

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ
1963

Αδανάσιος Διάκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την ύψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 18ον

ΜΑΡΤΙΟΣ 1963

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1, ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613.571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διευθύνσεις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσῶτ. Δραχ. 12. Ἐξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀπροσώπως ΕΕΣΝ, Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Μήνυμα Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας ἐπὶ τῇ 25ῃ Μαρτίου β) Τὸ 1821, ἡ ἱερωτέρα ἐπέτειος, Ε. Π. Φωτιάδης	Σελίς	1	Message by the Minister of Education b) 1821	Page	1
Ὁ Μάρτιος, Κ. Παλαμᾶ (Ποίημα) β) Γνωρίζετε ὅτι	»	2	March (poem), by C. Palamas b) Do you know that?	»	2
Ε. Ε. Σ.	»	3	G.R.C.	»	3
Ἰωάννης — Γαβριήλ Ἐυνάρδος	»	5	John-Gabriel Eynard	»	5
Ὁ πρῶτος Σημαιοφόρος τοῦ Ἑθνους, Σ. Μεντζελοπούλου	»	6	The first Standard Bearer of the Nation, by S. Menzelopoulos	»	6
Οἱ Ἀμερικανοὶ στὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821, Τ. Καλονάρου	»	7	United States in the struggle of 1821, by T. Kalonaros	»	7
Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, Κ. Παπαπαναγιώτου β) Χαρὰ καὶ πόθος Μ. Στασινοπούλου γ) Σ' οὐράνιες Στράτες (ποίημα) Σ. Κωτσάριδη	»	8	The Cross of our Lord, by C. Papapanayiotou b) Daybreak (poem), by M. Stassinopoulos	»	8
Ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορά, Φ. Δελιγιάννη.	»	9	Common Market and Greece, by Ph. Deligiannis	»	9
Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα: Τὸ ποδήλατο	»	10	How to prevent the accidents	»	10
Τὸ Σιάμ, Ν. Δημητροκάλλη	»	11	Thailand, by N. Demitrocallis	»	11
Φωτογραφία Δράσεως	»	12-13	J.R.C. Activity in pictures	»	12-13
Τὸ Πολικὸν Σέλας, Φ. Καραμπέτη, β) Πύργοι καὶ δορυφόροι Ε. Σταμάτη	»	14	Polar Aurora, by Ph. Karapiperis b) Rockets and Satellites, by E. Stamatidis	»	14
Νέα Ἡλεκτρογενήτρια, Γ. Δ. Παππά	»	15	New Electropower-Generator, by G. Pappas	»	15
Ἡ ἱστορία τοῦ Ἀλμάτος τριπλοῦν, Σπ. Αὐλωνίτη	»	16	Athletic Life, by Sp. Avlonites	»	16
Οἱ νέοι Ροβινσῶνες, Ἰουλίου Βέρν	»	17	The New Robinsons, by J. Vernes	»	17
Οἱ Γυναῖκες στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821, β) Πρῶτες Βοήθειες: Ρινορραγία, γ) Γὰ τὴν ὑγίαν σὰς: Τὰ πορτοκάλια	»	18	Women in the Revolution of 1821 b) First Aid: Nosebleed c) For your Health: Oranges	»	18
Τὸ τρίπτυχο πεπρωμένο, Ν. Hawthorn β) Ἀητὼ καὶ Νύμφη, Κ. Κολοβοῦ	»	19	The triptych destiny, by N. Hawthorn b) Greek Mythology, Lito and Niobe, by K. Kolovos	»	19
«Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα», Γλ. Πρωτοπαπᾶ	»	20	Greek legends, by Gl. Protopapas	»	20
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.	»	21-22	Junior Red Cross Movement	»	21-22
Μαθητικὴ Συνεργασία	»	23-24	Pupils Contribution	»	23-24
Πῶς τὴν ἔπαθε ἡ Μαριωρὴ, Στίχοι Σκίτσα Α. Β.	»	25	Marioris Mishap	»	25
Ἐξώφυλλο: Ἀθανάσιος Διάκος (ἔκδ. Ἀτλαντίδος)			Front Cover: «Athanasios Diakos»		
Ἑσῶτ. Ἐξωφύλλο: Τὸ ἐμβλημα τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ Ε. Σ.			Inner Cover: Emblem of Red Cross Centenary		
Ὁπισθόφυλλο: 25ῃ Μαρτίου, Στίχοι Β. Χαρονίτη, Μουσικὴ Ν. Πριάρι			Back Cover: 25th of March Verses by B. Charonites, Music, by N. Priaris		

1863

Ἐνα ἀσημένιο, ἀρχαῖο, ἀναμμένο λυχνάρι, μὲ τὸ σῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δεξιὰ, εἶναι τὸ ἐμβλημα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τοῦτο ἐπελέγη ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, μετὰ 100 ὑποβληθέντων, καὶ εἶναι ἔργον τοῦ Ἑλβετοῦ καλλιτέχνου Walter Baumberger, ὁ ὁποῖος τὸ προσέφερεν ὡς δῶρον.

1963

Συμβολίζει τὴν ἐπὶ αἰῶνα ὑπαρξίν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὰς ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη ἀόκνους προσπάθειάς του πρὸς ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία ἀποβλέπει πρὸς αὐτὸν ὄχι μόνον διὰ ὑλικὴν καὶ ἡθικὴν βοήθειαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, δι' ἕνα καλλίτερον μέλλον.

Θὰ χρησιμοποιηθῇ δὲ καθ' ὅλον τὸ 1963 ἀπὸ τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐρυθροὺς Σταυροὺς.

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΗ 25ῃ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκπαιδευτικοὺς
καὶ ἐρυνθροσταυρίτας

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας
κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ἡ 25ῃ Μαρτίου εἶναι μὴ μέρη χαρᾶς, νοσταλγίας καὶ πόνου. Χαρᾶς, γιατί ἐσήμανε τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας. Νοσταλγίας, γιατί φέρνει στὶς ψυχὰς τῶν πανελλήνων τίς ὥρες τῆς μεγάλης κοινῆς προσπάθειας.

Μὰ καὶ πόνου, γιατί τὰ ἑκατὸν σαράντα ἕνα χρόνια, ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴν ἁγία μέρα τῆς Λαύρας, δὲν ὑπῆρξαν ὅσο ἔπρεπε γόνιμα γιὰ τὴν δλοκλήρωση τῆς ἐλευθερίας τῆς φυλῆς μας καὶ γιὰ τὸ μεγαλεῖο, ποὺ ἡ μοῖρα ὅλοι πιστεύουμε πὼς ἔχει καλέσει τὸ λαὸ μας.

Ἀς εἶναι ὁμως. «Ταχ' αὖριον ἔσσετ' ἄμεινον».

Καὶ σὲ ποιὸν περισσότερο μπορεῖ νὰ ἀπευθυνθῇ αὐτὴ ἡ προσταγὴ τῆς ἐλληνικῆς αἰσιοδοξίας παρὰ στοὺς Ἕλληνες Ἐρυνθροσταυρίτες, ποὺ βρῆκαν στὰ ἰδανικά τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, ποὺ σαλπίζει ἡ ὑπερεθνικὴ αὐτὴ Ὁργάνωση — πρωτοπόρος τῶν καινοῦργιων ἰδανικῶν τοῦ κόσμου — τὴν διέξοδο γιὰ τὴν ἐθνικὴ — καὶ τονίζω τὴν «ἐθνικὴ» — τους δραστηριότητα.

Μὰ καὶ αὐτὸ δὲ φτάνει. Ἕλληνες καὶ ἄνθρωποι οἱ ἐρυνθροσταυρίτες ἂς δέσουν στὴν ψυχὴ τους τὸν ἀνθρωπο καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἂς κάνουν μέσα τους τὴν σύνθεση τοῦ διδάγματος τοῦ αἰώνιου Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου, μὰ καὶ τοῦ αὐριανοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ 25ῃ Μαρτίου μᾶς καλεῖ. Ἐμπρός!

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Γρηγόριος Κασίματος
ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ἡ ἱερωτέρα ἐπέτειος: ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης

Δὲν μᾶς παρασύρει στιγμιαίος ἐνθουσιασμός, οὐδὲ εἶναι λόγος κενός, ἀν τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου ὀνομάσωμεν τὴν μεγίστην ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας. Πράγματι, ἐπὶ πέντε χιλιάδας ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ παλαιστάτου «Μίνωος», γενεαὶ γενεῶν διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην καὶ ἀποκαλοῦν περιπαθῶς πατρίδα τὸ ἱερὸν αὐτὸ χῶμα.

Πολλὰ ἀπὸ τὰς γενεὰς αὐτὰς ἐδόξασαν τὸν τόπον τοῦτον ὅσον δὲν ἐδοξάσθη κανεὶς τόπος ἐπὶ γῆς. Ἀλλὰ ἐστόλισαν τὸ ἔδαφος αὐτὸ μὲ μνημεῖα ἀληθινὰ ἀντάξια τοῦ «ἐπάνωθεν οὐρανοῦ». Ἀλλὰ ὑπερήσπισαν τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο χῶμα κατὰ τρόπον μυθικόν, ἀπέκρουσαν τοὺς εἰσβολεῖς

καὶ ἡλευθέρωσαν κατὰ καιροὺς τοὺς ναοὺς τῶν πατέρων καὶ τοὺς τάφους τῶν προγόνων. Ἀλλὰ καμμία ἄλλη γενεὰ δὲν εἶχεν ἀμφισβητήσει μὲ τόσῃ ἀγωνίαν πρὸς τόσον ἀνισὸν ἐχθρὸν κάθε πτυχὴν τοῦ γενεθλίου ἐδάφους, οὐδὲ τὸ ἐξύμωσε μὲ τόσον αἶμα ὅσον ἡ γενεὰ τοῦ Εἰκοσιένα. Ἐθυσίασθη σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμῖς καὶ ἐξηγόρασε τὴν ἐλευθερίαν.

Ἡ τόλμη τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐφθασεν εἰς πολλὰς περιστάσεις τὸ ἑπακρον τῆς ἀνδρείας. «Ἡ διαγωγή τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογγίου — λέγει αὐστηρὸς Βρετανὸς ἱστορικὸς — θὰ διεγείρῃ τὴν συμπάθειαν τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων ὅλων τῶν ἐταίρειᾶ ἡπειρωτικῶν μελετῶν

1

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1. Τζορτζ

ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85

ΑΡΙΘ. 36199

Ο ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἀρχίζει ὁ ἥλιος 'σαν πρῶτα πάλι
Νὰ ξετρυνώνει ἀγάλη 'γάλη
Τὰ λουλουδάκια
Δειλά κρυμμένα μέσα στὸ χῶμα·
Κ' ὅστερ' ἀπ' τ' ἄνθη, φροντίζει ἀκόμα
Γιὰ τὰ παιδάκια.

Ὁ Μάρτις Θεία εἶν' εὐλογία!
Σὰ χελιδόνι ἡ εὐτυχία
Στὰ σπίνια μπαίνει·
Καὶ ἡ ὕγεια σὰ μαϊστράλι
Στὸ γαλανόλευκο περιγιάλι
Μᾶς ἀνασταίνει.

Αὐτός, μ' ἀγγέλου φτερὰ κινάει
Καὶ τὸ Χριστὸ της πρωτομηνάει
Στὴν Παναγία·
Καὶ στὴν πατρίδα, ἐπαναστάτης
ὁ Μάρτις ἔφερε τὴ γλυκειά της
Ἐλευθερία.

τῶν χωρῶν, ἐφ' ὅσον ζῇ ἡ ἱστορία». Καὶ ὁ Βίλελμ φὸν Μύλλερ, ὁ μέγας φιλέλληνας Γερμανὸς ποιητής, θὰ ψάλλῃ τὴν «ἀνάληψιν τοῦ Μεσολογγίου εἰς τοὺς οὐρανοὺς». Καὶ τὸν Κωνσταντῖνον Κανάρη, ποὺ ἔστειλεν εἰς τὰ ἄστρα τὴν ναυαρχίδα τοῦ Καπουτάν πασσᾶ, δὲν ὕμνησαν τόσον οἱ ποιηταὶ — ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, ὁ ὑπέροχος ἐκεῖνος φιλέλληνας ποιητὴς τῆς Γαλλίας, ὁ ἄλλος ἑλληνολάτρης ποιητής, ὁ ἡγεμὼν τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ὁ Α', πατέρας τοῦ πρώτου μας βασιλέως, ὁ Ἀνδρέας Κάλβος, ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος, ὁ Ἀλέξανδρος Πάλλης — ὅσον ὁ Γάλλος ναύαρχος καὶ ναυτικός ἱστορικός Ζουριέν ντε λὰ Γκραβιέρ: «Πρότυπον τῶν ναυτῶν ὅλου τοῦ κόσμου — γράφει ὁ ναύαρχος — ἐντὸς ἑξ μηνῶν κατέστρεψε δύο δίκροτα καὶ 3 χιλιάδας ἐχθρῶν».

Ἴσως ὅμως τὸ θαυμαστότερον εἶναι πῶς ἀνεπτύχθη ἡ ἀνδρεία ἐκείνη, ἀφοῦ, κατὰ τὸν Ὀμηρον, τὸ ἥμισυ τῆς ἀρετῆς ἀφαιρεῖ ὁ Ζεὺς ἀπὸ τοὺς δούλους. Ἡ, μᾶλλον, ὅχι πῶς ἀνεπτύχθη ἀλλὰ πῶς συνεχίσθη ἡ ἀνδρεία αὐτή, ἡ ὁποία κατέρχεται ἀπὸ τὸ Βυζάντιον: Διότι οὐδέποτε ἔπαυσε τὸ Γένος, οὐδὲ κατὰ τοὺς στυγερωτέρους χρόνους τῆς δουλοσύνης, νὰ ἔχῃ ἐνοπλὸν δύναμιν. Καὶ εἰς τὴν δύναμιν αὐτὴν δίδει διαρκῶς ζωὴν ἡ μεγάλη παράδοσις, τὴν ὁποίαν συνθέτουν ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία, ποὺ κατέβαινε συνεχῶς νέα ἀπὸ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία μὲ τὸ ἀπέραντον παρελθόν της, παρελθόν ποὺ πρῶτον ἐδίδασκε τὸν ἐξανθρωπισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ποία ἦτο ἡ σημασία τῆς Παραδόσεως αὐτῆς δεικνύει καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ἐπέζησαν βεβαίως ὡς δούλοι καὶ οἱ Σλάβοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι καὶ οἱ Σύροι. Ἀλλὰ οἱ λαοὶ αὗτοι ἐζοῦσαν τρόπον τινὰ παθητικῶς. Οἱ Ἕλληνες ὅμως ἀνυψώνοντο ὁλοπνὴν πρὸς τὴν ἐθνικὴν τῶν ἀφετηρίαν καὶ τὴν ἱστορικὴν τῶν συνέχειαν. Κατὰ τὴν συμφορὰν παρουσιάζετο τραγικὴ ἡ εὐγενὴς φύσις τοῦ Γένους. Καὶ ἀληθινὰ ὑπῆρξεν ὑπέροχος ὁ δοῦλος λαός, ὅταν κατὰ τὰς ζοφερωτέρας στιγμὰς τῆς πνευματικῆς πτώσεως ἐγένετο ὁδηγὸς ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ὁρθοδόξων, ὅλων τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁδηγὸς εἰς τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν, ὁδηγὸς τελικῶς εἰς τὴν Ἐλευθερίαν!

Καὶ εἰς τὴν Ἐλευθερίαν αὐτὴν, «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά», μένομεν πιστοὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Καὶ εἰς τὴν Θεάν αὐτὴν τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ ὑψώνομεν τρόπαια, ὅταν τὰς συμφορὰς τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου διαδέχονται οἱ θρίαμβοι! Ὅταν διαλύῃ τὸ σκότος ἡ ὥρα αὐγῆς!

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Τινωρίζετε ὅτι:

Ὅκτὼ Ἑρυθροὶ Σταυροὶ ἀπέστειλαν κατόπιν ἐκκλήσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν εἰδη ἀξίας 200.000 ἑλβ. φράγκων διὰ τὰ θύματα τῆς Σινο-ινδικῆς συρράξεως.

Ὁ Διεθνὴς δὲ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἀπέστειλε ἀντιπρόσωπόν του διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν θυμάτων τῶν δύο τούτων χωρῶν.

*

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἐξακολουθεῖ τὸ πρόγραμμα βοηθείας διὰ τοὺς πρόσφυγας εἰς Ἀλγερίαν, ὅπου ὁ δριμύς χειμὼν ἐδημιούργησε μεγάλα προβλήματα διατροφῆς, ἱατρικῆς περιθάλψεως καὶ ἱματισμοῦ. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἀπέστειλε 22.000 δέματα μὲ ἱματισμὸν καὶ ἴδρυσε 222 Σταθμοὺς διανομῆς γάλακτος μὲ πρόβλεψιν νὰ αὐξήσῃ τοὺτους συντόμως εἰς 500.

Ἐκ παραλλήλου εἰς τὰ 16 Ἰατρεία τῆς περιοχῆς Τεσσερ Ἀλγερίας παρέχεται ἱατρικὴ περίθαλψις ὑπὸ ἱατροῦ καὶ νοσοκόμου τῆς διεθνούς πολιτικῆς ὑπηρεσίας ἐν συνεργασίᾳ μὲ προσωπικὸν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ. Δώδεκα δὲ κινεῖται ὁμάδες τοῦ Γαλλικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἀνέλαβον ἐπιτυχῶς εἰδικὴν ἀποστολὴν εἰς Montcalm (Ἀλγερίας) κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπιδημίας ὁστρακίᾳς.

*

Εἰς τοὺς πλημμυροπαθεῖς τῆς Τύνιδος, ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ἀπέστειλε βοήθειαν εἰς εἶδη (ἱματισμὸν, κλινικοσκεπάσματα, ὑπόδησιν καὶ φάρμακα, δωρεὰ τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν Καναδᾶ, Νορβηγίας καὶ Ἀμερικῆς, ἀξίας 50.000 ἑλβετικῶν φράγκων.

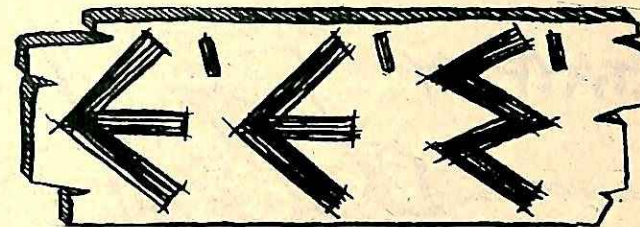
*

Χάρis εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν καὶ τῆς Ὑπᾶτης Ἀρμοστίας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν 30.000 πρόσφυγες τῆς φυλῆς Vautsi, τοῦ Κογκό, ἐπανεγκατεστάθησαν εἰς Κίνα.

*

Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τοὺς Πρόσφυγας, κ. Felix Schnyder, ἐπέδωκεν εἰς τὸν Γραμματέα τῆς LIGUE κ. Henrik Boer, ἐπιταγὴν ἐκ 250.000 δολλαρίων, ὡς συμμετοχὴν εἰς τὸ πρόγραμμα Βοήθειας διὰ τὰς συνοριακὰς περιοχὰς τῆς Ἀλγερίας.

(Ἀπὸ τὰ περιοδικὰ «Rapport et Nouvelles» καὶ Bulletin d'Informations des États Unis-Haut Commissariat pour les Réfugiés)

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Ὁ Νομάρχης Εὐρυτανίας κ. Θ. Τσαούσης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν ἑγγραφοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν του καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας «διὰ τὴν ἑγκαιρὸν καὶ ἀνθρωπιστικὴν χειρονομίαν τοῦ Ε.Ε.Σ.», ἣτις ἀπετέλεσεν, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων φιλαλληλίας, ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐμφορεῖται ἡ ἡγεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἐν τῷ συνόλῳ της, διὰ τὴν σταλεῖσαν βοήθειαν πρὸς τοὺς πληγέντας ἐκ τῆς κατολισθήσεως κατοίκους τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ. Ἡ ἀποστολὴ ἱματισμοῦ, τροφίμων καὶ μαγειρικῶν σκευῶν, τοὺς δίδει «θάρρος μέγα καὶ ἐλπίδα βάσιμον ὅτι καὶ πάλιν θὰ δημιουργηθῇ τὸ ὥραϊον τῶν χωριῶν». Ἐν τέλει ὁ κ. Νομάρχης εὐχεται ὅπως ὁ Ε.Ε.Σ. συνεχίσῃ «τὸ θεάρεστον ἔργον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Πατρίδος».

ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΙΜΑ

Τὴν 5. 2. 1963 εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν, πρωτοβουλία τοῦ καθηγητοῦ αὐτῆς κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου, πολλοὶ σπουδασταὶ προσέφεραν αἷμα, εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐγκατασταθὲν ἐκεῖ συνεργεῖον αἰμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἡ εὐγενὴς αὕτη χειρονομία, ἡ ὁποία τιμᾷ τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας, πιστεῖται ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴν συστηματικῆς ἐμπράκτου ἐκδηλώσεως αἰσθημάτων φιλαλληλίας τοῦ φοιτητικοῦ κόμου, πρὸς τὸν πάσχοντα συνάνθρωπον.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Εἰς τὸ Δρακοπούλειον Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. «Ἡ Ἀγία Αἰκατερίνη», ἀπενεμήθη εἰς τὸν καθηγητὴν Πανεπιστημίου κ. Ο. Λουρίδη τὸ Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς Αἰμοδοσίας, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πολλῶν αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν ὑπὲρ τῆς αἰμοδοσίας, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν. (Καθήμενοι) Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. κ. Μ. Μακκᾶς μετὰ τοῦ τιμηθέντος καθηγητοῦ κ. Ο. Λουρίδη. (Ὁρθοί) Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ Γεν. Δ/ντὴς Κέντρου Αἰμοδοσίας κ. Κ. Θώδας, καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐφορείας αἰμοδοσίας Κα Μαρία Τσάτσου, κ. Βασ. Κούριας, Κα Ν. Νικολάου, κ. Ι. Τρίμης κ. Σ. Ἀντωνάκος καὶ Σ. Παπαγεωργίου.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

Εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλος, παρουσία τοῦ Προέδρου Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργούντζου, μελῶν αὐτῆς καὶ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν κ. κ. Κ. Λαλοπούλου καὶ Ἐλ. Δεληγιάννη, ἐπέδωκε τὸ χαλκοῦν μετάλλιον τοῦ Ε.Ε.Σ. μετὰ διπλώματος εἰς τὸν Ἑρυθροσταυρίτην μαθητὴν τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, Γεώργιον Προκοπίου, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1962, ἐξεπρωσώπησε τὸν Ἑλληνικὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος εἰς τὴν ὁργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ.Ν., εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, διεθνῇ συγκέντρωσιν Ἑρυθροσταυριτῶν. (Operation Vista).

Ἡ εἰς αὐτὴν ἐκπρωσώπησις τοῦ Ε.Ε.Σ. ὑπὸ τοῦ Ἑρυθροσταυρίτου Προκοπίου ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὰς εὐμενεστάτας κρίσεις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ., ὁ Πρόεδρος τοῦ ὁποίου Στρατηγὸς Grunther δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον, ἐξαίρει τὴν διὰ τοῦ Ἑρυθροσταυρίτου Προκοπίου λαμπρὰν ἐκπρωσώπησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος συγκαίρων τὸν τιμηθέντα Ἑρυθροσταυρίτην μαθητὴν Προκοπίου. Εἰς τὸ βάθος διακρίνονται φωτογραφίαι τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, Στρατηγού Grunther, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἕλληνας Ἑρυθροσταυρίτης προσφέρει εἰς αὐτὸν Ἑλληνικὸν ἀναμνηστικὸν Λεύκωμα.

ΣΤΑΘΜΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1962, παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε 97.169 ἐν ὄλῳ ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐκ τῶν ὁποίων 18.818 ἐξηκριβωμέναι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων εἰς Ι.Κ.Α.

Παρέσχε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου αἰτηθείσας ἱατρικὰς ὁδηγίας εἰς 170 ποντοπόρα πλοία, δι' ἀσθενούντων μέλη τῶν πληρωμάτων των καὶ ἐξυπηρέτησε διὰ τοῦ Ἀκτινολογικοῦ του Ἐργαστηρίου 2.044 άτομα.

Ἐξυπηρετήθησαν διὰ τῶν Παρακτίων Σταθμῶν διὰ λουομένων κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1.816 άτομα καὶ ἐνεβολιάσθησαν κατὰ τῆς εὐλογίας 1.027 άτομα.

Τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 6.007 φιάλας αἵματος δωρεάν.

ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

1863 1963

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Η πονεμένη και αγανακτισμένη κραυγή διαμαρτυρίας, πού, όπως είδαμε στο προηγούμενο φύλλο, απήχθη στην ανθρωπότητα ο Έρρίκος Ντυνάν με το βιβλίο του «Αναμνήσεις από το Σολφερίνο» (1862), είχε πλατειάνει και βαθεϊάν απήχθη σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Εκτός όμως από την κραυγή του πόνου και της αγανακτισμένης το βιβλίο εκείνο έπρόβαλε στην ανθρωπότητα και ένα ύψιλον και μεγάλο, αλλά συγχρόνως και έμπρακτο και θετικό παράδειγμα, πού γι' αυτό ακριβώς υπήρξε και πειστικό και επιβλητικό: Το παράδειγμα της υπηρεσίας περιθάλψεως, πού, στο ίδιο εκείνο φοβερό πεδίο της μάχης, παρουσιάστηκε για να προσφέρει ανακούφιση και βοήθεια στα δυστυχισμένα θύματά της.

Ετσι από την ανθρωπιστικήν εκείνην ενέργεια δεν επήγαγε μόνο η σκέψις της ίδρύσεως του Έρυθρου Σταυρού, αλλά και η μεγάλη ύψηλη και πλατύτατη ιδεολογία του, πού άγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους της γης, σε όποιαν θρησκείαν ή εθνικότητα ανήκουν, όποιαν πολεμικήν ή πολιτική παράταξι ακολουθούν.

Και αυτή άκριβως ή γνήσια Χριστιανική ιδεολογία, πού και αυτή υπήρξε συνέχεια, προέκτασις και συμπλήρωσις του άρχαιου Έλληνικού πνεύματος, έπηρε την πρώτην έκφρασι και μορφή της στη μεγάλη σύσκεψι, πού με την έμπνευσι του Έρρίκου Ντυνάν και με τη πρωτοβουλία της ιστορικής Έπιτροπής των πέντε — στην όποιαν συμμετείχε και ο Ντυνάν — έγινε στη Γενεύη το 1863 (πριν από εκατό δηλαδή χρόνια).

Η Έπιτροπή των πέντε. Είς το μέσον ο πρώτος πρόεδρος του Δ.Ε.Σ. Στρατηγός G.H. Dufour, (άριστερά) ο G. Moynier και ο Δρ. L. Appia, (δεξιά) ο Έρρίκος Ντυνάν και ο Δρ. Th. Maunoir.

Έπειτα από την πρώτη εκείνη σύσκεψι, πού, καθώς είχε οργανωθεί από ιδιώτες, δεν είχαν επίσημο χαρακτήρα, ή Έλβετική Κυβέρνησις, υιοθετώντας το σχέδιο της Έπιτροπής των πέντε, έκάλεσε το επόμενο έτος (1864) την πρώτη επίσημη διάσκεψι, στην όποιαν έλαβαν μέρος αντιπρόσωποι δεκαέξι κρατών. Οί αντιπρόσωποι αυτοί υπέγραψαν την ιστορική πρώτη Σύμβασι της Γενεύης, πού καθιέρωσε κυρίως δύο βασικές αρχές: Το καθήκον των έμπολέμων να περισυλλέγουν και να περιποιούνται τους τραυματίες και τους άσθενείς, άνεξαρτήτως έθνικότητας, και την υποχρέωσι των έμπολέμων να θεωρούν ούδέτερούς το λατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, καθώς και τα μεταφορικά μέσα, πού χρησιμοποιούνται γι' αυτούς.

Η ίδια Σύμβασις καθιέρωσε ως έμβλημα της ούδετερότητος τον Έρυθρό Σταυρό πάνω σε λευκό φόντο. Και έτσι ο Σταυρός το ιερό σύμβολο του Χριστιανισμού, έδωσε από τότε το όνομα στη μεγάλη ανθρωπιστική όργάνωσι, όπως είχε δώσει επίσης σ' αυτήν το άνωτερο πνεύμα τις ύψηλές αρχές και τα πανανθρώπινα ιδανικά της θείας διδασκαλίας του Ίησου.

Από τότε, γύρω από τον άρχικόν αυτόν πυρήνα, νέοι σκοποί και νέα καθήκοντα προσθέτονται, πού διευρύνουν όλοένα και ολοκληρώνουν τη μεγάλην αποστολή του Έρυθρου Σταυρού. Κάθε φορά, πού νέα πολεμικά μέσα καταστροφής παρουσιάζονται, και οί κίνδυνοι και τα αποτελέσματα του πολέμου μεγαλώνουν και επεκτείνονται, νέες διεθνείς διασκέψεις γίνονται και νέες συμβάσεις, άνάλογες με τις αντίστοιχες περιπτώσεις, αποφασίζονται και εφαρμόζονται.

Το 1949, έπειτα από την τραγική πείρα του Β' παγκοσμίου πολέμου, συνέχεται στη Γενεύη μεγάλη διάσκεψις, στην όποιαν έλαβαν μέρος 63 κράτη, μεταξύ των όποιων και ή Ελλάς, με τον σκοπό να προσαρμόση στα νέα δεδομένα και να ανακεφαλαιώση τις προηγούμενες συμβάσεις. Και πραγματικά, έπειτα από έντατική και συστηματική εργασία τεσσάρων μηνών, ή διάσκεψις αυτή καθώρισε τα κείμενα τεσσάρων συμβάσεων — των Συμβάσεων της Γενεύης, όπως ονομάζονται — πού αποτελούν από τότε τον καταστατικό χάρτη του Έρυθρου Σταυρού, και με την επικύρωσι τους από έβδομηταπτά μέχρι σήμερα κράτη απέκτησαν την επιβλητική και άναγκαία παγκοσμιοτητα.

Είναι ιερό καθήκον κάθε ανθρώπου και ιδιαίτερος κάθε Έλληνας — πού ή

πανάρχαια πνευματική κληρονομιά του Έθνους του τον συνδέει ψυχικά με τα ιδεώδη του Έρυθρου Σταυρού πού άμεσα και πού βαθιά — να γνωρίση, να νιώση και να ένστερνισθή τις βασικές διατάξεις των συμβάσεων αυτών, πού θα τον οδηγήσουν και θα τον βοηθήσουν να έκτελέση τις ήθικες και ανθρωπιστικές υποχρεώσεις του όχι μόνο κατά τις δραματικές ώρες του πολέμου, αλλά και κατά τις γόνιμες ήμέρες της ειρήνης.

Ας δοκιμάσουμε λοιπόν να τις δούμε από πού κοντά.

(Συνεχίζεται)

ΕΣΝ. δημ. Σχολ. Πιπεριζ 'Αλμωπίας με δώρα δια τους άκρίτας μας. Juniors of Elem. School Piperia with gifts for the servicemen at the frontiers.

Ε.Σ.Ν. του Ζ' Γυμν. 'Αρρένων' Αθηνών με δώρα δια το Νοσοκομείον 'Αναπήρων' Α-ξιωματικών και τον Οίκον Τυφλών. Juniors of 7th High School for boys Athens with gifts for the Invalid's Hospital and the Home for the Blind.

ΜΙΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΤΙΜΗΣΕ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΕΥΝΑΡΔΟΥ

Την 5.2.63, πρωτοβουλία του Έλληνο-Έλβετικού Συνδέσμου και της Έθνικής Τραπεζής της Ελλάδος, έωρτάσθη μετά πάσης επιβλητικότητας ή έκατονταετηρίς από του θανάτου του μεγάλου Έλβετου φιλέλληνο Έωάννου-Γαβριήλ Έυνάρδου. Την πρωΐαν, εις τον Έθνικόν κήπον, έγινετο στέψις της προτομής του. Είς την τελετήν παρέστησαν ο Ύπουργός της Παιδείας κ. Κασσιμάτης, όστις και ώμίλησε περί των μεγάλων υπηρεσιών, ως ο Έυνάρδος προσέφερε εις την Πατρίδα μας, ο Πρόεδρος της Έλβετίας κ. Φούκς, ο πρώην Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του Έλληνο-Έλβετικού Συνδέσμου και του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ο Διοικητής της Έθνικής Τραπεζής κ. Χέλμης, ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Τσουκαλάς, ο Πρόεδρος της Ακαδημίας κ. Θεοδωρακόπουλος, ο Πρύτανης και Καθηγητής των Ανωτάτων Έκπαιδευτικών Ίδρυμάτων, μέλη της έν Αθήναις Έλβετικής παροικίας, αντιπροσωπεΐαι της Σχολής Αδελφών Ε.Ε.Σ, των Φοιτητών και Σπουδαστών των Ανωτάτων Σχολών και Έρυθροσταυριτών μαθητών Στοιχειώδους και Μέσης Έκπαιδεύσεως. Το άπόγευμα, παρουσιά της Α.Β.Υ. του Διαδόχου-Αντιβασιλέως και άλλων επισήμων έγινετο τελετή εις την Αρχαιολογικήν έταιρειαν, καθ' ήν ώμίλησαν ο Διοικητής της Έθνικής Τραπεζής κ. Χέλμης, ο Ύπουργός Εμπορίου κ. Πιπινέλης και ο έν Αθήναις Έλβετός Πρεσβευτής κ. Φούκς, εξάραντες την προσωπικότητα και την δράσιν του μεγάλου φιλέλληνο.

Είς την φωτογραφίαν, παρά την προτομήν του Έυνάρδου εις τον Έθνικόν κήπον, έξ άριστερών προς τα δεξιά: ο Έλβετός Πρέσβυς κ. Φούκς, ο Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ο Ύπουργός Παιδείας κ. Κασσιμάτης και ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Τσουκαλάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΓΑΒΡΙΗΛ ΕΥΝΑΡΔΟΣ

Όταν έκρηκxθη, κατά το 1821, ή Έλληνική Έπανάστασις, πολλοί Εύρωπαίοι, ιδίως άνθρωποι των γραμμάτων, όχι μόνον έδοκίμασαν ιδιαίτερη συγκίνησι γιά την απόφασι των προγόνων μας να άποκτήσουν την Έλευθερία τους, αλλά και έπροσπάθησαν, με όποιο τρόπο μπορούσε ο καθένας, να βοηθήσουν το επαναστατημένο Έθνος μας στον ιερό άγώνα του.

Άλλοι από αυτούς έγραφαν άρθρα στις ευρωπαϊκές εφημερίδες και παρακινούσαν τους συμπατριώτες των να βοηθήσουν με κάθε τρόπο την Ελλάδα.

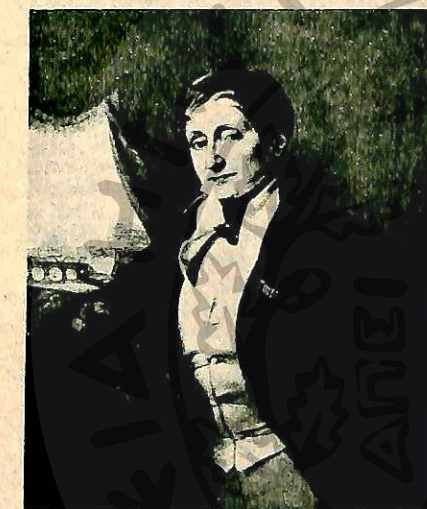
Άλλοι δέν έδίστασαν να έρθουν στην πατρίδα μας και να πολεμήσουν σάν άπλοι στρατιώτες, να χύσουν το αίμα τους και να θυσιάσουν και τη ζωή τους ακόμη γιά την Έλευθερία της Ελλάδος.

Άλλοι ίδρυσαν στις διάφορες χώρες έπιτροπές και συνεκέντρωναν τρόφιμα, όπλα, πολεμοφόδια και χρήματα, τα όποια έστελναν στην Ελλάδα γιά να βοηθήσουν την Έπανάστασι.

Ανάμεσα στους τελευταίους αυτούς ιδιαίτερος πρέπει να αναφέρω τον Έλβετον Έωάννη Γαβριήλ Έυνάρδο, ο όποιος όχι μόνο κατά τη διάρκεια της Έπανάστασεως, αλλά και μετά την άπελευθέρωσι και μέχρι του θανάτου του δέν έπαυσε να βοηθή την πατρίδα μας.

Ο Έυνάρδος ήταν γαλλικής καταγωγής. Οί ταραχές όμως, πού εξέσπασαν στη Γαλλία κατά τη Γαλλική Έπανά-

στασι, άνάγκασαν την οικογένειά του να καταφύγη στη Γενεύη της Έλβετίας. Εκεί ο Έωάννης-Γαβριήλ Έυνάρδος ά-

Έωάννης - Γαβριήλ Έυνάρδος 1775 - 1863

νακατόηκε σε έμπορικές και τραπεζικές επιχειρήσεις και έγινε πλουσιώτατος. Εκεί έγνώρισε και τον Έωάννη Καποδίστρια και συνδέθηκε μαζί του με θερμή φιλία. Η φιλία αυτή έγινε ή αΐτια να

αγαπήση ο Έυνάρδος την Ελλάδα και να την βοηθήση σε όλη τη διάρκεια του επαναστατικού άγώνος σημαντικώτατα. Δέν είναι ύπερβολή αν πούμε, ότι ο Έυνάρδος άφιέρωσε τον έαυτό του στην έξυπνέτησι των συμφερόντων και της Έλευθερίας της Ελλάδος.

Ο Έυνάρδος ίδρυσε φιλέλληνο κομιτάτο όχι μόνο στη Γενεύη, αλλά και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Έκανε έρά-νους και δάνεια γιά την Ελλάδα και δέν έπαυσε να στέλνη όπλα και πολεμοφόδια.

Γι' αυτό ή Γ' Έθνική Συνέλευσις των Έλλήνων το 1827 τον άνεκέρυξε Έλληνα πολίτη και ή πόλις των Θηβών το 1830 έδωσε το όνομά του στη μεγαλύτερη πλατεία της.

Όσο μεγάλες όμως και αν είναι οι υπηρεσίες, πού προσέφερε στην Ελλάδα ο Έυνάρδος κατά την διάρκεια της Έπανάστασεως, ακόμη μεγαλύτερες είναι εκεί-νες πού προσέφερε μετά την άπελευθέρωσι.

Όταν ήρθε Κυβερνήτης στην Ελλάδα ο Έωάννης Καποδίστριας, το δημόσιο ταμείο ήταν τελείως άδειο. Και όπρξε άπόλυτος άνάγκη από χρήματα γιά να πληρωθούν οί καθυστερούμενοι μισθοί των στρατιωτών. Οί Μεγάλες Δυνάμεις άρνήθηκαν να δώσουν το δάνειο, πού τους έζήτησε ο Καποδίστριας. Ο Έυνάρδος πρόθυμα έστειλε τότε, από τη δική του περιουσία, ένάμισυ εκατομμύριο φράγκα, ποσό τεράστιο γιά την εποχή εκείνη.

Μιά από τις πρώτες φροντίδες του Καποδίστρια ήταν ή άνάπτυξις της γεωργίας. Πρώτος, πού έσπευσε να τον βο-

θήση, ήταν ο 'Ευνάρδος, στέλνοντας στην 'Ελλάδα πατάτες, που ήταν ως τότε άγνωστες στον τόπο μας, και γεωργικά εργαλεία. 'Ακόμη επλήρωσε τα έξοδα, που χρειάστηκαν για να ιδρυθεί το αγροκήπιο της Τίρυνθος, κοντά στο Ναύπλιο, όπου οι γεωργοί θα έμαθαιναν τις νέες μεθόδους καλλιέργειας.

Η δολοφονία του Καποδίστρια έλυπησε κατάκαρδα τον 'Ευνάρδο, αλλά δεν ελάττωσε την αγάπη του για την 'Ελλάδα. 'Ο τόπος μας ήταν τότε κατεστραμμένος από τον πόλεμο και τελείως φτωχός. Η γεωργία βρισκόταν σε πρωτόγονη κατάσταση, το εμπόριο ήταν άσημαντο, βιομηχανία δεν υπήρχε. Για να αναπτυχθούν όλα αυτά χρειαζόνταν κεφάλαια και τα κεφάλαια δεν υπήρχαν.

Ο Καποδίστριας για να βοηθήσει την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας είχε ιδρύσει την 'Εθνική χρηματιστική Τράπεζα, η οποία όμως το 1834 διαλύθηκε. Κεφάλαια λοιπόν δεν υπήρχαν και μόνο οι τοκογλύφοι έκαναν χρυσές δουλειές.

Στην περίοδο αυτή εστάθηκε κάλι βοηθός της πατρίδας μας ο 'Ευνάρδος. Σπουδαίος οικονομολόγος όπως ήταν, έβλεπε πως μόνο μια μεγάλη Τράπεζα, η οποία θα έμαζε κεφάλαια και θα εδάνειζε τη γεωργία, το εμπόριο, τη ναυτιλία, τη βιομηχανία με μικρό τόκο, θα μπορούσε να βοηθήσει στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας του τόπου μας.

Ο 'Ευνάρδος έστειλε δυο Γάλλους οικονομολόγους στην 'Ελλάδα για να βοηθήσουν και να θεμελιώσουν την οικονομία της χώρας. Και από το 1838 άρχισε να εργάζεται για την ίδρυση της 'Εθνικής Τραπεζής, η οποία και ιδρύθηκε το 1841, από τον 'Ευνάρδο και τον 'Ελνα Γεώργιο Σταύρου. Στην ίδρυση αυτή ο 'Ευνάρδος έβαλε σημαντικά κεφάλαια. Και αν η 'Εθνική Τράπεζα επέτυχε στον προορισμό της και έβοήθησε την οικονομική αναγέννηση της πατρίδας μας, αυτό οφείλεται στον 'Ευνάρδο, ο οποίος διαρκώς παρακολουθούσε τις εργασίες της και έδινε τις αναγκαίες οδηγίες και συμβουλές.

Αλλά και μετά την ίδρυση της 'Εθνικής Τραπεζής το ενδιαφέρον του 'Ευνάρδου για την 'Ελλάδα δεν ελαττώθηκε. Το 1849, όταν η πατρίδα μας υποχρεώθηκε να πληρώσει στην 'Αγγλική Κυβέρνηση αποζημίωση 500.000 φράγκα και δεν τα είχε, πάλι επλήρωσε ο 'Ευνάρδος.

Ο μεγάλος αυτός φιλέλληνας απέθανε στις 5 Φεβρουαρίου 1863, πριν από 100 χρόνια ακριβώς.

Απέναντι σε όλες αυτές τις υπηρεσίες, που της προσέφερε, η Πατρίδα μας δεν εφάνηκε άχαριστη. Όταν εγνώστη ο θάνατός του η 'Εθνική Συνέλευσις και η Κυβέρνησις έβγαλαν ψηφίσματα ευγνωμοσύνης. 'Ο Δῆμος 'Αθηναίων ανώμασε μια οδό των 'Αθηνών με το όνομά του. Η προτομή του εστάθηκε στον 'Εθνικό Κήπο. Το 1907 οι 'Ελληνες σπουδασταί στην 'Ελβετία ίδρυσαν στη Γενεύη μνημείο από ελληνικό μάρμαρο προς τιμήν του 'Ευνάρδου. Τον περασμένο μήνα η 'Ελλάς έτίμησε τη μνήμη του μεγάλου φιλέλληνας 'Ιωάννου Γαβριήλ 'Ευνάρδου, ο οποίος αγάπησε την πατρίδα μας σαν δική του πατρίδα και επί 40 χρόνια την έβοήθησε με πίστη και άφοβωση, σαν

Ο πρώτος σημαιοφόρος τῶν Ἑθνικῶν

ΣΩΤ. Ι. ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στο άρχοντόσπιτο του 'Ανδρέου Λόντου, στολίδι του παλιού Αιγίου, οι μεγάλοι πρόκριτοι του 1821, αυτοί, που σαν εκπρόσωποι του σκλαβωμένου Γένους άρκίσθηκαν στην 'Αγία-Λαύρα, τη μεγάλη της 'Εθνεγερσίας ημέρα, «'Ελευθερία ή θάνατος», συνεδρίαζαν κάποιο βράδυ, ένωριτερα από την κήρυξη της 'Ελληνικής 'Επανάστασεως και συζητούσαν εμπιστευτικά για τη μεγάλη υπόθεση, που εφλόγιζε τις καρδιές των.

Ο 'Αρχοντας του Αιγίου είχε πιστότατο άνθρωπο κοντά του τον Γερό-Σωτο τον Παπαρρήγα, κέρβερο αληθινό σε κάθε τι που άφορούσε τον άφεντή του, άπλο 'Ελληνα και άγράφματο, αλλά γεμάτο εθνική πίστι, που μόνο του όνειρο και πόθο είχε να ιδί την Πατρίδα ελευθερωμένη.

Φύλακας έξω από την μεγάλη τραπέζα του άρχοντικού, εκείνο το σημαντικό βράδυ, ο Γερό-Σωτος, μπήκε σε μια στιγμή την ώρα που συνεδρίαζαν οι πρόκριτοι, για να μεταβιβάσει στον Λόντο κάποιο νέο. Τον κοίταξαν όλοι τον γέροντα με κάποιο σεβασμό, πρώτα, όταν τον είδαν, κι ο ένας στον άλλο έκομαν νόημα, να του είπουν κάτι για να χαρή!

Ο 'Αρχοντας τότε του σπιτιού και του τόπου, χαϊδεύοντάς τον στους κουρασμένους ώμους εκεί μπροστά σε όλους τους μεγάλους, που φιλοξενούσε, φιλόφωνα τον έρωτησε αν νοιώθη στην ψυχή του κουράγιο, γιατί σημόνει — καθώς του είπε — ο καιρός, που θα ψάλλουν το «Χριστός 'Ανέστη» το τρανό. Ο Παπαρρήγας ένοιωσε την καρδιά του να γίνεται πιο ζεστή και μέσα στο γέρικο κορμί του «το αίμα των μαρτύρων και των ήρώων της τρανής γενιάς» να φουντώνει ξάφνου, σαν πυρκαϊά από έκρηξη!

«'Η Παναγιά είναι μαζί μας, 'Αφέντες!» ψιθύρισε. «Πιστεύω σε τούτο τον λόγο σου» 'Αρχοντα, και περιμένω το ίδιο, όπως και σεις, αυτή την 'Ανάστασι! 'Απ' τον Θεό πιο δυνατός δεν είναι κανένας, κι όλα θα πάνε καλά, πολύ καλά! 'Ομως, εγώ, τί μπορώ να κάμω για την πατρίδα πιά;»

Μαργαριτάρι κύλισε ένα δάκρυ παχύ από του γέροντα τα καταγάλανα μάτια. 'Ορθιος, έτσι καθώς στεκόταν, φάνταζε στον Προκρίτων τα μάτια σαν ένα Σύμβολο, σαν ένα 'Όραμα και σαν 'Ιδέα!

Ο Ν. Σολιώτης, προεξοφλώντας και των άλλων προκρίτων την συγκάταθεσι, του είπε τότε, εκείνη την θεία ώρα, που οι καρδιές όλων κυτούσαν ασύνθετους, άλλ' υπέροχους 'Εθνικούς ύμνους, ότι θα βρούν τρόπο να κάμη κάτι τιμητικό και δμορφο για την Πατρίδα κι αυτός.

πραγματικός φιλελεύθερος άνθρωπος, αληθινός χριστιανός και θερμότατος και ειλικρινής φιλέλληνας.

Ο Γερό-Σωτος, χωρίς να ζητήσει διευκρινίσεις και εξηγήσεις, σαν νέο παιδί — ζαρκάδι μάλλον πρωτοπύδητο — συγκλονισμένος πετάχτηκε προς τα εκεί και πήρε το χέρι του Σολιώτη και με φιλιὰ και με δάκρυα απέθεσε την ευγνωμοσύνη του.

Πέρασαν μερικές ημέρες από εκείνο το σημαντικότατο βράδυ, με τις μεγάλες αποφάσεις των Προκρίτων, ένα βράδυ, που το έζησε ο Παπαρρήγας, κοιτάζοντας το φεγγάρι και τον ξάστερο ουρανό, σαν όνειρο, που το πέρασε σαν της Βηθλεέμ την άγια-Νύκτα, κάποιες άλλες ελευθερίας προμήνυμα και άρχη...

Και όταν ήρθε η θεία και μοναδική για το Γένος ώρα της 'Αγίας-Λαύρας, όταν εκεί στο μοναστήρι το γραφικό, την Κιβωτό αυτή του 'Εθνους, οι Πρόκριτοι συγκεντρώθηκαν για τον τρανό σκοπό, ο Γερό-Σωτος ο Παπαρρήγας ήταν εκεί.

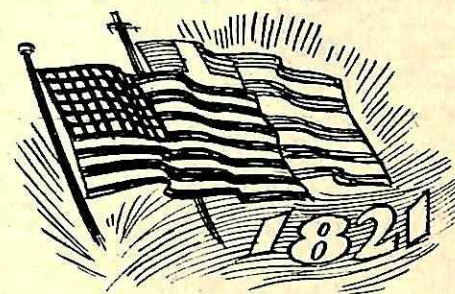
Και όταν οι μοναχοί έδεσαν πρόχειρα σε κάποιο κοντάρι τόλ'αβαρο της οραίας Πύλης του Ιστορικού έκτοτε μικρού Ναού, ο Λόντος με μια κίνηση ξαφνική πριν κανείς προφθάσει να δείξει αντίρρηση, πήγε και το παρέδωσε στο Γερό-Σωτου τα χέρια φέροντάς τον ευθύς άμέσως κοντά στον λειτουργό Δεσπότη, που έπεδοκιμάζε με την έκφρασί του την έμπνευσι του Αγιώτου 'Αρχοντα.

Ευφρασύνη, λάμψι, εθνική υπερηφάνεια και χαρά είχαν φωτίσει το γέρικο πρόσωπο του Παπαρρήγα. Κανείς δεν ξέυρει, πόσες στιγμές, ακριβώς, κράτησε στα δικά του χέρια ο άπλος Πρεσβύτες το ιερό Σύμβολο του πιο μεγάλου έργου της Φυλής μας. Γιατί την ώρα της όρκωμοσίας το είχε στην ψυχή του, θαρρεί κανείς, στηρίζει άγκαλιαστά με το εγκόλπιο του ο Παλαιών Πατρών Γερμανός.

Όμως, ο Γερό-Σωτος είχε άξιοιθί κάτι ανέλπιστο και μοναδικό: Κρατώντας πρώτος αυτός, την πρώτη Σημαία της Νέας 'Ελλάδας, εκείνη την επίσημη ημέρα και ώρα, δεν ένοιωσε μόνον στην εθνική ψυχή του την άνεπιωτη ετυχία, δεν είδε μόνον από μακριά — 'Οπτασία πανέμορφη! — της 'Ελευθερίας το 'Όραμα, που τόσο είχε ποθήσει να ιδί μιάν ημέρα, κέρδισε και ένα τίτλο, που δεν τον άρνήθηκε έκτοτε η 'Εθνική μας Παράδοσις: να θεωρηται ο Πρώτος Σημαιοφόρος του 'Εθνους!

Μια σημαντική πτυχή του Εικοσιένα

Οι 'Αμερικανοί
ώτον 'Αγώνα μας

Τ. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Η νεογέννητη Χώρα της 'Ελευθερίας για την 'Ανάστασι της πατρίδας του ιδανικού της.

«Είναι αδύνατο να μένη κανείς άπαθης θεατής των μεγάλων δεινών της 'Ελλάδος και να μη συγκινηθεί βαθύτατα. Το όνομα της 'Ελλάδος γεμίζει τον νοῦ και την καρδιά κάθε φιλελευθέρου ανθρώπου με εγγενή αίσθηματα». Με τα λόγια αυτά ο μεγάλος άμερικανός Πρόεδρος Μονρόε έχαιρέτισε την κίνηση του Φιλελληνισμού, που άρχισε να αναπτύσσεται στις νεοσύστατες 'Ηνωμένες Πολιτείες μετά την κήρυξη του 'Ιερού μας άγώνος.

Μόλις 35 χρόνια είχαν περάσει από την 'Αμερικανική 'Επανάστασι. Η μεγάλη σημερινή συμπολιτεία διέτρεχε τότε την νηπιακή της ηλικία, κι η χώρα μας ήταν πολύ μακρυνή από την 'Αμερική, με τις δυσκολίες της έπικοινωνίας την εποχή εκείνη αυτό όμως δεν έμπόδισε την έκδηλωσι ενός θερμού ενδιαφέροντος σ' όλα τα στραμάτα του άμερικανικού λαού για την 'Ελληνική 'Επανάστασι.

Για τα ίδια ιδανικά οι 'Αμερικανοί είχαν πρόσφατα πολεμήσει, κι η νίκη τους έσημείωσε ένα σταθμό στην παγκόσμιο Ιστορία. Δεν μπορούσε λοιπόν παρά να άπηχίση στα αισθήματα του λαού των ΗΠΑ ο άγών της 'Ελλάδος, όταν ο άμερικανικός τύπος έδημοσίευσε την ακόλουθη έκκλησι, που άποτελεί ένα από τα πιο επιγραμματικά λογοτεχνικά μνημεία του Εικοσιένα...

«'Αποφασίζοντες να ζήσωμεν η να αποθάνωμεν διά την 'Ελευθερίαν, σφρόμεθα προς εσάς από δικαίαν συμπάθειαν. Διότι εις τον τόπον σας εδιαλέξατε να κατοική η 'Ελευθερία, από μόνους εσάς λατρευομένη, καθώς ελατρεύετο και από τους πατέρας μας. 'Οθεν επικαλούμενοι το όνομα αυτής, επικαλούμεθα εν ταυτώ και το ιδιόν σας, πεποιθότες ότι, μιμούμενοι εσάς, θέλομεν δεχθῆναι αξιοί εκείνων, αν φθάσωμεν να σας όμοιάσωμεν.

«Αί άρεταί σας, ο 'Αμερικανοί, μās προσεγγίζοντες προς εσάς, μολονότι μās χωρίζουν εύρύταται θάλασσαί. 'Ημείς σās νομίζομεν πλησιέστερους παρά τα γεωγενομένα με ήμās 'Εθνη και σās έχομεν φίλους και συμπολίτας και άδελφούς, διότι είσθε δίκαιοι, φιλόφρονες και γενναίοι. Δίκαιοι ότι και έλευθεροι, φιλόφρονες και γενναίοι πολιτεύεσθε κατά το Εὐαγγέλιον. 'Η 'Ελευθερία σας δέν επιστηρίζεται εις άλλων εθνών δουλείαν, οὔτε η εὐδαιμονία σας εις ξένας

συμφοράς και ταλαιπωρίας. 'Αλλ' εξ ελπιών, ελευθέρως και εδνυχώς ζώοντες, επιθυμείτε να μετέχωσιν όλοι οι άνθρωποι από αυτά τα αγαθά και να απολαύωσιν όσα δικαιώματα η Φύσις εις όλους εξ ίσου έμοίρασεν. 'Εσείς πρώτοι εκηρύξατε τα δικαιώματα ταύτα και πάλιν πρώτοι έσείς τα εσεβάσθητε, αποδίδοντες εις τους αποκτηνωμένους 'Αφρικανούς ανθρώπινον έξώμα. Κατά το παράδειγμα σας η Εδρώπη κατέλυσε την αίσχραν και απάνθρωπον σωματεμπορίαν και από εσάς άκόμη διδάσκεται Δικαιοσύνη και μανθάνει να καθαίρη άτόπους η θανατηφόρους συνηθείας.

«'Η δόξα αυτή, 'Αμερικανοί, εις μόνους εσάς ανήκει και σās ανωνώνει υπεράνω όλων των φημισθέντων διά της ενομίας και ελευθερίας εθνών. 'Υμέτερον είναι, ο άνδρες, να επιθέσετε τον κολοφώνα εις την δόξαν σας, βοηθόντες μας να καθαρίσωμεν την 'Ελλάδα από τους μολύοντας αυτήν εκ τριακοσίων ετών βαρβάρους.

«'Αξιον ήμῶν άνατιρορήτως είναι να πληρώσετε των πεπολιτισμένων λαών το χρέος, να διώξετε την άμάθειαν και την τυραννίαν από την πατρίδα των Τεχνών και της 'Ελευθερίας. Δεν θέλετε μνηστή, βέβαια, την αξιοκατάχρητον άδιαφορίαν η μάλλον την άχαριστίαν των Εὐρωπαίων. 'Οχι! 'Ο λαός του Ούασιγκτῶνος και του Φραγκλίνον δεν θέλει άρνηθῆ βοήθειαν εις τους άπορόνους του Φακίωνος, του Θρασυβόλου, του 'Αράτου και του Φιλοπόλεμου»...

Η έκκλησις αυτή, σταλμένη από την Καλαμάτα, μέσφ του Κοραή, που βρισκόταν στο Παρίσι, έδωσε άφορμή να γραφούν φιλελληνικάτα άρθρα στις άμερικανικές έφημερίδες και η φιλελληνική κίνησις άρχισε έντονη. Συγκροτήθηκαν λαϊκές επιτροπές για την ενίσχυσι της 'Ελληνικής 'Επανάστασεως στην Ν. 'Υόρκη, στην Βοστώνη, στη Φιλαδέλφεια και σ' άλλες πόλεις. Τέτοιες επιτροπές συνεστήθησαν και στα άμερικανικά πανεπιστήμια, πρωτοστατούντος του Πανεπιστημίου Κολούμπια.

«'Ελληνικός πυρετός» προσωνομάσθη ο Φιλελληνισμός, που κυριάρχησε στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Στους έράνους, που έγιναν, συγκεντρώθηκε το σημαντικό τότε ποσό των 350.000 δολλαρίων. 'Εκτός αυτού άπεστάλησαν στην 'Ελλάδα πολλά φορτία διαφόρων εφοδίων. 'Αρκετοί, εξ άλλου, 'Αμερικανοί φιλάν-

θρωποι ανέλαβαν την διατροφή πλείστον όρφανών παιδιών της 'Ελλάδος, εξαγορασμένων από την Αίγυπτο κι από άλλα δουλοπάζαρα μετά την καταστροφή της Χίου. Πολλά από τα παιδιά αυτά υιοθετήθηκαν σε πλούσιες οικογένειες.

Τα όνόματα του Μιαούλη και του Μπότσαρη έγιναν τόσο δημοφιλή στην 'Αμερική ώστε όρισμένοι βάφτισαν μ' αυτά τα παιδιά τους. Μια πόλις δε, που ιδρύθη το 1825 κοντά στο Νητρόιτ, όνομάσθη «'Υψηλάντης», προς τιμήν του νικητού του 'Ιμπραήμ στη μάχη των Μύλων. Πολλές άλλες πόλεις όνομάσθησαν «'Αθήναι».

Από τους 'Αμερικανούς, που ήλθαν να πολεμήσουν στο πλευρό των 'Ελλήνων, πρώτος ήταν ένας συγγενής του μεγάλου έθνικού ήρωος και πρώτου Προέδρου των ΗΠΑ, ο Γουλιέλμος Ουάσιγκτων. 'Ηταν αντίσυνταγματάρχης του άμερικανικού στρατού κι είχε χρηματίσει στρατιωτικός άκόλουθος σε πολλά ευρωπαϊκά κράτη. 'Ελαβε μέρος σε πολλές μάχες της 'Επανάστασεως, διεκρίθη στην πρώτη έκστρατεία του Μεσολογγίου και έφονεύθη το 1824 στο Ναύπλιο, όπου και ετάφη. 'Εσώθησαν πολύ ένδιαφερονες σημειώσεις του για την 'Επανάστασι.

Το 1824, το έτος του θανάτου του Μπαύρον στο Μεσολόγγι, έφθασε στην 'Ελλάδα ένας άλλος 'Αμερικανός, γιατρός και ποιητής, θαυμαστής του μεγάλου 'Αγγλου Φιλέλληνας, ο Σαμουήλ Χάου. Διεκρίθη στην 'Επανάστασι για τις πολύτιμες υπηρεσίες του ως χειρουργός και για τις άγαθοεργίες του. Ο Χάου ίδρυσε στον Πόρο ένα πρότυπο νοσοκομείο. Γύρισε κατόπιν στην 'Αμερική, έκαμε έράνους και ήρθε πάλι στην 'Ελλάδα μ' ένα φορτίο ειδών πρώτης ανάγκης, αξίας 50.000 δολλαρίων.

Στον 'Αγώνα έλαβαν μέρος άρκετοί άκόμη 'Αμερικανοί, όπως ο Γεώργιος Τζέρβις, λοχαγός, ο όποιος ήταν νέος έξαιρετικής μορφώσεως και γιός διακεκριμένου διπλωμάτου και ο όποιος πέθανε στην 'Ελλάδα, οι επίσης λοχαγοί Μίλλερ και 'Ηβανς και άλλοι, που κατετάγησαν ως άπλοοι στρατιώτες. 'Απ' αυτούς ελάχιστοι γύρισαν στη μακρινή πατρίδα τους. Οι περισσότεροι σκοτώθηκαν ή πέθαναν από τις κακουχίες, κι έμειναν στην Ιστορία άγνωστοι στρατιώτες του πανανθρώπινου κι αιώνιου ιδανικού της 'Ελευθερίας.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

«'Ο μεγαλόψυχος άνθρωπος φέρεται πάντοτε με μετριότητα. Δεν υπερηφανεύεται για τις επιτυχίες. Ούτε αποθαρρύνεται από τις άποτυχίες».

«Δεν υπάρχει πραγματική ευτυχία παρά μόνον εκείνη, που την προσφέρετε η την μοιράζεστε με τους άλλους».

ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Ἐπιθ. Μ. Ἐκπαιδύσεως

Ἡ ὁρθόδοξη ἐκκλησία μας τιμᾷ ἰδιαιτέρα τὸν τίμιον Σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Δυὸ φορές μάλιστα καλεῖ τοὺς πιστοὺς τῆς νὰ προσκυνήσουν τὸ ὄργανο αὐτοῦ τῆς καταδίκης τῶν κακούργων, πού ἐγίνε πανάγιο θυσιαστήριο, ἐπάνω στοῦ ὁποῖο ἐθυσίασεν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὴ ζωὴ του γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Τῇ μιᾷ φορὰ στὶς 14 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν ἄλλη τὴν τρίτη Κυριακὴ τῶν νηστείων. Ἡ πρώτη ἐορτὴ ὀνομάζεται ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως καὶ ἡ δευτέρα τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἡ 14η Σεπτεμβρίου μάλιστα εἶναι γιορτὴ δύο ἱστορικῶν ὑψώσεων. Ἡ ἱστορία κάθε μιᾶς εἶναι ἡ ἀκόλουθη: Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς τὸν δεύτερον αἰῶνα, γιὰ νὰ σταματήσει τοὺς χριστιανούς νὰ προσκυνοῦν στοῦ Γολγοθᾶ τὰ σεπτὰ πάθη καὶ τὴν ἐνδοξὴ ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, ἀνέγειρεν ἐκεῖ τὸ ναὸ τῆς Θεᾶς τοῦ γάμου καὶ τοῦ ἔρωτος, τῆς Ἀφροδίτης. Ἀνεσκαφε μάλιστα τὸν ἱερὸν ἐκεῖνο τόπο καὶ πρόσθεσε πολλὰ χρώματα γιὰ νὰ τὸν παραμορφώσῃ. Ὅταν ἐφθάσεν ἐκεῖ ἡ ἀγία μητέρα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, κατεδάφισε τὸ ναὸ τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ στὴ θέσι του ἔχτισε καὶ ὑψωσε τὸν περιλαμπρὸ ναὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Στὴ θέσι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὸ γκρέμισμα καὶ τοῦ βαθῦ σκάψιμο βρῆκε τὸν τίμιον σταυρὸ ἀνάμεσα στοὺς σταυροὺς τῶν δυὸ ληστῶν. Στὸ μεσαῖο σταυρὸ ἐτοποθέτησαν μιὰ ἐτοιμοθάνατη γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐγίνε παρρησιᾶ καλὰ. Ἐτοί η ἀναγνώρισις ἐγίνε μὲ θαῦμα. Ἡ εἰδοσις αὐτὴ συνεκίνησεν ὅλον τὸν χριστιανικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἔτρεχε νὰ προσκυνήσῃ. Στὶς 14 Σεπτεμβρίου μάλιστα τοῦ 336 ἐγίναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Κύματα κόσμου εἶχαν κατακλύσει τὸν εὐρύχωρο ναὸ. Ἦταν τόσο τὸ πλῆθος, πού ὁ τότε πατριάρχης Ἱεροσολύμων Μακάριος ἀνέβηκε στὸν ἀμβωνα καὶ ὕψωσε τὸ Σταυρὸ, γιὰ νὰ τὸν ἰδοὺν καὶ νὰ τὸν προσκυνήσουν τὰ πλῆθη. Γονατισμένοι ὁ λαὸς καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἐψάλλε μ' ἓνα στόμα καὶ μιᾷ φωνῇ: «Κύριε ἐλέησον», «Κύριε ἐλέησον».

Ἡ δευτέρα ὑψώσις ἐγίνε τὸ 618 στὰ Ἱεροσολύμα πάλι ἀπὸ τὸν τότε πατριάρχην Ζαχαρία. Οἱ Πέρσες εἶχαν φέρει σὲ ἀδιέ-

ξοδο τὴ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες ἐπιδρομὲς τους. Εἶχαν καταλάβει τὴν Ἀρμενίαν, τὴν Καππαδοκίαν, τὴ Συρίαν καὶ τελικὰ καὶ τὴν Παλαιστίνη. Ἐγίναν μάλιστα κύριοι καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήγαγαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸ, ὁ ὁποῖος φυλάσσεται σὲ ἀσημένια θήκη στὸ ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Μὲ ἄλλους πολλοὺς αἰχμαλώτους πῆραν καὶ τὸν πατριάρχην Ζαχαρία. Ἡ ἀρπαγὴ αὐτὴ ἀνεστάτωσεν ὅλο τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Τὸ Βυζάντιο ἐκάλεσεν ὡς αὐτοκράτορα τὸν γενναῖον Ἡράκλειον. Ὁ ἀδάμαστος αὐτὸς κυρίαρχος ἀνέλαβεν ἓνα πολὺχρονο καὶ σκληρὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Περσῶν. Ὁ ἡρωϊσμός του ἐξέπληξε τοὺς συγχρόνους του. Ἐπειτα ἀπὸ ἀδυσώπητη πάλη συνέτριψε τὴ δύναμι τῶν Περσῶν. Νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ἐλευθέρωσε τὸν τίμιον Σταυρὸ καὶ τὸν Πατριάρχην. Τὴν ἴδια μάλιστα ἡμέρα τῆς πρώτης ὑψώσεως, δηλαδὴ στὶς 14 Σεπτεμβρίου, πηγαίνει στὰ Ἱεροσολύμα γιὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν Πατριάρχην καὶ νὰ ὑψώσῃ ξανά τὸ τίμιον ξύλο. Ὁ ἴδιος δὲ ὁ Ἡράκλειος μὲ ἀδαμαντοποίκιλα καὶ χρυσὰ ἀμφία σηκώνει στοὺς ὤμους του τὸ Σταυρὸ. Προχωρεῖ ἀνυπόδητος καὶ μὲ ἀκάνθιο στεφάνι στὸ κεφάλι. Ἡ πολυάνθρωπη πομπὴ ἀκολουθεῖ. Φθάνει στὸ ναὸ. Ὁ ἐλευθερωμένος Πατριάρχης κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Μακαρίου ὑψώνει τὸν τίμιον Σταυρὸ γιὰ προσκύνημα. Πολλὴ συγκινημένος ὁ λαὸς ψάλλει: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ὁ Ἡράκλειος ἀνομάσθηκε ἥρωας καὶ ἱππότης τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ ἱερὸ σύμβολο τῆς πίστεως καὶ τὸ ἀνίκητο ὄπλο κάθε χριστιανοῦ. Εἶναι συγχρόνως πηγὴ φωτὸς καὶ ἁγιασμοῦ. Δίκαια οἱ εὐλαβικοὶ προσκυνεῖται ψάλλουν: «Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν καὶ τὴν Ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν». Εἶναι γνωστὸ

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βήσσανης Πωγωνίου καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου ἀπὸ τοῦ χιόνι.

Juniors of Elem. school Vissani-Pogonion clearing the play-ground from the snow.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρεμαστῆς Ξάνθης εἰς τὸν σχολικὸν κήπον.

Juniors of Elem. school Kremasti Xanthe in their school garden.

εἰς ὅλους τὸ ἀπολυτίκιο, τὸ ὁποῖον ψάλλεται κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου» νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα».

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑΥΓΗ

Φῶς χρυσὸ ἀπ' τὸ βοννὸ
λάμπει καὶ χαράζει
καὶ δροσιὰ στὸ ταπεινὸ
λουλουδάκι στάζει.

Χρυσὴ μέλισσα ξυπνὰ
καὶ καιρὸ δὲ χάνει
ἀπ' ἀνθὸ σ' ἀνθὸ γυρνὰ
καὶ τὸ μέλι φτιάχνει.

Κελαιδοῦνε τὰ πουλιά,
φέγγει πέρα ὡς πέρα,
πιάζουν κι οἱ ἄνθρωποι δουλειὰ
στοῦ Θεοῦ τὴ μέρα.

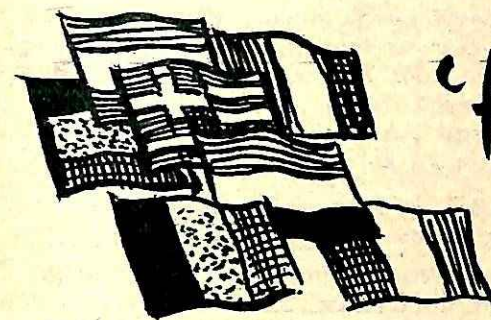
Ἀπὸ τὴν συλλογὴν παιδικῶν ποιημάτων
ἡ «Ἀρμονία»

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀσημοχωρίου Κονίτης ἀσχολοῦμενοι μὲ τὸν ἐκχιονισμόν τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου.

Juniors of Elem. school Assimochori clearing the roads from the snow.

Ε.Σ.Ν. 14ου Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου Κρήτης μὲ δέματα δι' ἀπόρους οἰκογενείας.
Juniors of 14th Elem. school Herakleion Crete with gifts for needy families. ↓

Ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορὰ καὶ ἡ Ελλάδα

Φ. Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ, Β.Α. τοῦ Ἀμερ. Πανεπ. Βηρυττοῦ

(4) Ἡ Ε.Ο.Κ. καὶ οἱ ἐξαγωγές μας στὶς ἄλλες χώρες

Στὶς συμφωνίες γιὰ τὴ σύνδεσι τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ε.Ο.Κ. δὲν περιέχεται καμμιὰ ἀπαγόρευσι σχετικὰ μὲ τὴν ἐξαγωγὴ ἑλληνικῶν προϊόντων στὶς χώρες, πού βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Κοινὴ Ἀγορά. Αὐτὸ σημαίνει πὼς παραμένουν ἀνεπηρέαστες, ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ε.Ο.Κ., οἱ ἐξαγωγές τῶν γεωργικῶν προϊόντων μας πρὸς τὶς τρίτες χώρες, πού εἶναι κυρίως οἱ χώρες τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ.

Ἀπὸ τὶς χώρες αὐτὲς ἡ Ἑλλάδα εἰσάγει βιομηχανικὰ προϊόντα (αὐτοκίνητα, μηχανήματα κ.ά.) καὶ εἰς ἀντάλλαγμα ἐκεῖνες δέχονται προϊόντα τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, πού ὅπως προαναφέραμε, καλύπτουν τὰ 2/3 τῶν γεωργικῶν ἐξαγωγῶν μας. Τὸ καθεστῶς αὐτὸ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν στὶς χώρες αὐτὲς δὲν προβλέπεται, βέβαια, νὰ διαταραχθῇ κατὰ τὰ ἐπόμενα κοντινὰ χρόνια. Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως, καὶ συγκεκριμένα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπομένων ἑνδεκα ὡς εἰκοσι-ἑνὰ ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ μειώνωνται βαθμιαίως οἱ δασμοί, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἀνατραπῇ ἡ ὑφισταμένη ἰσορροπία. Καὶ ἰδοὺ, γιατί: Ὅσο οἱ εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ θὰ μειώνωνται στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὰ προϊόντα, πού προέρχονται ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Κ., τόσο οἱ ὅροι ἀπορροφῆσεως τῶν προϊόντων, πού προέρχονται ἀπὸ τὶς ἔξω τῆς Ε.Ο.Κ. χώρες θὰ γίνωνται δυσμενέστεροι. Αὐτὸ θὰ συμβῇ, διότι τὰ προϊόντα τὰ δικά τους θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ τοὺς ἴδιους δασμούς, μὲ τοὺς ὁποῖους ἐπιβαρύνονται καὶ τώρα. Τὸ ἀντίθετο ὅμως θὰ συμβαίνει μὲ τὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα θὰ προέρχονται ἀπὸ τὶς χώρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς: αὐτὰ μὲ τὸν καιρὸ θὰ ἐξασφαλίζουν μεγαλύτερη κατανάλωσι στὸν τόπο μας, γιατί θὰ μειώνεται συνεχῶς ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τους (ὥστόσο τελικὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς τὸ 1984) καὶ ἐπομένως ἡ τιμὴ πωλήσεως τῶν ἀναγκαστικὰ θὰ γίνετα μικρότερη. Μὲ ἄλλα λόγια, θὰ ἀγοράζωνται τὰ προϊόντα, πού προέρχονται ἀπὸ τὶς χώρες τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ θὰ παραμένουν ἀζήτητα τὰ ἄλλα.

Ἀλλὰ ἂς ἰδοῦμε μιὰ συγκεκριμένη περίπτωσι: Εἰσάγονται στὴν Ἑλλάδα δυὸ βενζινοκίνητα γεωργικὰ μηχανήματα: τὸ ἓνα ἀπὸ τὴ Γερμανία καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία. Καὶ τὰ δυὸ

εἰσάγονται μὲ τὸν ἴδιο τελωνειακὸ συντελεστή. Ἡ τιμὴ, πού θὰ πωληθῇ, θὰ ἐξαρτᾶται πλεόν μόνον ἀπὸ τὴν τιμὴ τῆς ἀγορᾶς τῶν στὸν τόπο τῆς παραγωγῆς. Ἄν δηλαδὴ τὸ τσεχοσλοβακικὸ μηχανήμα ἀγοράσθηκε πιὸ φθηνά, θὰ πωληθῇ μὲ φθηνότερη τιμὴ. Καὶ ὁ ἀγοραστής θὰ ἐξαρτήσῃ τὴν προτίμησί του ἀπὸ τὴν ποιότητά του ἢ ἀπὸ ἄλλους προσωπικοὺς του λόγους.

Ὑστερα ἀπὸ ἑνδεκα ὅμως χρόνια, πού οἱ τελωνειακοὶ δασμοὶ γιὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, πού δὲν παράγονται στὴν Ἑλλάδα θὰ ἔχουν ἐκλείψει, τὸ μὲν τσεχοσλοβακικὸ μηχανήμα θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀναζητῇ ἀγοραστὴ στὴν ἴδια τὴν τωρινὴν περίπτωσι τιμὴ, ἐνῶ τὸ γερμανικὸ, ἀπτηλλαγμένο ἐντελῶς ἀπὸ τὸν δασμὸ, θὰ προσφέρεται σὲ τιμὴ σημαντικὰ πιὸ φθηνὴ ἀπὸ τὴν τιμὴ τοῦ ἄλλου. Κι ὅπως εἶναι ἐπόμενο, θὰ πωληθῇ τὸ πιὸ φθηνὸ καὶ θὰ παραμείνῃ ἀζήτητο τὸ ἀκριβέστερο.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό, πού δὲν προέρχεται ἀπὸ δέσμευσι περιεχόμενῃ στὴ συμφωνία τῆς συνδέσεώς μας μὲ τὴν Ε.Ο.Κ., ἀλλὰ ἀπορρέει φυσικὰ καὶ ἀβίαστα ἀπὸ τὰ εἰδικὰ πλεονεκτήματα, πού ἔχουν τὰ Κράτη-μέλη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, εἶναι μοιραῖο νὰ οδηγήσῃ στὴν ἀναθεώρησι ἢ τὴν ἀνατροπὴ τῶν ἐμπορικῶν συμφωνιῶν μὲ τὶς ἄλλες χώρες, πού εἶναι φυσικὸ νὰ σπεύσουν κι αὐτὲς μὲ τὴ σειρά τους νὰ ἀποκλείσουν τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα ἀπὸ τὶς ἀγορές τους, ἀφοῦ τὰ δικά τους δὲν θὰ βρίσκουν καταναλωτὰς στὴν ἑλληνικὴν ἀγορά.

Αὐτὸς εἶναι ὁ κίνδυνος, πού ἀπειλεῖ τὶς ἐξαγωγές μας: ἡ ἀπώλεια τῶν ἀγορῶν, πού βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Κοινὴν Ἀγορά.

Τὸν κίνδυνον αὐτὸν τὸν προέβλεψε ἡ ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία, πού διαπραγματεύθηκε τὴ σύνδεσί μας μὲ τὴν Ε.Ο.Κ., καὶ ἐπέτυχε νὰ περιληφθῇ στὴ συμφωνία μιὰ διάταξις, πού ὡς ἓνα βαθμὸ μετριάξει τὶς δυσμενεῖς συνέπειες, πού ἀναλυτικὰ ἐξετέθηκαν παραπάνω. Σύμφωνα μὲ τὴν διάταξι αὐτή, ἐπιτρέπεται στὴ χώρα μας νὰ συνάπτῃ διμερεῖς συμφωνίες μὲ χώρες, πού βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Κοινὴν Ἀγορά καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ — χωρὶς, ἢ μὲ μειωμένο δασμὸ — εἰσαγωγές, ἢ ἀξία τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰ τριάντα ἑκατομμύρια δολάρια τὸ χρόνο.

Ὅποτε ὅμως αὐτὴ ἡ διάταξις εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἀντισταθμίσῃ τὴ μεγάλη ἀπώλεια, μὲ τὴν ὁποία ἀπειλοῦνται οἱ ἐξαγωγές τῶν γεωργικῶν μας προϊόν-

των. Θεραπείες — και βέβαια υπάρχουν. Μιά είναι αυτή για την οποία έγινε έκτενης λόγος σε προηγούμενο άρθρο: η εξασφάλιση δηλαδή υψηλής ποιότητας προϊόντων και άριστων όρων εξαγωγής. Και η δεύτερη, η τροποποίηση της συμφωνίας, προτού οι συνέπειες αρχίσουν να γίνονται απειλητικά αισθητές για τις εξαγωγές μας, ώστε να παρέχεται η ευχέρεια στην Ελλάδα να αυξομειώσει το ποσόν των εξαγωγών της στις τρίτες χώρες, ανάλογα με τα πλεονάσματα, που θα αφήνει αναπορρόφητα ή Κοινή Άγορά. Η δεύτερη αυτή λύση, ενώ σε τίποτε δεν ζημιώνει εταίρους της Ε.Ο.Κ. (άφου δεν άφορα, παρά σε προϊόντα που εκείνα δεν ήμπορούν να απορροφήσουν) αντίθετα, προφυλάσσει την Ελλάδα από τον κίνδυνο να ιδεί ένα σημαντικό κεφάλαιο από τους πόρους της να ξαναμιζείται, δίχως λόγο.

Όπως γίνεται φανερό από όσα εξετάστηκαν για τη γεωργία μας, πολλά ακόμη απομένει να γίνουν — τόσο στον τομέα της παραγωγής, όσο και στον τομέα της τοποθέτησης των προϊόντων μας. Η μηχανική καλλιέργεια βρίσκεται στα σπάργανα, στον τόπο μας, και κατά συνέπειαν και η στρεμματική απόδοσις είναι πολύ χαμηλή. Ενώ σε χίλια εκτάρια γης αναλογούν σε άλλες χώρες 80-100 μηχανήματα (Ολλανδία, Γερμανία), στην Ελλάδα αναλογούν μόλις επτά. Ένα εκτάριο γης, στην Ελλάδα, αποδίδει κατά μέσον όρο 15 κιλά σιτάρι. Στη Γαλλία ή ίδια εκτάρια αποδίδει 23 και στην Ολλανδία 39 κιλά. Στην καλλιέργεια της τομάτας, ένα εκτάριο γης στην Ελλάδα αποδίδει 177 κιλά, ενώ η ίδια εκτάρια γης στη Γερμανία αποδίδει 404 και στην Ολλανδία 778 κιλά. Οι διαφορές αυτές ίσως οφείλονται και στην ανεπαρκή λίπανση του εδάφους. Π.χ., ενώ σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες χρησιμοποιούνται εκατοντάδες κιλά λιπάσματος για κάθε εκτάριο γης (Δυτ. Γερμανία 275 κιλά, Ολλανδία 459 κιλά) στην Ελλάδα μόλις φθάνουμε τα 35 κιλά κατά εκτάριο.

Οι αριθμοί αυτοί δεν αναφέρονται μόνον για να προσδιορίσουν πού βρίσκεται ποσοτικά η παρα-

γωγή μας. Αναφέρονται κυρίως για να δείξουν πόσο δρόμο έχουν να διανύσουν οι αγρότες μας για να φθάσουν τους λοιπούς ευρωπαίους συναδέλφους των, στην οικονομική κοινότητα των οποίων εκλήθησαν για να διεκδικήσουν την οικονομική τους επιβίωση και μια καλύτερη επαύριον.

Η Έλληνική βιομηχανία στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας

Όσο κι αν βελτιωθεί ποιοτικά και ποσοτικά η γεωργική μας παραγωγή, δεν ήμπορεί να κρατήσει μόνη της το βάρος της οικονομικής επιβιώσεως του λαού μας, χωρίς την παράλληλη ανάπτυξη της βιομηχανικής μας παραγωγής. Η δεύτερη δεν ήμπορεί να υπάρξει χωρίς την πρώτη. Και η πρώτη, μόνη της δεν είναι αρκετή.

Αναγκαστικά λοιπόν η προσοχή των αρμοδίων στρέφεται προς τη γρήγορη εκβιομηχάνιση της χώρας και τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων. Απώτερος σκοπός παραμένει πάντοτε η επιδίωξη να καταστή η βιομηχανία μας ανταγωνιστική, μέσα στα άπεραντα πλαίσια της Ε.Ο.Κ., που περιλαμβανει χώρες με μακρά και γερά θεμελιωμένη βιομηχανική παράδοσι. Απαραίτητα μέσα για την επιτυχία είναι να αυξηθεί η παραγωγικότητα, να βελτιωθεί δηλαδή η ποιότητα και η ποσότητα της παραγωγής, για να πραγματοποιηθεί έτσι το πρώτο αποφασιστικό βήμα προς τις περιοχές των άγορών της Ε.Ο.Κ.

Πολλά αναμένονται από την εκβιομηχάνιση του τόπου. Με την πραγματοποίησή της ελπίζεται πως θα μειωθεί η ανεργία και η υποαπασχόληση και θα ανακοπεί το ρεύμα της μεταναστεύσεως που ογκώνεται επικίνδυνα από χρόνο σε χρόνο.

Για να επιτευχθεί όμως αυτό, θα χρειασθεί να γίνει ένα τεράστιο άλμα της ελληνικής βιομηχανίας, από τη μικρή έσωτερική αγορά μας, στην άπεραντη ευρωπαϊκή.

Το ζωτικώτατο αυτό για την ελληνική οικονομία θέμα θα πραγματευθούμε στο επόμενο άρθρο.

ΦΙΛ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ

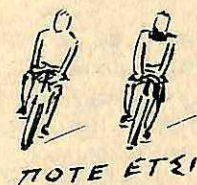
Πρόσεχε με ποδήλατο στους δρόμους όταν τρέχης
Ναί, είναι όχημα μικρό,
μυαλό όμως θέλει σοβαρό,
διότι μ' έκανε σωφὲρ ίδιες ευθύνες έχεις.

Πλάι σ' άλλο ποδήλατο ποτέ σου να μην τρέχης.
Γέρους, παιδιά κι ανάπηρους διπλά να τους προσέχεις.

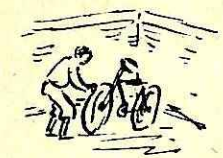
Πρόσεχε τ' άλλα όχήματα και τους πεζούς επίσης.
Σε σήμα της Τροχαίας μας ποτέ μην απειθήσης.

Πάντοτε το ποδήλατο πριν βγής να το εξετάζης
κι αν κάτι δής πως έπαθε να το επισκευάζης.
Γιατί απ' το τροχοφόρο σου, ως είναι και μικρό,
μπορεί ένα δυστύχημα να γίνη φοβερό.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΠΟΤΕ ΕΤΣΙ

ΤΟ ΣΙΑΜ Ή ΤΑΪΛΑΝΔΗ

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

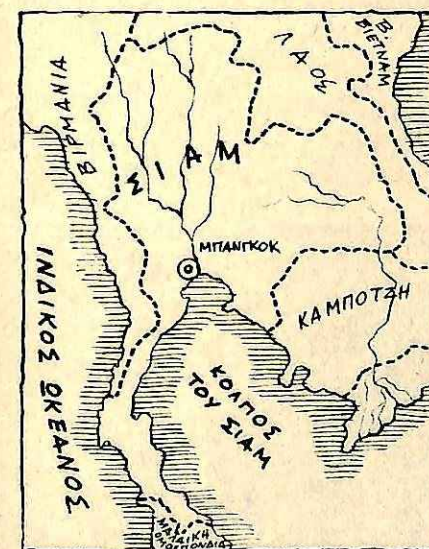
Τὸν περασμένο μῆνα αἱ Α.Α.Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς μας ἐπεσκέφθησαν ἐπισήμως τὴ Δημοκρατία τῆς Ἰνδίας καὶ τὸ βασίλειο τῆς Ταϊλάνδης, πού εἶναι γνωστό, τουλάχιστο στοὺς παλαιότερους, μὲ τὸ ὄνομα Σιάμ. Γιὰ τὴ Δημοκρατία τῆς Ἰνδίας ἐγράψαμε πληροφορίες στὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας. Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ Σιάμ γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴ μακρινή αὐτὴ χώρα, ὅχι μόνο γιὰ τὴν ἐπεσκέφθησαν οἱ Βασιλεῖς μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ὁποία, ὡς θὰ ἴδουμε, μὲ τὴ χώρα αὐτὴ συνδέουν τὴν πατρίδα μας δεσμοὶ αἵματος.

Τὸ Σιάμ κατέχει τὸ δυτικὸ τμήμα τῆς Χερσονήσου τῆς Ἰνδοκίνας, ἔχει ἑκτασί 520.000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα καὶ 16.000.000 κατοίκους περίπου. Ἐνῶ δηλαδή ἡ ἑκτασί του εἶναι τετραπλάσια τῆς πατρίδος μας, ὁ πληθυσμὸς του μόλις εἶναι διπλάσιος.

Ἡ χώρα εἶναι μάλλον ὀρεινὴ καὶ τὸ εἶδος τῆς δέν εἶναι καὶ τόσο εὐφορο. Διαρρέεται ἀπὸ δύο μεγάλους ποταμούς, τὸν Μεκόνγκ καὶ τὸν Μενάμ καὶ τὰ κυριώτερα προϊόντα του εἶναι ρύζι, καπνός, καννάβι, βαμβάκι καὶ καουτσούκ. Ἀπὸ τὰ δάση τῆς ἐξάγεται πολυτίμη ξυλεία.

Τὸ Σιάμ εἶναι τὸ μόνο κράτος τῆς νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, πού εἶναι ἀνεξάρτητο ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα νὰ εἶναι βασίλειο. Τὴν ἀνεξαρτησία του κατήρρωσε νὰ τὴ διατηρήσει λόγω τῆς ἀντιζηλίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, οἱ ὁποῖες εἶχαν παλαιότερα μεγάλες ἀποικίες στὴν περιοχή τῆς νοτίου καὶ νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Ἡ πρώτη τὰς Ἰνδίας, τὴ Βιρμανία καὶ τὴ Μαλαικὴ χερσόνησο πρὸς τὰ δυτικὰ τοῦ Σιάμ, ἡ δεύτερη τὴν Καμπότζη τὸ Ἀννάμ, τὸ Τογκίνιο καὶ τὴν Κοχινκίνα στὰ νοτιοανατολικά. Καμμιά ἀπὸ τίς δύο αὐτὲς εὐρωπαϊκὲς δυνάμεις δὲν ἐπένευσαν στὴν ἀλλή νὰ καταλάβῃ τὸ Σιάμ καὶ ἔτσι τὸ κράτος αὐτὸ διετήρησε τὴν ἀνεξαρτησία του.

Οἱ παλαιότεροι κάτοικοι τοῦ Σιάμ ἦσαν οἱ Ὑμέρ, λαὸς Ἰνδικῆς καταγωγῆς, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν σπουδαῖο πολιτισμὸ καὶ ἐδημιούργησαν ἰσχυρὸ κράτος. Κατὰ τὸν δέκατο πέμπτου αἰῶνα υπέταξαν τὴ χώρα οἱ Βιρμάνιοι, ἀλλὰ γρήγορα ἐλευ-

θερώθηκε. Νέα εἰσβολὴ τῶν Βιρμανίων κατὰ τὸν δέκατο ἑκτο αἰῶνα εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάληψιν τῆς Ἀγιουθίας, πρωτεύουσας τοῦ Σιάμ, μολονότι οἱ Σιαμαῖοι υπερέσπισαν μὲ μεγάλη γενναίότητα τὴν ἐλευθερία τους.

Τὸ 1564 οἱ Σιαμαῖοι ἐπανεστάτησαν ἐκ νέου καὶ κατήρρωσαν πάλιν νὰ ἐλευθερωθῶν. Ἀκολούθησαν ὁμοῦ ἐμφύλιοι πόλεμοι καὶ μόλις κατὰ τὸ 1627 ἔπαυσαν οἱ ταραχές καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ εἰρήνη στὴ χώρα.

Τὸ κράτος ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ προοδεύῃ, καὶ ἰδίως, ὅταν ἐγινε πρωθυπουργὸς καὶ ἀντιβασιλεὺς τοῦ Σιάμ, ἓνας ἐξυπνότερος Ἕλληνας, ὁ Κωνσταντῖνος Γεράκης ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία.

Ὁ Γεράκης φαίνεται πὺς εἶχε ταξιδέψει σὲ πολλὰς χώρες τῆς Ἀσίας καὶ εἶχε σχηματίσει σημαντικὴν περιουσία. Ἀπεφάσισε τότε νὰ γυρίσῃ στὴν Ἀγγλία, ἀλλὰ τὸ καράβι μὲ τὸ ὁποῖο ἐταξίδευε ἐναυάγησε. Μέσα στὸ πλοῖο ἐκεῖνο βρισκόταν καὶ ὁ πρεσβευτὴς τοῦ βασιλείου τοῦ Σιάμ, τὸν ὁποῖον ὁ Γεράκης ἐβοήθησε στὶς δύσκολες ἐκεῖνες στιγμὲς πάρα πολὺ.

Ὁ πρεσβευτὴς τότε τοῦ ἐπρότεινε νὰ πάῃ μαζί του στὸ Σιάμ καὶ νὰ υπηρετήσῃ τὸν βασιλέα. Ὁ Γεράκης ἐδέχτηκε καὶ ἔτσι ὁ ἐξυπνος Κεφαλλοννίτης βρέθηκε στὴ μακρινὴ ἐκείνη χώρα.

Ὁ βασιλεὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ναράι ἐξετίμησε τὰ προτερήματα τοῦ Γεράκη, τὴν ἐξυπνάδα του, τὴν τιμιότητα καὶ τὴν δραστηριότητά του καὶ τοῦ ἀνέθεσε διάφορα ἀξιώματα, στὸ τέλος δὲ τὸν ἔκαμε πρωθυπουργὸ καὶ ἀντιβασιλέα.

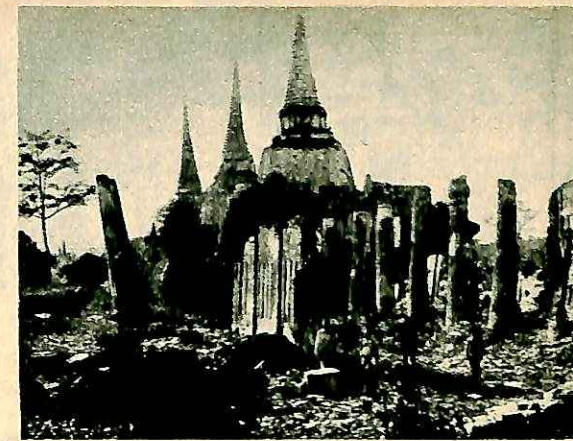
Ὁ Γεράκης ὡς πρωθυπουργὸς ἐπέτρεψε στοὺς Εὐρωπαίους νὰ ἱδρῶσουν ἐμπορικὰ καταστήματα στὸ Σιάμ, ἔκαμε συμμαχία μὲ τὴ Γαλλία καὶ ἐργάστηκε γιὰ τὴν διείσδυσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴ χώρα. Ἀλλάξε τὸ σύστημα τῆς διοικήσεως καὶ ἐβοήθησε πολὺ γιὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ στὸ Σιάμ, ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του δὲ κατασκευάσθηκαν πολλὰ καὶ σπουδαῖα δημόσια ἔργα, κυρίως διώρυγες καὶ δρόμοι.

Κατὰ τὸ 1685 ἐφθασαν στὸ Σιάμ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ γιὰ νὰ ὀργανώσουν τὸ στρατὸ τοῦ Σιάμ καὶ ἱεραπόστολοι, οἱ ὁποῖοι ἱδρυσαν μοναστήρια καὶ ἱερατικὰ σχολὰς καὶ πολλοὺς κατοίκους τῆς χώρας τοὺς ἔκαμαν Χριστιανούς. Δυστυχῶς ἡ ἀντιζηλία τῶν Εὐρωπαίων καὶ κυρίως τῶν Ὀλλανδῶν, πού δὲν ἐβλεπαν μὲ καλὸ μάτι τὴν μεγάλην ἐπιρροήν τῆς Γαλλίας στὴ χώρα ἐκείνη, ἐγίνε αἰτία νὰ ἐκραγῇ ἐπανάστασις τὸ 1688. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴ ἐσκοτώθηκε ὁ Γεράκης καὶ ἐσταμάτησε ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ.

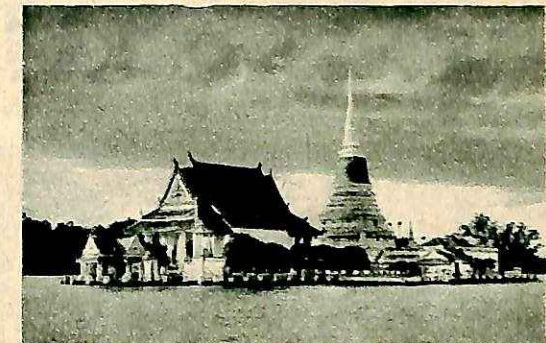
Μετά τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1688 ἀκολούθησαν ἐμφύλιοι πόλεμοι. Τότε βρῆκαν εὐκαιρία οἱ Βιρμάνιοι καὶ εἰσέβαλαν ἐνὰ στὴ χώρα, ὁπότε κατέστρεψαν τελείως καὶ τὴν πρωτεύουσα Ἀγιουθία.

Νέα ἐπανάστασις εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπελευθέρωσιν τῆς χώρας, τῆς ὁποίας

(Συνέχεια εἰς σελ. 15)

Τὰ εἱρεπία τοῦ μεγάλου ναοῦ στὴν Ἀγιουθία.

Βουδδικοὺς ναοὺς σὲ μιὰ νησίδα τοῦ ποταμοῦ Μενάμ.

Ὁ ναὸς - μοναστήρι Βάτ - Πὸ στὴν Μπαγκόκ.

Ὁ ναὸς Βάτ - Σιάγκ, ὕψους 67 μέτρων. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ ναοῦ εἶναι σκεπασμένη μὲ πλάκες ἀπὸ πορσελάνη, πού λαμποκοποῦν στὸν ἥλιο. Γι' αὐτὸ εἶναι γνωστός καὶ μὲ τὸ ὄνομα: χρυσοῦς παγόδα.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γέρακα Ἀττικῆς ἐτοιμά-
ζουν δέματα δι' ἀπόρους καὶ σχολεῖα τῆς
ὕπαιθρου.

Juniors of Elem. school Geraka, Attica,
packing gifts for needy schools.

Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. Ἀρρέων Λαρίσης πρὸ τοῦ
Γεν. Νοσοκομείου τῆς πόλεως, ὅπου προσέφε-
ραν δῶρα καὶ ἐψυχαγώγησαν τοὺς ἀσθενεῖς.

Juniors of 2nd High School for boys Larissa in
front of the town Hospital where they or-
ganized a programme and offered gifts.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Καλαμπακίου Δράμας
μὲ τρόφιμα δι' ἀπόρους οἰκογενεῖας.

Juniors of 2nd Elem. school Kalampakion
Drama with parcels of food for the needy.

Ε.Σ.Ν. 52ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν μὲ δέματα
διὰ τὰ σχολεῖα τῆς ὑπαιθρου.

Juniors of 52nd Elem. school Athens with
gifts for needy schools.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀθανασίου Β' Δράμας μὲ
δέματα δι' ἄπορα παιδιὰ καὶ οἰκογενεῖας.

Juniors of Elem. school Aghios Athanassios Drama
with gifts for needy children.

Ε.Σ.Ν. Σμαραγδαίου Ἐκπαιδευτηρίου Πεύκης Ἀττι-
κῆς συσκευάζουν δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ἀρεῶς,
Καλαμάτας.

Juniors of Private School Smaragdeion Pefki pack-
ing gifts for schools which they have adopted.

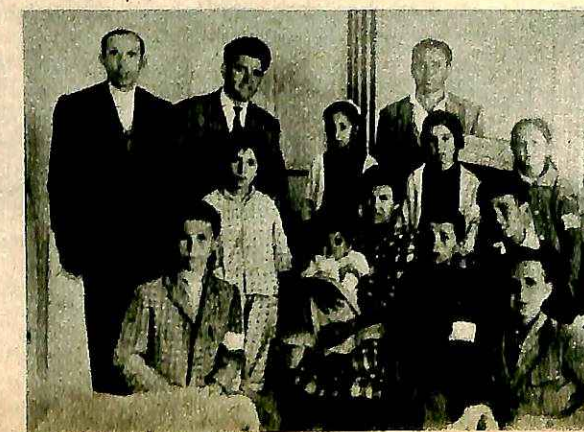

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ἀγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς
μὲ δῶρα δι' ἄπορα σχολεῖα.

Juniors of 1st Elem. school Aghios Anargyros,
Attica with gifts for schools they have adopted.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λεύκης Καβάλας μὲ δῶρα
διὰ τοὺς τροφίμους τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως.

Juniors of Elem. school Lefki, Kavala with
gifts for the town hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀρνίσσης ἀεχολοῦμενοι μὲ τὸν ἐκχιονι-
σμόν τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου.

Juniors of Elem. school Arnissa clearing the roads from
the snow.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον
Παιδῶν Πεντέλης, ὅπου διένειμαν δῶρα.

Juniors of the Athens College at the R. C. Childrens'
Hospital in Penteli where they distributed gifts.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Βέλου Κορινθίας εἰς τὸ Νοσοκο-
μεῖον τῆς πόλεως ὅπου προσέφεραν διάφορα δῶρα.

Juniors of High School Velos, Korinthia at the
town Hospital where they distributed gifts.

Ε.Σ.Ν. Ε' Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν μὲ δῶρα διὰ τὸ Δημ.
Σχολ. Σκεπαρίου Καλαμπάκας.

Juniors of 5th Elem. school Athens with gifts for
the school of Skepari which they have adopted.

Ε.Σ.Ν. Α' Τμήμ. Α' Τάξ. Γυμνασίου Θηλέων Χίου μὲ
δέματα δι' ἀπόρους οἰκογενεῖας καὶ φυλακισμένους.

Juniors of High School for girls, Chios with gifts
for needy families and prisoners.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γεωργαλέικων
Λευκάδος βοηθοῦν πτωχὰς οἰκογε-
νεῖας εἰς τὴν συλλογὴν ἐλαιοκάρπου.

Juniors of Elem. school Georgaleika,
Lefkas, helping needy families in
collecting olives.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Δάφνης Ε',
Ἀθηνῶν ἐπισκέπτονται ἀσθενῆ συμ-
μαθητριά τιν.

Juniors of 2nd Elem. school Da-
phni, Athens visiting a sick shool-
mate.

Ε.Σ.Ν. ΣΤ' Τάξ. 8ου Δημ. Σχολ. Νικαίας Πειραιῶς
μὲ δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Καρδαριτίου Γορτυνίας.

Juniors of 8th Elem. school Nikaia with gifts for
school in Kardaritsi which they have adopted.

Ε.Σ.Ν. Οἶκον. Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν μὲ
δῶρα διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἀσκληπιείου Ε.Ε.Σ.
Βούλας.

Juniors of Financial High School for girls,
Athens with gifts for the R. C. Childrens'
Hospital in Voula.

Ε.Σ.Ν. Ε' Δημ. Σχολ. Κερκύρας μὲ δέματα δι'
ἀπόρους μαθητὰς.

Juniors of 5th Elem. school Corfou with
gifts for needy pupils.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Ἀνωγαίων Μυλοποτάμου
ἐτοιμοὶ διὰ τὴν ἀναδάσωσιν.

Juniors of High School Anogeia, Mylopotamos
ready for the reforestation.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαυροματίου Μουζακίου
εἰς τὸν σχολικόν των κήπον.

Juniors of Elem. school Mavromation, Mou-
zakion in their school garden.

ΤΟ ΠΟΛΙΚΟΝ ΣΕΛΑΣ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΡΗ, Ύφηγγοτὸ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς ἀνοίξεως, τὸν Μάρτιον, ὅπως καὶ κατὰ τὸν ἀντιπροσωπευτικὸν τοῦ φθινοπώρου, τὸν Ὀκτώβριον, παρατηρεῖται ἡ μεγαλύτερα συχνότης ἐνὸς φωτεινοῦ φαινομένου ἐξαιρετικῶς συναρπαστικοῦ φαινομένου τῆς γῆνης ἀτμοσφαίρας. Πρόκειται περὶ τοῦ σέλας, τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται εἰς τὰ ἀνώτερα κυρίως στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας, τῶν πολικῶν ἰδιαιτέρως περὶ τὰ πόλιν. Ὅταν τὸ σέλας ἐμφανίζεται, ἐν τῷ ὅρῳ ἐμφανίζεται, εἶναι γνωστὸν μὲ τὸ ὄνομα «βόρειον σέλας», ἐν τῷ ὅνομα τοῦ εἶναι «νότιον σέλας», ὅταν παρατηρεῖται εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον.

Τὸ πολικὸν σέλας φαίνεται ὅτι εὐρίσκεται εἰς στενὴν σχέσιν μετὰ τῆς λεγομένης ἡλιακῆς δράσεως (ἡλιακὰ κηλίδες κ.τ.λ.), συνοδεύεται δὲ πάντοτε ὑπὸ μαγνητικῶν καταγίγδων. Ἐχει διαπιστωθῇ ὅτι κατὰ τὸ μέγιστον τῶν ἡλιακῶν κηλίδων, ἡ συχνότης τοῦ πολικοῦ σέλας εἶναι μεγαλύτερα παρὰ κατὰ τὸ ἐλάχιστον τῶν κηλίδων. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μετὰ τὴν ἐντασιν τοῦ σέλας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγίστου τῆς ἡλιακῆς δράσεως λαμβάνει μεγάλας διαστάσεις καὶ εἶναι δυνατόν νὰ παρατηρηθῇ εἰς τὰς παρὰ τὴν Μεσόγειον περιοχὰς καὶ ἀκόμη εἰς τὰς κατώτερα πλάτῃ τῆς ἰδικῆς μας χώρας. Οὕτω, κατὰ τὸ ἔτος 1870, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς ἔτος ἐξαιρετικῶς μεγίστου τῶν ἡλιακῶν κηλίδων, παρατηρήθη βόρειον πολικὸν σέλας εἰς τὰς Ἀθήνας 8 ἐν συνόλῳ φορές. Εἰδικότερον, τὸ σέλας τῆς 25ης Ὀκτωβρίου παρατηρήθη ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ σέλας εἶναι συνήθως λευκοῦ χρώματος καὶ φωτίζει ἐντόνως, ὅπως περὶ τοῦ ἡλίου, τὰς παγινόμενους πολικὰς περιοχὰς. Παρατηροῦνται ὁμοῦ σχηματισμοὶ ἐρυθροῦ καὶ κιτρίνου σέλας, ὅπως καὶ σέλας ἀκαθορίστου χρώματος, διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀκτινοβολίας διαφόρων χρώματος, εἰς τὰς ὁποίας συμπεριλαμβάνονται αἱ κυανὰ καὶ αἱ ἰώδεις. Διὰ φασματοσκοπικῆς, ἐξ ἄλλου, ἀναλύσεως τοῦ φωτὸς παρατηρήθησαν ἐντὸς τοῦ φάσματος τοῦ σέλας πολλὰ γραμμαῖ, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ φωτεινότερα ἀποδίδεται εἰς τὸ στοιχεῖον κρυπτόν.

Αἱ μορφαί, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐμφανίζεται τὸ σέλας εἶναι διάφοροι. Ἄλλοτε ἐμφανίζεται ὡς ἀκτινωτὸν ἢ ὑπὸ μορφήν παραπετάσματος καὶ ἄλλοτε παρατηρεῖται ὑπὸ μορφήν ὀφιοειδῆ ἢ καὶ ἀπλῶς διάχυτον.

Λεπτομερεῖς ἐπιστημονικὰ ἔρευναι ἐπὶ τῆς μορφῆς κ.τ.λ. τοῦ πολικοῦ σέλας, τὸσον τοῦ βορείου ὅσον καὶ τοῦ νοτίου ἔγιναν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λεγομέ-

νου Διεθνούς Γεωφυσικοῦ Ἔτους (1957-58) καὶ εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἡ Ἑλληνικὴ συμβολὴ εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτήν. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις αὐτάς, τὰ ἐξαιρετικῶς λεπτὰ ὄργανα παρακολούθησεως τοῦ σέλας, τὰ ὁποία ἐτοποθετήθησαν εἰς ἐπικαίρα σημεῖα τῆς Ἀρκτικῆς καὶ Ἀνταρκτικῆς, εἶχαν ὅτεγασθῇ ἐντὸς εἰδικῶν μονωτικῶν οἰκίσκων καὶ ἡ ὅλη ἐργασία ἐγίνετο διὰ μέσου πλαστικῶν διαφανῶν θόλων. Ἡ τοιαύτη προστασία τῶν ὀργάνων κ.τ.λ. εἶχε κριθῇ ἀπαραίτητος διότι εἰς τὰς πολικὰς ἐκείνας περιοχὰς εἶναι κατὰ τὴν σύνηθες ἡ θερμοκρασία τῶν 40 καὶ 50 βαθμῶν Κελσίου ὑπὸ τὸ μῆδεν.

Ἡ πτήσις εἰς τὸ διάστημα

ΕΥΑΓ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Μὲ τὸ φανταστικὸν πείραμα τῆς ἐκτοξεύσεως ἐνὸς πυραύλου ἀπὸ ὕψους 1000 χιλιομέτρων, γνωρίζομεν, ὅτι ἂν ἡ ἀρχικὴ ταχύτης τοῦ πυραύλου εἶναι 8000 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον, ὁ πυραυλὸς θὰ μετατραπῇ εἰς τεχνητὸν δορυφόρον. Ἐάν ὁμως ἡ ἀρχικὴ ταχύτης τοῦ πυραύλου γίνῃ ὀλίγον μεγαλύτερα τῶν 11000 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, ὁ πυραυλὸς ἐκφεύγει πλέον ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς βαρύτητος καὶ εἶναι δυνατόν νὰ μεταβῇ ἢ εἰς τὴν Σελήνην ἢ εἰς ἕνα ἄλλον πλανήτην πλησιέστερον πρὸς τὴν γῆν. Εἶναι εὐνόητον, ὅτι αἱ εὐνοϊκότεραι συνθήκαι εἶναι νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ πυραυλὸς τὴν Σελήνην. Μὲ τὴν ἀρχικὴν ὁμως ταχύτητα τῶν 11.000 περίπου μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον, ὁ πυραυλὸς, νὰ μὲν ἐκφεύγει τῆς δυνάμεως τῆς βαρύτητος τῆς γῆς, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκφύγῃ ἀπὸ τὴν ἑλξιν τοῦ Ἡλίου. Διὰ νὰ κατορθωθῇ αὐτὸ πρέπει ἡ ἀρχικὴ ταχύτης τοῦ πυραύλου νὰ εἶναι τοὐλάχιστον 16.000 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον. Τότε ὁ πυραυλὸς θὰ ἐξελεθῇ ἀκόπως τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος καὶ θὰ πετάξῃ εἰς τὸ διάστημα. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ προηγουμένοι ὑπολογισμοὶ ἔχουν γίνῃ μετὰ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἡ ἀφετηρία τοῦ πυραύλου θὰ εἶναι πολὺ ὑψηλὰ ἀπὸ τὴν

Ἡ ἔρευνα γενικῶς τῆς δημιουργίας καὶ τῆς παρακολούθησεως τοῦ πολικοῦ σέλας ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τὴν μελέτην τῆς γῆνης ἀτμοσφαίρας ἀπὸ φυσικῆς ἀπόψεως. Τὸ γεγονός, ἐξ ἄλλου, ὅτι παρατηρήθη πολικὸν σέλας εἰς ὕψος χιλίων καὶ πλέον χιλιομέτρων ἐνισχύει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς φθάνει μέχρι τοῦ ὕψους τούτου.

Ὅπως δι' ὅλα τὰ φυσικὰ φαινόμενα, ἐστὶ καὶ διὰ τὸ πολικὸν σέλας πρωταρχικὴ αἰτία τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς διατηρήσεώς του εἶναι ὁ Ἡλῖος. Πράγματι κατὰ τὰς κρατούσας σήμερον ἀντιλήψεις, τὸ σέλας, φαινόμενον ἡλεκτρομαγνητικῆς φύσεως, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν ἐκπεμπομένων ὑπὸ τοῦ Ἡλίου ἡλεκτρισμένων σωματιδίων. Τὰ σωματίδια αὐτὰ εἰσέρχονται ἐντὸς τῶν ἀραιωτῶν στρωμάτων τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς γῆς καὶ προκαλοῦν τὸ φαινόμενον τοῦ πολικοῦ σέλας.

Τὸ φαινόμενον τοῦ πολικοῦ σέλας δὲν διέφυγε τῆς παρατηρητικότητος τῶν ἀρχαίων προγόνων μας. Περιγραφὰι τούτων ἀναφέρονται κυρίως ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων συγγραφέων Πλινίου, Κικέρωνος καὶ Σενέκα.

γῆν, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν, ὥστε ὁ πυραυλὸς νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπερικήσῃ τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἀέρος, ἀφοῦ τὸσον ὑψηλὰ δὲν ὑπάρχει ἀήρ. Διὰ νὰ φθάσῃ ὁμως ὁ πυραυλὸς εἰς τὸ ὕψος τῶν 1000 χιλιομέτρων χρειάζεται πολλὰ ἐνέργειαν, μέγα βάρος καυσίμων. Ἀπὸ ὅλας τὰς δοκιμὰς, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γίνῃ, εὐρέθη, ὅτι τὸ μικρότερον ποσὸν ἐνέργειας (τὰ ὀλιγώτερα δηλ. καύσιμα) διὰ νὰ πετάξῃ εἰς πυραυλὸς ἀπαιτεῖται, ὅταν ἡ πτήσις γίνῃ κατ' ἀρχὰς κατακορύφως μέχρι ὕψους τινος, καὶ κατόπιν λοξῶς, σχεδὸν ὀριζοντίως. Καὶ πάλιν ὁμως τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν καυσίμων εἶναι πολὺ μεγάλο, τὸσον, ὥστε ἡ πτήσις νὰ εἶναι δυσκολωτάτη. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσκολιῶν αὐτῶν κατασκευάσθησαν οἱ πυραυλοὶ μετὰ διαφόρους βαθμίδας, μετὰ διαφόρα μέρη. Τὸ πρῶτον μέρος χρειάζεται διὰ νὰ ἀνυψωθῇ ὁ πυραυλὸς κατακορύφως. Τοῦτο διαρκεῖ μερικά δευτερόλεπτα ἢ μερικά πρῶτα λεπτά, ὁπότε τὸ μέρος τοῦτο ἀποσπᾶται τοῦ πυραύλου, ὡς ἀχρηστον πλέον, καὶ πτῖπτει εἰς τὴν γῆν. Ὁ πυραυλὸς ἔχει γίνῃ πολὺ ἐλαφρότερος καὶ κινεῖται πλέον μὲ τὸ δεύτερον μέρος του (μὲ τὰς μηχανὰς τοῦ δευτέρου μέρους του). Ἡ κίνησις τῶν μηχανῶν τοῦ δευτέρου μέρους ἐπιτυγχάνεται μετὰ αὐτόματον μηχανή-

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ
ΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ
ΤΟΥ Ε. Ε. Σ.

Βοηθήστε τὴν προσπάθειαν
τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ
Σταυροῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ
ΔΩΡΕΑΝ αἷμα εἰς ὅλους
τοὺς πάσχοντας.

νημα, ὅπως ἐπίσης μετὰ αὐτόματον μηχανήμα (συσκευήν) ἐπιτυγχάνεται ἡ ὀριζοντία πτήσεως τοῦ πυραύλου. Εἰς πολὺς περιπτώσεις ἀπομακρύνεται αὐτομάτως καὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ πυραύλου καὶ ἀπομένει ὁ ὑπόλοιπος πυραυλὸς, ὁ ὁποῖος συνεχίζει τὸ ταξίδι. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὁ ὑπόλοιπος αὐτὸς πυραυλὸς εἶναι ἡ ὁ τεχνητὸς δορυφόρος μας ἡ μικρὸν διαστημόπλοιο μετὰ ἐπιβάτην ἢ χωρὶς ἐπιβάτην, ὁ ὁποῖος θὰ δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γῆν ἀφοῦ ἐκτελέσῃ μερικὰς περιφορὰς περὶ αὐτήν. Δὲν ἔχει ἀνακοινωθῇ, διότι τηρεῖται μυστικόν, ἂν οἱ ἐπὶ τῶν δορυφόρων ἀστροναῦται ὀδηγοῦν μόνοι των τοὺς δορυφόρους ἢ ἂν ἡ κίνησις των κατευθύνεται ἐκ τῆς γῆς μετὰ ἀλλήλους ἀκτίνας.

Εἶναι εὐνόητον, ὅτι ἡ ἐκτόξευσις ἐνὸς πυραύλου εἶναι μὲν τὸ βασικὸν πρόβλημα τῆς πτήσεως εἰς τὸ διάστημα, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ τὸ μόνον. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα προβλήματα πολλά. Μεταξὺ τῶν παρουσιαζομένων προβλημάτων ἀναφέρονται τοὺς διαφόρους μικροὺς μετεωρίτας, οἱ ὁποῖοι συνεχῶς βομβαρδίζουν τοὺς ἱπταμένους πυραυλοὺς καὶ πιθανῶς νὰ εἶναι καὶ ἡ αἰτία καταστροφῆς μερικῶν ἐξ αὐτῶν.

Ἡ πτήσις εἰς τὸ διάστημα ἔχει βέβαια κάποιους σκοποὺς. Καὶ οἱ σκοποὶ αὗτοι εἶναι νὰ ἐξερευνήσωμεν τί γίνεται πέραν τῆς γῆς, ἂν ὑπάρχῃ ζωὴ εἰς τοὺς ἄλλους πλανήτας, πῶς εἶναι ἡ σελήνη καὶ ποῖα συνθήκαι ἐπικρατοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν γῆν, τὸσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀκτινοβολιῶν διαφόρων, ὅσον καὶ ἀπόψεως θερμοκρασίας κλπ. Αὐτὰ ἀπὸ θεωρητικῆς πλευρᾶς. Ἀπὸ πρακτικῆς πλευρᾶς, τὰ διαπλανητικὰ ταξίδια, τοὐλάχιστον ἐντὸς τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος, θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν, ἐάν εὐρωμεν, τίποτε ἀφραχτα καὶ ἀφύλαχτα χωράφια εἰς ἄλλους πλανήτας. Ἀλλοίμονον ὁμως ἂν συναντήσωμεν καὶ ἐκεῖ ἀνθρώπους ἔχοντας τὰς ἰδίας ληστρικὰς διαθέσεις μετὰ ἡμᾶς. Τότε θὰ ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος μετὰ τὴν γῆν καὶ Ἀρεῶς, παραδειγματὸς ἡλίου, καὶ κανεὶς δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν διὰ νὰ προβλέψῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἐνὸς τοιούτου πολέμου.

Ε. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΤΟ ΣΙΑΜ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 11)

πρωτεύουσα ὠρίσθηκε πλέον ἡ Μπαγκόκ. Ἀπὸ τότε καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ 1851 καὶ ὕστερα ἡ χώρα προώδευσε πολὺ, διότι ἀκολούθησε τὰ εὐρωπαϊκὰ συστήματα στή διοίκησιν τῆς χώρας, ὥστε σήμερὰ τὸ Σιάμ νὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα προοδευμένα ἀσιατικά κράτη.

Στὴν πρόοδον αὐτὴ τὴν πρώτη ἀρχὴ τὴν ἔκαμε ὁ Ἑλλήν Κωνσταντῖνος Γεράκης, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ἀνδρες, ποὺ ἀνέδειξε ἡ πατρίδα μας κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας καὶ ὁ ὁποῖος ἔχυσε τὸ αἷμα τοῦ γιὰ τὴν πρόοδον τοῦ μακρινοῦ Σιάμ.

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

«Ἐπιμέλεια, εὐθύτης, προσοχὴ στὶς λεπτομέρειες, περισκεψίς, εἶναι τὰ τέσσαρα βήματα, ποὺ ὀδηγοῦν στὴν ἐπιτυχία».

J. Vanamaker

ΝΕΑ ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ

Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἀναγκῶν εἰς ἡλεκτρικὸν ρεῦμα

Δρος Γ. Δ. ΠΑΠΑ

Αἱ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον συνεχῶς ἀξανόμεναι ἀνάγκαι εἰς ἐνέργειαν, ὑπὸ μορφήν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος κυρίως, θὰ εἶναι δυνατόν νὰ καλυφθοῦν μόνον διὰ τῆς κατασκευῆς Γεννητριῶν ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας μεγαλυτέρας ἀποδόσεως συγχρόνως καὶ οἰκονομικώτερης λειτουργίας.

Ἐνα τῶν σπουδαιότερων προβλημάτων διὰ τὴν κατασκευὴν Γεννητριῶν καὶ τὴν ἐξέλιξιν των πρὸς τελειότερους τύπους εἶναι τὸ τῆς ἐπαρκούς ψύξεως των. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καθεὶς μηχανή, κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς πρὸς ἀπόδοσιν ἐνέργειας, θερμαίνεται καὶ μάλιστα μετὰ ρυθμὸν ἀξάνομενον, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις τῆς, εἶναι δὲ ἀπαραίτητον πρὸς προστασίαν των μετὰλλων καὶ των ἄλλων ὕλικων τῶν ἐξαρτημάτων τῆς ἡ συνεχῆς ψύξις αὐτῶν δι' ὕδατος ἢ ἄλλων ψυκτικῶν μέσων.

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ βαθμὸς ἀποδόσεως των συγχρόνων γεννητριῶν διὰ στρόβιλον ἀνέρχεται εἰς τὰ 98 % τῆς θεωρητικῆς, αἱ σημειούμεναι ἀπώλειαι ὑπὸ μορφήν θερμότητος (λόγῳ τριβῶν καὶ ὑπερθερμάνσεων ἐκ τῆς ταχείας καὶ συνεχοῦς κινήσεως) εἶναι πολὺ ὑψηλαί εἰς τὰς μεγάλας μηχανὰς. Συνεπῶς μόνον μὴ ἀρκᾶς ἀποτελεσματικὴ ψύξις θὰ τὰς ἐμείωνεν.

Ὡς ψυκτικὰ μέσα χρησιμοποιοῦνται συνήθως ὁ ἀέρας, τὸ ὑδρογόνον, διάφορα ἔλαια καὶ τὸν τελευταῖον καιρὸν τὸ νερό. Τὰ μέσα αὐτὰ παραλαμβάνουν τὴν χαμένην θερμότητα καὶ τὴν ἀποδίδουν εἰς ἕνα σύστημα ψύξεως, εὐρισκόμενον ἐκτὸς τῆς Γεννητρίας.

Ὑπάρχουν πολλοὶ τύποι Γεννητριῶν ρεύματος. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐνεφανίσθησαν αἱ Στροβιλογεννητρίαι. Ὡς γνωστὸν αἱ μηχαναὶ αὗται παράγουν ρεῦμα διὰ περιστροφῆς, (στρόβιλου) ἐνὸς κυλινδρικοῦ τυμπάνου, ὠπλισμένου μετὰ μαγνήτας ἐντὸς ἐνὸς σταθεροῦ περιβλήματος, ἀπέχοντος ὀλίγα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ. Τὸ κινητὸν μέρος καλεῖται ρότορ ἢ δρομεὺς καὶ τὸ ἀκίνητον περίβλημα στάτορ ἢ στάτης. Ὁ Ρότορ ἀποτελεῖται ἀπὸ 2 ἢ 4 πόλους μετὰ μαγνήτας καὶ διὰ τῆς ταχυτάτης περιστροφῆς του «ἐπάγει» τὸν γεννώμενον ἡλεκτρισμὸν πρὸς τὸν Στάτην, ὅστις διὰ διαδοχικῶν διατάξεων τὸν διαχετεῖ εἰς τὸ δίκτυον ὡς ἐνέργειαν, διὰ φωτισμῶν, κινήσιν, θέρμανσιν καὶ πλείστας ὅσας ἐφαρμογὰς.

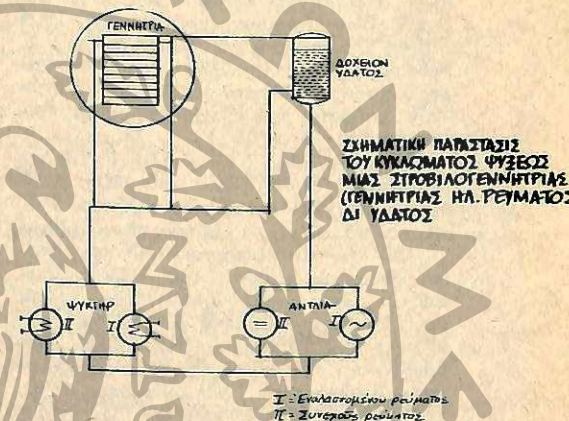
Αἱ πρῶται Στροβιλογεννητρίαι ἐνύχοντο ἀπ' ἐαυτῶν δι' ἀποδόσεως τῆς ἐκ τῆς τριβῆς καὶ κινήσεως παραγομένης θερμότητος εἰς τὸ περίβλλον. Ἀργότερα οἱ κατασκευασταὶ ἤξησαν τὴν πρὸς ψύξιν ἐπιφανείαν των μετὰ τὴν βοήθειαν ἀξονικῶν καναλιῶν καὶ ἀκτινωτῶν σχισμῶν.

μέσῳ των ὁποίων διήρχετο ὁ ἀήρ τοῦ περιβάλλοντος μετὰ μεγαλυτέρας ταχύτητος.

Ἀερόψυκτοι Γεννητρίαι κατασκευάσθησαν μέχρις ἰκανότητος 80.000 KW (κιλοβάτ ἢ κιλοβολταμπέρ).

Ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐντεῦθεν ὁμοῦ ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τῶν πρῶτων Στροβιλογεννητριῶν ἀμέσου ψύξεως τοῦ περιστεφόμενου τμήματος τῆς Γεννητρίας δι' ἁγῶγῶν. Ὡς ψυκτικὸν μέσον ἐν προκειμένῳ ἐχρησίμευσε τὸ ὑδρογόνον. Τὸ χημικὸν αὐτὸ στοιχεῖον ἔχει εἰς ὑψηλὰ πιέσεις τριπλασίαν καὶ τετραπλασίαν ἰκανότητα ἀπαγωγῆς τῆς θερμότητος ἐναντι τοῦ ἀέρος. Ἐάν λοιπὸν αὐξήσωμεν τὴν πίεσιν τοῦ ὑδρογόνου, τότε ἡ ἀπόδοσις τῆς Γεννητρίας θὰ αὐξηθῇ σημαντικὰ χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη νὰ μεγαλωσῇ ὁ ὄγκος τῆς. Διὰ τῆς νέας αὐτῆς μεθόδου ἡ ψύξις τὸσον τοῦ κινουμένου Ρότορος ὅσον καὶ τοῦ σταθεροῦ Στάτορος γίνεται τὸσον πλήρης καὶ ταχεύει, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ κατασκευὴ Γεννητριῶν ἰκανότητος μέχρι 250.000 KW. Κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη ἡ AEG κατασκεύασε Στροβιλογεννητρίαν μετὰ σύστημα ἀμέσου ψύξεως τὸσον τοῦ Στάτου ὅσον καὶ τοῦ Δρομέως (Στάτωρ-Ρότωρ) μέσῳ ἁγῶγῶν ψύξεως. Εἰς τὴν εἰκόνα παρίσταται σχηματικῶς ὁ κύκλος ψύξεως ἐνὸς Στάτου δι' ὑγρῶν μέσων (ὕδωρ κ.ά.).

Τὸ ὕδωρ παρέχεται ἀπὸ μίαν ἀντλίαν πρὸς τὴν Γεννήτριαν μέσῳ ἐνὸς Ψυκτήρος καὶ ἀπὸ αὐτὸν ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀντλίαν τῇ παρεμβολῇ ἐνὸς δοχείου ὕδατος.

Τὸ σύγχρονον αὐτὸ σύστημα ψύξεως, λόγῳ τῆς δι' αὐτοῦ καλῆς ἀπαγωγῆς τῆς ἀναπτυσσομένης θερμότητος, τῆς τελείας ρυθμίσεως καὶ ἀσφαλείας, θεωρεῖται ὡς τὸ ἰδιαιτέρως ἐνδεδειγμένον διὰ Στροβιλογεννητριῶν μεγάλης ἰκανότητος, ἀκόμη καὶ ἀποδόσεως 1.000.000 KW, χρησιμοποιοῦμενον πρὸς τοῦτο ὕδατος. Ἢδη ἤρχισεν ἡ μαζικὴ κατασκευὴ τοιούτων Γεννητριῶν, διὰ των ὁποίων ἀντιμετωπίζονται μέχρι στιγμῆς ἰκανοποιητικώτατα αἱ ἠδὲ ἡμέτεροι ἀνάγκαι εἰς ἡλεκτρικὴν ἐνέργειαν.

Η ιστορία του άλματος τριπλούν εἰς τὴν Ελλάδα.

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Τὸ ἄλμα τριπλοῦν εἶναι ἀπὸ τὰ παλαιότερα καὶ δημοφιλέστερα ἀγωνίσματα στὴν Ἑλλάδα, γι' αὐτὸ καὶ θ' ἀσχοληθούμε μ' αὐτὸ καὶ τὴν ἱστορία του στὴ χώρα μας, στὸ σημερινὸ μας σημεῖωμα. Τὰ πρῶτα χρόνια καὶ συγκεκριμένα ἀπ' τὸ 1896, πού διεξήχθη σ' ἐπίσημους ἀγῶνες γιὰ πρώτη φορά μέχρι τὸ 1920, τὸ ἄλμα τριπλοῦν δὲν γινόταν ὅπως σήμερον μὲ τὸν γνωστὸ τρόπο τοῦ διασκελισμοῦ σὲ τρία ἄλματα, ἀλλὰ μὲ τὸ πατροπαράδοτο «κουτσό». Δηλαδή ὁ ἄλτης μὲ τὸ ἴδιο πόδι, πού θά πατούσε στὴν βαλβίδα, ἔκανε καὶ τὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο ἄλμα καὶ μόνο στὸ σκάμμα ἔπεφτε καὶ μὲ τὰ δύο πόδια. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἱστορία τοῦ ἀγωνίσματος διαιρεῖται ἀναγκαστικά σὲ δύο περιόδους: τὴν ἀπὸ τοῦ 1896 μέχρι τοῦ 1920 καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἔπειτα.

Γιὰ πρώτη φορά διεξήχθη σ' ἐπίσημους ἀγῶνες τὸ ἄλμα τριπλοῦν κατὰ τοὺς Α' Πανελληνίους τοῦ 1896, πού ὅπως εἴπαμε κι ἄλλοτε, ἦταν καὶ προολυμπιακοὶ ἀγῶνες. Πρῶτος Πανελληνιονίκης καὶ ρέκορντμαν ἀνεδείχθη ὁ Ἰωάν. Περσάκης τοῦ Πανελληνίου Γ.Σ. μὲ ἄλμα 12 μ. 44. Στούς α' Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες, δηλαδή 15 ἡμέρες ἀργότερα, ὁ Περσάκης ἐπὶ 12 μ. 52 χωρίς ὅμως νὰ διακριθῇ. Ἐπέρασαν ἀπὸ τότε πέντε χρόνια καὶ εἰς τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνες τοῦ 1901 ὁ πρῶτος νικητὴς Ἀλεξ. Τουφερῆς τοῦ Πανελληνίου Γ.Σ., γαλλικῆς καταγωγῆς, ἐνίκησε μὲ 13 μ. 16. Στούς Πανελληνίους ἀγῶνες τοῦ 1904 ὁ Βασ. Στουρνάρας τοῦ Πανελληνίου Γ.Σ. ἔφθασε τὰ 13 μ. 39, ἀλλὰ μετὰ λίγες ἡμέρες ὁ Χρήστος Πάρσαλης, τοῦ Γ.Σ. Ἀπόλλων Σμύρνης τὸν ξεπέρασε στοὺς Πανιώνιους ἀγῶνες μὲ 13 μ. 74.

Τὸ ρεκόρ αὐτὸ ὁ Πάρσαλης διετήρησε μέχρι τῶν Πανελληνίων τοῦ 1908, ὅποτε ὁ Δημ. Μύλλερ τοῦ Πανελληνίου Γ.Σ. πέρασε τὰ 14 μέτρα καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια 14.04. Ἄν καὶ ἐξαιρετικὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ ἐπίδοσις τοῦ Μύλλερ, διετηρήθη μόνο γιὰ 11 μῆνες, γιατί ἐν τῷ μεταξύ παρουσιάσθηκε ὁ περίφημος ἀθλητὴς τοῦ Πανιώνιου Γ.Σ. Νίκος Ἀνδρεαδάκης, ὁ ὁποῖος εἰς τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνες τοῦ 1909 κατέρριψε τὸ ρεκόρ στὴν ἀρχὴ μὲ 14.09 καὶ μετὰ στοὺς Πανιώνιους ἀγῶνες μὲ 14.47! Ἡ ἐπίδοσις αὐτὴ τυπικὰ παραμένει καὶ σήμερον ἀκατάρριπτη γιατί μέχρι τὸ 1920, πού γινόταν, ὅπως εἴπαμε μὲ «κουτσό» τὸ ἀγώνισμα, δὲν κατάρθωσε ἄλλος ἀθλητὴς οὔτε νὰ τὴν φθάσῃ.

Ἀπὸ τὸ 1920 καὶ ἔπειτα τὸ τριπλοῦν γίνεται μὲ τὸν ὀρθόδοξο Ὀλυμπιακὸν τρόπο, δηλαδή μὲ ἄλματα τρία σὲ διασκελισμούς, χωρίς νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὸ νὰ γίνουν τὰ ἄλματα αὐτὰ μὲ τὸ ἴδιο πόδι. Ὁ πρῶτος ἀθλητὴς, πού ἔγραψε τὸ ὄνομά του στὸν πίνακα τῶν ρέκορντ-

μεν τοῦ ἀγωνίσματος, ἦταν ὁ ἄλτης τοῦ Πανελληνίου ποδοσφαιρικοῦ ὁμίλου (δηλαδή τοῦ σημερινοῦ Παναθηναϊκοῦ) Μ. Πονηρέας, πού κατὰ τὴν διάρκεια τῶν προολυμπιακῶν ἀγῶνων τῆς Ἀμβέρσης τὸν Ἰουνίῳ τοῦ 1920 ἐνίκησε μὲ ἄλμα 13 μ. 63. Τὴν ἐπίδοσιν αὐτὴ κατέρριψε δυὸ φορὲς ὁ Κύπριος πρωταθλητὴς Φρίξος Μικελίδης τοῦ Γ.Σ. Παγκύπρια, τὴν πρώτη φορά στὰ Α' Ἀθέρωφειαν τὸν Μάρτιο τοῦ 1925 μὲ 13.76 στὴν Ἀθήνα καὶ μετὰ ἓνα μῆνα μὲ 13.94 στοὺς Πανελληνίους ἀγῶνες, πού ἐκείνο τὸν χρόνο εἶχαν γίνει μὲ ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέπεια στὸ Στάδιο τοῦ Γ.Σ. Ὀλύμπια στὴ Λεμεσό τῆς Κύπρου. Τὸν Μικελίδη διεδέχθη εἰς τὸν πίνακα τῶν ρέκορντμαν τοῦ τριπλοῦ ὁ Κύπριος ἐπίσης Κώστας Πετρίδης, ἓνας ἀπ' τοὺς μεγαλύτερους ἀθλητὰς τοῦ ἀγωνίσματος στὴ χώρα μας. Ὁ Πετρίδης πῆδησε 14.08 στὰ Παγκύπρια τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1928 καὶ τὸ 1931 στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῇ μονίμως ἀπὸ τὸ 1929, ἔφθασε σὲ ἐπίσημους ἀγῶνες τὰ 15 μ. 08. Ἡ ἐπίδοσις ὅμως αὐτὴ δὲν ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ Ἕλληνας πειρατές, γιατί δὲν ἐσημειώθη μὲ χρώματα ἑλληνικοῦ συλλόγου. Καὶ τὴν ἐπομένη κατάρριψεν τῆς ἐπιδόσεως (14.08) ἐπέτυχε πάλιν Κύπριος ἀθλητὴς, ὁ Χρήστος Συμεωνίδης τοῦ Γ.Σ. Παγκύπρια, ὁ ὁποῖος ἐπῆδησε 14.12 στὰ Παγκύπρια τοῦ 1929. Στούς Α' Βαλκανικοὺς ἀγῶνες τοῦ 1930 ὁ Νίκος Παπανικολάου τοῦ Ἑθνικοῦ Γ.Σ., πού κατέρριψε ἀργότερα τὸ ρεκόρ τοῦ ἄλματος εἰς ὕψος μὲ 1.89, ἀπέσπασε τὴν πρώτην νικὴν μὲ ἄλμα 14 μ. 31. Τὸ ρεκόρ αὐτὸ τοῦ Παπανικολάου ἐβεβίωσε μετὰ πέντε χρόνια περὶπου, ἄλλος Κύπριος ἀθλητὴς, ὁ Χρ. Συμεωνίδης τῶν Παγκυπρίων πρωτεύοντας στοὺς Παγκυπρίους ἀγῶνες τὸν Μάιο τοῦ 1935 μὲ 14.64. Τὸν ἐπόμενον χρόνο ἐμφανίζεται στοὺς ἑλληνικοὺς στίβους ὁ Ἰωάννης Παλαμιώτης τοῦ Γ.Σ. Τρικάλων, πού ἐγίνε ἡ πιὸ κυριαρχικὴ μορφή τοῦ ἀγωνίσματος στὴν Ἑλλάδα. Ὁ Παλαμιώτης κατέκτησε γιὰ πρώτη φορά τὸ ρεκόρ τοῦ ἄλματος τριπλοῦν τὸν Αὐγουστὸ τοῦ 1938 μὲ 14.66, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἀγῶνων Ἀθηνῶν-Περικύων. Μετὰ ἓνα μῆνα στὸ Παρίσι κατὰ τοὺς ἀγῶνες Ἀπριλίου τοῦ 1939, ἔφθασε τὸν ἀγῶνα μὲ 14.70. Ἐνα χρόνο πρὶν ἀπὸ τὸν τελευταῖον πόλεμον, τὸ 1939, ὁ Παλαμιώτης μεσουρανεῖ στὸ ἀθλητικὸν στερέωμα. Μετὰ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνες τοῦ ἔτους ἐκείνου, ὅπου ἐβεβίωσε τὴν ἐπίδοσιν μὲ ἄλμα 14.87, ἔλαβε μέρος στὸ πρωτάθλημα τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ἐνίκησε ὅλους τοὺς εἰδικούς πρωταθλητὰς τῆς Βρεταννικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς Εὐρώπης, μὲ νέον πάλιν ρεκόρ 15.03. Οἱ συγκινήσεις κι οἱ ἐνθου-

σιασμοί, πού χάρισε ὁ συμπαθὴς αὐτὸς καὶ σεμνὸς ἀθλητὴς στοὺς Ἕλληνας φιλάθλους τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἦταν ἀνυπερβλήτες. Ἦταν ἡ «χρυσή» ἐποχὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ μας μὲ τοὺς Μάντικαν, Σύλλαν, Φραγκοῦδην, Γεωργακόπουλον, Παπαγεωργίου κ.ἀ., πού ἔγραψαν τις ὡραιότερες σελίδες στὴν νεώτερη ἱστορία τοῦ κλασσικοῦ μας ἀθλητισμοῦ. Τὰ ρεκόρ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τῶν πρωταθλητῶν, πού προαναφέραμε, ἂν ὑπολογίσωμε ὅτι πραγματοποιήθηκαν πρὶν 25 σχεδὸν χρόνια, πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὅχι ἀπλῶς ὡς ἐξαιρετικά, ἀλλὰ ἐκπληκτικά.

Ἀλλωστε μίαν σύγκρισιν μὲ τὴν τότε καλλίτερη ἐπίδοσιν στὴν Εὐρώπῃ δειχνουν πῶς οἱ πρωταθληταὶ μας βρίσκονται στὸ πρῶτον ἐπίπεδον. Δυστυχῶς ὅλην αὐτὴν θαυμαστὴν πρὸς τὰ ἑμπερὸς πορεία τοῦ Παλαμιώτη καὶ τῶν ἄλλων πρωταθλητῶν μας ἤλθε ν' ἀνακόψῃ ὁ β' παγκόσμιος πόλεμος, πού στάθηκε ἐμπόδιον στὴν σταδιοδρομίαν τῶν ἀνταγωνιστῶν ἀθλητῶν μας.

Ὅπως δὲ ποτε ὁ Παλαμιώτης ἀνεδείχθη πρῶτος Βαλκανιονίκης τὸ 1938, 1939 καὶ 1940 σχεδὸν ἑκτὸς συναγωνισμοῦ, μὲ τὴν διαφορά ἀπ' τοὺς ἀντιπάλους του ὅσῃν εἶχε τότε καὶ ἡ Ἑλλάς ἀπ' τὴς ἄλλες χώρες τῶν Βαλκανίων... Μεταπολεμικὰ ὁ Παλαμιώτης κατάρθωσε νὰ ἀναδειχθῇ Πανελληνιονίκης, ἀλλὰ, φυσικὰ, ἡ παλαιὰ του ἀπόδοσις, ἐλαστικότης καὶ ὁρμὴ εἶχαν μειωθῇ καὶ λόγω ἡλικίας, ἀλλὰ καὶ ἐνεκα τῆς κατοχῆς, πού ἐμεσολόγησε. Ἐπὶ 15 χρόνια περὶμεινε ἀκατάρριπτον τὸ ρεκόρ τοῦ Παλαμιώτη καὶ τὸν Μάιο τοῦ 1956 ὁ Κώστας Σφήκας ἐπῆδησε 15μ. 18. Ἡ δευτέρα ἐπιτυχία τοῦ Σφήκα ἐγίνε τὸ 1959 στοὺς Ἑλληνο-αὐγυπτιοὺς ἀγῶνες, ὅπου ἐπῆδησε 15μ. 25 καὶ ἡ τρίτη σὲ μίαν ἐποχὴ, πού δὲν τὴν περιμενε κανεὶς. Ἦταν νεοσύλλεκτος στρατευμένος στὸ ναυτικὸ τὸν Μάιο τοῦ 1960 καὶ ἐγίνε μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ τοῦ δοθῇ ἀδεια νὰ μετασχηστῇ στὰ Α' Ρετιδάκια. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν, ἂν καὶ ἀπροσπόμενος ὁ Σφήκας νὰ πηδήσῃ 15 μ. 45, ἐπίδοσις, πού ἀποτελεῖ καὶ σήμερον τὸ ἐθνικὸν μας ρεκόρ στὸ ἀγώνισμα. Ἄλλος ἀθλητὴς, πού πέρασε τὰ 15 μέτρα εἶναι ὁ ρέκορντμαν τοῦ μήκους Δημ. Μαγκλάρας τοῦ Ὀλυμπιακοῦ, πού ἔχει φθάσει τὰ 15μ. 06.

Τὸ ἄλμα τριπλοῦν εἶναι ἓνα σκληρὸ ἀγώνισμα πού, ὅπως ὁ ἀκούτιμος, προκαλεῖ συχνὰ ξαφθαρώσεις καὶ συχνὰ οἱ ἀσκούμενοι μὲ αὐτὸ, τραυματίζονται καὶ ἀποσύρονται. Πάντως ὑπάρχουν ἀρκετοὶ νέοι ἄλται, πού μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ διακριθοῦν εἰς τὸ μέλλον.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κορώνης Διδυμοτείχου καθαρίζουν τοὺς δρόμους.

Juniors of Elem. school Koroni, Didymoteichon, cleaning the village roads.

Ψάχνουν τὸν ὀρίζοντα

(6)

ΚΑΙ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ!

Δὲν ἦταν λίγα καὶ τὰ πουλερικά. Καμμιά δεκαριά κότες, δυὸ πετεινοί, ἕξη πάπιες, τρεῖς χήνες καὶ τρεῖς γάλοι ἦταν πολὺ πλουσία συλλογὴ γιὰ τοὺς δυστυχισμένους ναυαγούς σ' ἐκεῖνο τὸ ἔρημον ἴσι.

— Τ' εἶν' τοῦτα, καλέ μου Τζῶν; ! Ξεφώνησε σχεδὸν χορεύοντας ἀπ' τὴ χαρὰ του ὁ Μανταλάκης.

— Ὁ Θεὸς μᾶς λυτήθηκε, ἀποκριθὴκε ὁ Τζῶν.

— Δόξα νὰ ἔχῃ ὁ Κύριος, συμπλήρωσε καὶ ὁ Ἄντονυ κάνοντας τὸ σταυρὸ του.

— Σωθήκαμε, σωθήκαμε! Ξαναεἶπε ὁ χοροδιδάσκαλος. Σωστὸς παράδεισος!

— Ἐ, τώρα μπορούμε νὰ μείνωμε γιὰ πάντα ἐδῶ καὶ νὰ μαστε κι εὐχαριστημένοι, τοῦ

Τζῶν κάπως πειραχτικά.

— Ἄ, ὅχι πάλι κ' ἐτσι, ὅχι, ἔ-

κανε ὁ Μανταλάκης. Νάχαμε φωτιά, μάλιστα. Θὰ τρώγαμε βασιλικά. Μὰ χωρίς φωτιά... θὰ πίνωμε κανένα γάλα, θὰ τρώμε κανένα αὐγὸ, — κι αὐτὰ εἶναι σπουδαιότατα, δὲ λέω — ἀλλ' ἀπὸ φαί μαγειρεμένο τίποτα, εἶπε ὁ καυμένος κ' ἔβγαλε ἓνα στε-
Τ' ἄρπαξε κι ἔφυγε ἀπ' τὰ στόματα καὶ τῶν τριῶν, μόλις ἀντίκρουσαν τὰ περιεχόμενά του. Καὶ τί δὲν εἶχε μέσα. Ἐργαλεῖα, λίγα μαγειρικά σκεύη, πιάντα, πηρούνια κ.λ.π. κονσέρβες ἄπειρες, πολλὰ παξιμάδια, δυὸ τουφέκια καὶ... κάτι πού τὸ βλεπταν καὶ δὲν τὸ πίστευαν. Φωτιά! Σπίρτα δηλαδή, δυὸ ἀναπτήρες, οἰνόπνευμα κ' ἓνα καμινέτο!

Ὁ καυμένος ὁ χοροδιδάσκαλος δὲν ἐλιποθύμησε, ἀλλὰ ἔμεινε ἄφωνος ὡς πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας μπροστὰ στὸ θεῖο αὐτὸ δῶρο.

— Ἐ, Μανταλάκη, τί σκέπτεσαι, τοῦ εἶπε ἐπὶ τέλους ὁ Τζῶν.

— Τίποτα, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Καὶ καθὼς εἶχε συνέλθει τώρα, ἄρπαξε ἀπὸτομα τὸ καμινέτο, ἓνα τηγανάκι καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειάζοταν κ' ἔφυγε βιαστικός.

Ἦτοτε ἀπὸ μισὴ ὥρα οἱ τρεῖς τοὺς ἦσαν καθισμένοι ἔξω ἀπ' τὴν κατοικίαν τους. Εἶχαν μπρὸς τοὺς ἀπὸ ἓνα πιάντο μὲ δυὸ αὐγὰ τηγανιτὰ καὶ τὰ ἔτρωγαν δοξάζοντας τὸν Κύριον καὶ σχεδιάζοντας τί καὶ τί θὰ φᾶνε τὸ μεσημέρι!

— Ἐ, ὅπως καταλαβαίνετε, μετὰ τὸ σπουδαῖο αὐτὸ εὑρημα, ἦταν κ' οἱ τρεῖς ἄρκετὰ παρηγορημένοι. Μόνο πού ἡ μεγάλη ζέστη, ἦταν Αὐγουστος, τοὺς

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

ἔτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Ἐτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

ἔτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

Ἐφερε πέτρες

Οἱ νέοι Ροβινσῶνες

Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν

μεγάλες, ἀτελείωτες, ὅπως ἐφαίνονταν σ' αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους, πού ἄλλο δὲν ἔκαναν παρὰ νὰ ψάχνουν διαρκῶς τὸν ὀρίζοντα, μήπως καὶ δοῦν κανένα καράβι νᾶρχεται.

Ξάφνου μιά μέρα ὁ Τζῶν, καθὼς ἐπήγαινε νὰ πιτὴ νερὸ σὲ μίαν πηγούλα, διέκρινε λίγο μακριὰ μιά πέτρα, μὰ πού τὸ σχῆμα τῆς τὸν παραξένεψε λιγάκι. Πλησίασε λοιπὸν καὶ εἶδε πῶς δὲν ἦταν πέτρα, ἀλλ' ἓνα παλιὸ κιβώτιο.

Προσπάθησε νὰ τὸ μετακινήσῃ, ἦταν βαρὺ. Νὰ τὸ ἀνοίξῃ δὲν μπόρεσε μὲ κανένα τρόπο. Σὲ λίγο ἦταν κ' οἱ τρεῖς μὲς φίλοι ἐκεῖ.

— Θάνα ἀπὸ κανένα παλιὸ ναυάγιο εἶπε ὁ Μανταλάκης.

Ὁ Ἄντονυ ἔτρεψε εὐ-

θύς, βρῆκε τρεῖς-τέσσερις κατὰλληλες πέτρες, λεπτές, μυτερές, πού θὰ μπορούσαν τέλος πάντων

ν' ἀντικαταστήσουν τὰ ἐργαλεῖα γιὰ τὸ ἀνοίγμα ἐνὸς κιβωτίου, κ' αὐτὴ τὴν φορά δὲν ἄργησε καὶ πολὺ νὰ παραβιασθῇ ἡ ἀντίστασί του.

Ἐνα θαυμαστικὸ «ἄχ!» βγήκε ἀμέσως ἀπὸ τὰ στόματα καὶ τῶν τριῶν, μόλις ἀντίκρουσαν τὰ περιεχόμενά του. Καὶ τί δὲν εἶχε μέσα. Ἐργαλεῖα, λίγα μαγειρικά σκεύη, πιάντα, πηρούνια κ.λ.π. κονσέρβες ἄπειρες, πολλὰ παξιμάδια, δυὸ τουφέκια καὶ... κάτι πού τὸ βλεπταν καὶ δὲν τὸ πίστευαν. Φωτιά! Σπίρτα δηλαδή, δυὸ ἀναπτήρες, οἰνόπνευμα κ' ἓνα καμινέτο!

Ὁ καυμένος ὁ χοροδιδάσκαλος δὲν ἐλιποθύμησε, ἀλλὰ ἔμεινε ἄφωνος ὡς πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας μπροστὰ στὸ θεῖο αὐτὸ δῶρο.

— Ἐ, Μανταλάκη, τί σκέπτεσαι, τοῦ εἶπε ἐπὶ τέλους ὁ Τζῶν.

— Τίποτα, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Καὶ καθὼς εἶχε συνέλθει τώρα, ἄρπαξε ἀπὸτομα τὸ καμινέτο, ἓνα τηγανάκι καὶ ὅ,τι ἄλλο χρειάζοταν κ' ἔφυγε βιαστικός.

Ἦτοτε ἀπὸ μισὴ ὥρα οἱ τρεῖς τοὺς ἦσαν καθισμένοι ἔξω ἀπ' τὴν κατοικίαν τους. Εἶχαν μπρὸς τοὺς ἀπὸ ἓνα πιάντο μὲ δυὸ αὐγὰ τηγανιτὰ καὶ τὰ ἔτρωγαν δοξάζοντας τὸν Κύριον καὶ σχεδιάζοντας τί καὶ τί θὰ φᾶνε τὸ μεσημέρι!

— Ἐ, ὅπως καταλαβαίνετε, μετὰ τὸ σπουδαῖο αὐτὸ εὑρημα, ἦταν κ' οἱ τρεῖς ἄρκετὰ παρηγορημένοι. Μόνο πού ἡ μεγάλη ζέστη, ἦταν Αὐγουστος, τοὺς

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

ἔτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Ἐτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

ἔτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

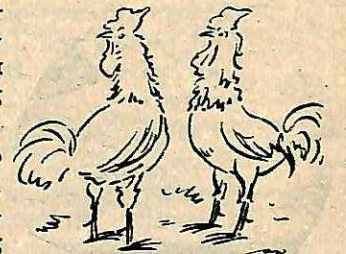
ἔτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

ἔτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Καὶ κυλοῦσαν τώρα οἱ μέρες ἀργά,

ἔτσι, οἱ τρεῖς ναυαγοὶ ἄρχισαν νὰ περνοῦν ὅχι κ' ἐντελῶς ἀνυπόφορα στὴ νέα τους αὐτὴ ζωὴ. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ φρούτα καὶ τὰ θαλασσινὰ, εἶχαν τώρα καὶ τ' αὐγὰ τους καὶ τὸ γάλα τους, τὰ ὅποια, ἔστω καὶ ἄβραστα, κάπως τοὺς παρηγοροῦσαν.

Οἱ δύο πετεινοί.

Βε

Ἐνα παλιὸ κιβώτιο

Δὲν ἔπαυαν νὰ γελοῦν

Ξεφυλλίζοντας την Ιστορία μας

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Έγγραψαμε στο περασμένο τεύχος για το εκπληκτικό φαινόμενο γυναικείας ανδρείας, που παρουσίασαν οι θαυμαστές Σουλιώτισσες, όταν έτρεψαν σε φυγή τους Τουρκαλβανούς του Άλη Πασά.

Τέτια φαινόμενα βρίσκει κανείς πολλά στην Ιστορία μας και μάλιστα κατά την επανάστασι του 1821. Έκτός της πασίγνωστης Μπουμπουλίνας, άπειρες είναι οι γυναίκες, που αναδείχθηκαν τότε ήρωίδες. Ποιός δεν έχει ακούσει για την άμοιρη σύζυγο του Άλη Πασά του Τεπελενλή, τη θρυλική εκείνη κυρά Βασιλική, το γένος Κονταξή.

Οι υπηρεσίες, που προσέφερε στον Έθνικό Άγώνα, ήταν άνεκτίμητες. Μυημένη στα μυστικά της Φιλικής Εταιρείας, έβοήθησε με κίνδυνο της ζωής της τόν Καραϊσκάκη, τόν Άνδρουτσο και άλλους πολλούς από τους όπλαρχηγούς μας.

Στις σφαγές της Χίου επίσης δεν είναι σπάνιες οι ήρωίδες. Οι δυο ώραιες αδελφές Βλαστού έπεσαν αιχμάλωτες στα χέρια των Τούρκων. Η μεγαλύτερη, λοιπόν, χωρίς να δειλιάση καθόλου, σκοτώνει τον άξιωματικό που την συνέλαβε, και άμέσως αυτοκτονεί. Σε λίγο την μιμείται κ' η αδελφή της. Μιά άλλη Χιώτισσα, η Κατίγκω Χιλιάδου, έσκότωσε όκτώ Τούρκους κ' ύστερα τη κατέσφαξαν.

Έκτός αυτών, η Ιστορία μας έχει άκόμη γράψει με χρυσά γράμματα και τά όνόματα τριών Μανιατισσών, της Ραλλούς Μαυρομιχάλη, της Ροζάκαινας και της Ελένης Λαμπροπούλου, καθώς και της συζύγου του Μάρκου Μπότσαρη, της Καραντάνη, της Κοντύλη, αλλά και άλλων πολλών.

Δόξα και τιμή στις άτρωπες αυτές γυναίκες, που έπολέμησαν για την Έλευθερία της Χώρας μας.

KIMΩN

ΟΙ ΝΕΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

(Συνέχεια από σελίδα 17)

Έκανε να υποφέρουν άρκετά. Τά κεφάλια τους πήγαιναν να σπάσουν πολλές φορές άπ' τόν τρομερό λιοπύρι. Ό έφευρετικός όμως και άκούραστος Άντουν δεν έμεινε άργός. Με τά πελώρια φύλλα του δέντρου, που χρησίμευε για κατοικία τους, έφτιαξε τρία σπανίων διαστάσεων καπέλλα, τά όποια τους άνακούφισαν άφάνταστα τούς καυμένους.

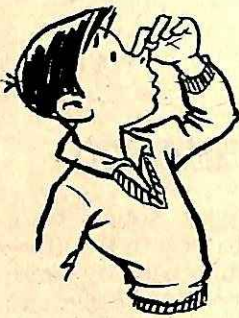
Τήν πρώτη μέρα, που τά φόρεσαν, δεν έπαυαν να γελούν, καθώς έβλεπε ό ένας τόν άλλον με τήν πρωτότυπη αυτή περικεφαλαία.

— Ποτέ μου δεν περίμενα, είπε ξεκαρδισμένος ό Μανταλάκης, πώς θά είχαμε και καρναβάλια σε τούτο τόν έρημονήσι που βρεθήκαμε...

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Ρινορραγία

1. Όταν δήτε ότι τρέχει αίμα από τή μύτη, κρατήστε τόν κεφάλι έλαφρά γεμμένο προς τά πίσω και άναπνεύετε με τόν στόμα.

2. Ξεφίξτε ό,τιδήποτε υπάρχει γύρω από τόν λαιμό (γιακά κλπ.). Πιέσατε και τούς δύο ρώθωνας με τόν αντίχειρα και τόν

δείκτην εις τόν σημείον, που τελειώνει τόν μαλακό μέρος της μύτης και άρχίζει τόν σκληρό. Κρατήστε έτσι πιεστικά τούλάχιστον επί 4-5 λεπτά. Άν σταματήσει ή αίμορραγία ξαπλώστε σ' ένα κρεβάτι με τόν στήθος και τόν κεφάλι ψηλά.

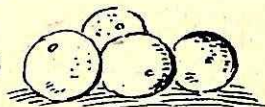
3. Επιδέστε μία μεγάλη πετσέτα βρεγμένη με κρύο νερό ώστε να σκεπάσει τόν πρόσωπο και τή μύτη, αλλά χωρίς να παρεμποδίζεται ή άναπνοή.

Μήν όμιλείτε, ούτε να γελάτε, ούτε να περπατάτε, ούτε να βήχετε, ούτε να φυσάτε τή μύτη σας γι' άρκετην ώρα. Η νευρική και ή κίνησις μπορεί ν' αύξησουν τήν αίμορραγία ή να τήν κάνουν να ξαναρχισή. Έάν με όλα αυτά ή ρινορραγία εξακολουθή, πρέπει τόν ταχύτερον να κληθή ιατρός. Έν τώ μεταξύ τοποθετήσατε εις τόν ρώθωνα, από τόν όποιον τρέχει τόν αίμα, μία άποστειρωμένη γάζα ή βαμβάκι, όχι πολύν βαθειά, για να άφαιρεθή εύκολα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ

Τά πορτοκάλια ώφελούν πάρα πολύν, παιδιά μου, γι' αυτό και σάς τά συνιστώ με όλη τήν καρδιά μου.

Είν' ένα φρούτο δροσερό κ' έχει και νοστιμάδα, είτε τόν φάς όλόκληρο είτε πορτοκαλάδα.

Γιά κείνους, που υποφέρουνε από στομαχικά τά πορτοκάλια είναι πολύν άνακουφιστικά.

Και στα πολύν μικρά παιδιά πάντοτε να τόν δίνετε τ' ώραίο τούτο φρούτο.

Τής άναιμίας φάρμακο καλύτερο δεν γίνεται. Και χώρια άπ' τ' άλλα του καλά γιαιτρείει τόν σκอร์βούτο.

Η ΓΙΑΓΙΑ

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Γιαννιτσών έτοιμάζουν δέματα δια τόν Δημ. Σχολ. Σταυροποτάμου Καστοριζς.

Juniors of High School Yannitsa packing gifts for the school which they have adopted.

ΤΟ ΤΡΙΑΤΥΧΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ

ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΧΩΘΟΡΝ

III

Ό πρώτος άπ' τούς τρεις επισκέπτες, ό έντιμότατος κύριος Χώκγουντ, ήταν ένας πολύν ποιμπώδης, αλλά εξαιρετικός γέρος κύριος, ό άρχηγός και ρυθμιστής όλων τών υποθέσεων τού χωριού, και που σ' όλον τόν κόσμο ήταν γνωστό, ότι ήταν ένας άπ' τούς σοφώτερους άνδρες της γής. Φορούσε, σύμφωνα με μία μόδα που ακόμα και τότε γινόνταν άρχαιοπρεπής, ένα τρίκωχο καπέλλο και είχε μαζί του ένα μπαστούνι με άσημένιο κεφάλι, που τόν χρησιμοποιούσε μάλλον για να φιγουράρει στον άέρα, παρά για να τόν βοηθάει στο περπάτημα. Οι σύντροφοί του ήταν γέροι και σεβάσμιοι κτηματίες, που διατηρούσαν ένα προεπαστατικό σεβασμό για τήν κοινωνική θέσι και τόν κληρονομικό πλούτο, και βάδιζαν λίγο πιδ πίσω άπ' τόν έντιμότατο κ. Χώκγουντ. Καθώς πλησίαζαν στο μονοπάτι ό Ράλφ Γκράνφλντ κάθισε σ' ένα δρύινο κάθισμα κοιτάζοντας άσυνείδητα, χωρίς σχεδόν να τούς καλοβλέπει, τούς τρεις επισκέπτες και τυλίγοντας τά κοινά πρόσωπά τους με τόν ρομάντισο της όμιχλης, που διαπερνούσε τόν πνευματικό του κόσμο.

— Νά, σκέφθηκε, χαμογελώντας με τήν ιδέα του, τά τρία ηλικιωμένα σπουδαία πρόσωπα, και ό πρώτος άπ' τούς τρεις είναι ένας σεβάσμιος γέρος με ραβδί. Γιατί όχι αυτή ή πρεσβεία να μόν φέρνει τόν μήνυμα τού πεπρωμένου μου.

Ένώ ό κ. Χώκγουντ και οι συνάδελφοί του έμπαιναν, ό Ράλφ σηκώθηκε άπ' τή θέσι του και προχώρησε μερικά βήματα για να τούς υποδεχθή. Η επιβλητική του μορφή και τόν σκούρο χρώμα του καθώς έσκυβε εύγενικά προς τούς φιλοξενούμενους του, είχαν κάποια φυσική άξιοπρέπεια, που έκανε μεγάλη αντίθεση με τή βιαστική σπουδαιότητα τού κ. Χώκγουντ. Ό γέρος, σύμφωνα με κάποιο άναλλοίωτο έθιμο, έκαμε πρώτα μία μελετημένη κίνησι με τόν μπαστούνι του στον άέρα, μετά έβγαλε τόν τρίκωχο καπέλλο του για να σκουπίσει τόν μέτωπό του και τέλος προχώρησε για να κάμει γνωστό τόν σκοπό της άποστολής του.

— Οι συνάδελφοί μου και εγώ, άρχισε, βαρύνονται με σπουδαιότατα καθήκοντα, γιατί είναι προεστοί τού χωριού. Αιτές τις περασμένες τρεις μέρες, τόν μυαλό μας πολύν κοπίασε να διαλέξει ένα πρόσωπο, που πρόκειται να καταλάβει μία σπουδαία θέσι, να αναλάβει άξίωμα και έξουσία, που με τήν ευρύτερη έννοια δεν είναι κατώτερα άπ' αυτά, που έχουν οι βασιλείς και οι άρχοντες. Και έπειδή σεις, που γεννηθήκατε σ' αυτήν τήν

Έκανε ένα σημείο με τή ράβδο του.

πόλι, έχετε εκ φύσεως καλόν νούν, είσθε καλλιεργημένος άπ' τόν ταξίδι σας στο έξωτερικό, και χωρίς άμφιβολία έχετε πρό πολλού διορθωθεί από μερικές φαντασιο-

Τρεις Προεστοί τού χωριού...

πληξίες και ιδιοτροπίες, που είχατε στα νιάτα σας, γι' αυτό λέγω, άφου σκεφθήκαμε όλ' αυτά, έχομε τή γνώμη ότι ή Θεία Πρόνοια σάς έστειλε εδώ για να εκπληρωθή ό σκοπός μας.

Κατά τή διάρκεια αυτής της όμιλίας ό Γκράνφλντ είχε τόν βλέμμα προσηλωμένο στον όμιλητή σά να έβλεπε κάτι μυστηριώδες και υπερκόσμιο σ' αυτό τόν ποιμπώδη μικρό πρόσωπο, και σά να φορούσε ό έντιμότατος κύριος Χώκγουντ τά κυματιστά φορέματα ενός άρχαίου

σοφού κι όχι ένα τετράγωνο σακκάκι, γιλέκο, βελούδινες περισκελίδες και μεταξωτές κάλτσες. Και δεν άπορούσε χωρίς λόγο γιατί ή κίνησι, που έκανε τόν ραβδί τού κ. Χώκγουντ, είναι βέβαια να άπορή κανείς, είχε διαγράψει στον άέρα, ακριβώς τόν σημάδι, που θά έπεκύρωνε τόν μήνυμα τού προφητικού σοφού, που ό Γκράνφλντ είχε άναζητήσει σ' όλον τόν κόσμο.

— Και ποιά μπορεί να είναι, ρώτησε ό Ράλφ Γκράνφλντ με κάποιο τρεμούλιασμα στη φωνή του, αυτή ή θέσι, που πρόκειται να με έξυνώσει με τούς βασιλείς και τούς άρχοντες;

— Δάσκαλος στο σχολείο τού χωριού μας, απήντησε ό έντιμότατος κ. Χώκγουντ, διότι ή θέσις είναι κενή έπειτα άπ' τόν θάνατο τού σεβαστού Γουάιτ-έικερ, μετά από πενήντα έτών ύπηρεσία.

— Θα σκεφθώ τήν πρότασί σας,

— Θα σκεφθώ και θά σάς άπαντήσω...

απήντησε ό Ράλφ Γκράνφλντ βιαστικά και θά σάς κάμω γνωστή τήν άπόφασί μου σε τρεις μέρες.

(Συνεχίζεται)

(Μετάφρασις Κ. Παπαντωνοπούλου)

ΛΗΤΟ ΚΑΙ ΝΙΟΒΗ

ΚΩΝ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, Έπιθεωρητού Δημ. Σχολείων

Ήταν μία από τις πιό όμορφες άνοιξιάτικες ήμέρες. Τ' άηδόνια, κρυμμένα στις καταπράσινες και πυκνές φυλλωσιές τών δένδρων, σκορπούσαν τόν γλυκόλαλο κελάδημά τους, ό ούρανός ήταν καταγάλανος, ό ήλιος έρριχνε τις άπαλές και ζωογόνες ακτίνες του κι ή γή ήταν ντυμένη με τήν πολύχρωμη, φανταχτερή φορεσιά της.

Μέσα σ' αυτή τή χαρά της πλάσης μία άλλη χαρά είχαν σ' άνάκτορα δυό παντοδύναμων βασιλιάδων. Τήν ήμέρα αυτή θά γίνονταν οι γάμοι της Νιόβης, θυγατέρας τού βασιλιά τών Λυδών, Ταντάλου και τού βασιλιά τών Θηβών, Άμφιωνα.

Ήταν πεντάμορφη ή βασιλοπούλα! Είχε όνι χαμογελαστή, χείλη κερασένια και μάτια λαμπερά, γεμάτα καλωσύνη. Η κορμοστασιά της δλόστητη και λυγρή σαν τήν ίπια και τόν περπάτημά της άνυλαφρο κι άρχοντικό, σαν νεράιδας.

Ό Άμφίονας ήταν κι αυτός περήφανος κι ευτυχισμένος, που θά έκανε σύντροφό του τή Νιόβη. Γι αυτό πανηγύριζε τ' άρχοντικό του. Γάμος λαμπρός έγινε με γιορτές και ξεφαντώματα, που κράτησαν μέρες πολλές.

Τόν νεαρό βασιλικό ζευγάρι ζούσε ευτυχισμένο. Οι θεοί χάρισαν στον Άμφίωνα και τή Νιόβη έξι γιους κι έξι θυγατέρες. Οι γονείς μεγάλωναν με στοργή

τά παιδιά τους, κυβερνούσαν με φρόνησι τόν λαό τους κι ευχαριστούσαν τούς θεούς για τήν τόσο καλωσύνη τους.

Μία μέρα ή Νιόβη, από περηφάνεια, σύγκρινε τόν έαυτό της με τή Λητώ, τή μητέρα τού Άπόλλωνα και της Άρτέμιδος.

Όταν οι άλλες γυναίκες τών Θηβών πρόσφεραν θυσία στη Λητώ, ή Νιόβη άρνήθηκε, λέγοντας:

Τή μεταμόρφωσε σε βράχο, που έξακολουθεί να κλαίει.

— Γιατί να προσφέρω θυσία στη Λητώ, που γέννησε δυό παιδιά μόνο, ενώ εγώ έχω δώδεκα; Τί περισσότερο άξίζει; Όταν ή Λητώ έμαθε τά άπρεπα λόγια

ΜΗ ΠΡΟΣ ΕΜΕ ΤΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Πολλές από τις σημερινές παροιμίες του Έλληνικού λαού έχουν την αρχή τους στον αρχαίο κόσμο, όπως και οι περισσότεροι από τους νεοελληνικούς μύθους είναι παραλλαγές από τους μύθους του Αισώπου. Οί σημερινές π.χ. παροιμιακές φράσεις: «Και σ' έμένα τον τρελλό;» δηλαδή: «Σ'

και την περηφάνεια της βασιλίσσας Νιόβης είπε στα δύο παιδιά της, που έμεναν με τους άλλους θεούς στον Όλυμπο, να δώσουν στη Νιόβη ένα σκληρό μάθημα.

Οί δύο θεοί άφησαν άμέσως τον Όλυμπο και κατέβηκαν στη γή άποφασισμένοι να τιμωρήσουν την άσυλλόγιστη βασιλίσσα.

Προχώρησαν άθελτοι κι έφθασαν στο Παλάτι του Άμφιοιου κι της Νιόβης. Ξένοιαστη και εύχιοιμένη ή μητέρα παρακολουθούσε τις άσχοιίες των παιδιών της.

Τά έξι άγόρια βρίσκονταν στο γυμναστήριο. Γυμνάζονταν στο τρέξιμο, τό πήδημα, τό λιθάρι, τό δίσκο, τη σφαίρα και τό άκόντιο. Ήταν χαρά θεού να βλέπει κανείς τά έξι αυτά ξένοιαστα και λεβεντόκορμα παλληκάρια!

Σέ μιά άκρη της μεγάλης αήλης του παλατιού οί έξι θυγατέρες της Νιόβης, κεντούσαν, έπλεκαν, έρραβαν, έπαιζαν λύρα. Τί όμορφες πού ήσαν!

Κι όπως ήσαν ξένοιαστα τά δώδεκα παιδιά της, ή Νιόβη είδε κάτι τρομαχτικό. Ό ένας γίος της ύστερα από τόν άλλο, όλοι με τη σειρά, έπεφταν νεκροί. Και άμέσως σέ λίγο οί έξι βασιλοπούλες έπεφταν ή μία μετά την άλλη νεκρές από τά βέλη της Άρτέμιδος, όπως νεκρά έπεσαν και τά βασιλόπουλα από τις σαιτιές του Απόλλωνα.

Ό πόνος της άμιοιρης Νιόβης ήταν αγιάτρευτος. Ένοιωθε να σαλεύη τό λογικό της.

Ό Δίας, βλέποντας τόν αγιάτρευτο πόνο της Νιόβης, πού σέ λίγη ώρα έχασε τά δώδεκα παιδιά της, τη σπλαχνίστηκε κι άποφάσισε να την απαλλάξει από τό καθημερινό της μαρτύριο. Τη μεταμόρφωσε σέ βράχο, πού έξακολουθεί ώς τώρα να χύνη νύχτα-μέρα δάκρυα για τό χαμό των δώδεκα παιδιών της.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΦΥΛΑΧΘΕΤΕ ΑΠΟ ΤΗ ΓΡΙΠΠΗ

= Άποφεύγετε τά κρυολογήματα.

= Πίνετε ζεστά.

= Άποφεύγετε τους πολυσυχνάστους και κακώς άεριζομένους χώρους.

έμένα δέν περνούν αυτά». «Άλλου να τά πουλάς αυτά» είναι αντίστοιχες στην αρχαία παροιμία «Μή προς έμέ τά ποικίλα», δηλαδή: «Μή χρησιμοποιοής άπέναντί μου πονηρίες». Η παροιμία αυτή λέγεται στην περίπτωση, πού κάποιος προσπαθεί να εξαπατήσει έναν άλλον και μάλιστα με τεχνάσματα πολύ γνωστά σ' αυτόν. Έχει δέ γίνει από την άκόλουθη μικρή ιστορία, πού την διηγούνται σέ πολλά μέρη της Ελλάδος και σέ διάφορες παραλλαγές.

Κάποια άνοιξιάνικη μέρα — χαρά Θεού, ένας βοσκός, πού έβρασκε κάτω στη ράχη του βουνού τά γιδόπρόβάτά του, ξεχάστηκε παίζοντας τη φλογέρα του κι άφισε τό κοπάδι του να ξεχυθή κάτω στον κάμπο, δίχως να τό προσέχη. Προχώρησαν τά πρόβατα συντροφεμένα μέσα σ' ένα όμορφο λιβάδι κι ήρεμα-ήρεμα, έτρωγαν τό δροσερό καταπράσινο χορτάρι. Τά κατσίκια όμως, ανήσυχα πάντα, σκόρπισαν στις πλαγιές και στους λόγγους, σκαρφάλωσαν πάνω στα πουνάρια, ρήμαξαν τά πράσινα φυλλάματά τους και στο τέλος μπήκαν σ' ένα λιοστάσι και ρίχτηκαν με μανία λιοστάσι και ρίχτηκαν με μανία πάνω στις νεόφυτες μικρές έλιές. Άχόρταγα κι άρπαχτικά έπεσαν πάνω στα δένδρα και τραβώντας κάτω τά κλαδιά τους κατέστρεψαν τά φύλλα και τόν καρπό τους.

Κάποια στιγμή σταμάτησε τό τραγούδι ό τσοπάνος και γύρισε να ιδή τι έγινε τό κοπάδι του. Βρήκε τά πρόβατα να βόσκουν σαν την καλή χαρά στο λιβάδι, τά κατσίκια όμως πού να τά βρή; Άρχισε να τρέχη δεξιά κι άριστερά μέσα στον κάμπο και τέλος τά είδε μέσα στο ξένο λιοστάσι ν' άφανίζονται τις έλιές. Την ίδια ώρα έφθασε εκεί ό χωρικός, πού είχε τό κτήμα και μόλις είδε την καταστροφή, πού του έκαναν τά γίδια, τράβηξε άμέσως στην άστυνομία κι έκανε μήνυση στον βοσκό.

Έτσι ή ύπόθεση έπήγε στα δικαστήρια κι ό άνέμελος βοσκός, έπειδή φοβήθηκε ότι θα τόν καταδίκαιζαν να πληρώσει μεγάλη άποζημίωση στον κτηματία για την καταστροφή, πού του έκανε, αναγκάστηκε να τρέξη σ' ένα καλό δικηγόρο, τόν πιό φημισμένο, πού είχε ή χώρα. Του διηγήθηκε

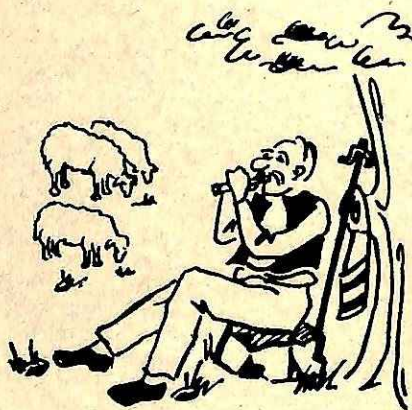
πως είχαν τά πράγματα και του ύποσχέθηκε για άμοιβή του εκατό τάληρα, αν μπορούσε να τόν σώσει. Ό δικηγόρος τόν συνεβούλευσε τότε να κάνει στο δικαστήριο τόν χαζό και να μη μιλή καθόλου. Άν τόν παραζορίσουν να φωνάξη σαν πρόβατο «μπέ, μπέ, μπέ».

Ήλθε λοιπόν ή ήμέρα της δικής κι ό βοσκός τόσο καλά παρέστησε τόν χαζό, πού τόν ξεώρησαν έντελώς ήλίθιο και τόν άθώωσαν σαν άκαταλόγιστο. Έτσι εγλύτωσε την τιμωρία για την ζημία, πού είχε γίνει στον κτηματία. Άλλά έλα τώρα πού έπρεπε να πληρώσει τόν δικηγόρο; Πού να τά βρή τά εκατό τάληρα; Έν τώ μεταξύ τόν πλησιάζει ό δικηγόρος και του ζητάει την άμοιβή του. Ό βοσκός κουνούσε τό κεφάλι και δέν του άπαντούσε καθόλου. Του μιλούσε ό δικηγόρος, του ξαναμιλούσε, τσιμουδιά ό βοσκός. Στο τέλος ό άνθρωπος έχασε την ύπομονή του. Τόν έπιασε από τό «σιγοῦνι» και τόν έτράνταξε με δύναμι: «Τόν παρή μου, του λέει. Έγώ σ' έσωσα από τό δικαστήριο. Και τώρα παριστάνεις και σ' έμένα τόν τρελλό;»

Γυρίζει θυμωμένος την άγκλίτσα του ό βοσκός και του δίνει μία με δύναμι στο κεφάλι: «Μπέ... Μπέ... Μπέ...!» του κάνει.

Τότε ό δικηγόρος εγύρισε και του είπε: «Δέν φταις έσύ, φταιώ εγώ πού σου έδωκα τη συμβουλή...

Άπό τότε έμειναν οί φράσεις της ιστορίας αυτής, για να δείχνουν ότι αυτός, πού δίνει στον άλλον κακές συμβουλές, πολλές φορές γίνεται ό ίδιος θύμα της έφαρμογής τους.

Ξεχάστηκε παίζοντας τη φλογέρα.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΣΧΟΛ. ΕΤΟΥΣ 1961/62

(Συνέχεια από τό προηγούμενον τεύχος, μνήος Φ/ριου έ.έ.)

ΕΥΦΗΜΟΝ ΜΝΕΙΑΝ

Είς τας ομάδας Ε.Ε.Σ.Ν. των ακόλουθων σχολείων:

α) ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

8ου Δημ. Σχολ. Ζ' Περιφ. Αθηνών

β) ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Δημ. Σχολ. Α', Β', Ε', ΣΤ', Ζ', Η' Αιγίου, Αβύθου, Αιγών, Αιγείρας, Αμπελοκήπων, Άνω Διακοπτού, Δαφνών, Δημητροπούλου, Έξοχής, Ζαχλωρίτικων, Καθολικού, Κουλούρας, Κουνιάς, Λόγγου, Μελισίων, Νικολέικων, Κάτω Ποταμιές, Παραλίας Πλατάνου, Παραλίας Ακράτας, Πλατάνου, Ιου Πτέρης, 2ου Πτέρης, Ροδοδάφνης, Σελιανιτικών, Συλβασιωτικών, Σελινοῦντος, Τεμένης, Τούμπας, Φούρνων Ακράτας, Χατζή, Αιγιαλείας, Αγριδίου, Δρακοβουνίου, Κερπινής, Γυμνασίου Λαγκαδίων, Δημ. Σχολ. Πρασίνου, Γορτυνίας, Έλαιωχωρίου, Πλατέος Καλαμών, Αγίου Αδριανού Ναυπλίου, Γουβών Μολάων, Γκραίκας, Έπιταλίου, Καλυβακίων Όλυμπίας, Ικλαίνης Πυλίας, Λουκά Μαντινείας, Λαμπαίνης Μεσσήνης, 26ου Πατρών, Πεταλούς Σικυώνος, Ρίου Πατρών.

γ) ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ

Γυμν. Παραρτήματος Αμοργού, Δημ. Σχολ. Ακαμάτρας, Ικαρίας, Α' Βουβαλίου Καλύμνου, Καστανίας, Λέκας, Όρμου Νέου Καρλοβασιού, Χώρας Σάμου, Πυθαγόρειον Γυμνάσιον Σάμου.

δ) ΚΡΗΤΗΣ

Δημ. Σχολ. Αγ. Ιωάννου Σφακίων, Κάτω Μετοχίου, Έξω Ποτάμου Μεραμβέλλου.

ε) ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α' Δημ. Σχολ. Αμφίσσης, Μακρυνής Φωκίδος, Κορωνείας Λεβαδείας.

στ) ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Δημ. Σχολ. Αετολόφου Λαρίσης, Άχλαδέας, Αγ. Νικολάου, Αμπελιών, Αγ. Θεοδώρων, Αμπελοχωρίου, Βλαχάβας, Γλυκομηλέας, Διάβας, Έλαφίου, Θεοπέτρας, Καλυβίων, Κονίσκου, Καταφύτου, Λογγά, Μαυρελίου, Ματονερίου, Μανδραβελίου, Μουργκανίου, Ήεροκάμπου, Όξυνείας, Όρθοβουνίου, Περιοτέρας, Σκεπαρίου, Σπαθάδων, Τσιούκας, Τσουγκούρου, Φλαμπουρεσίου Καλαμπάκας, Κρήνης Τρικάλων, Αου Κρανέας Έλασσόνας.

ζ) ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Δημ. Σχολ. Αγίων Αναργύρων, Ανθούσης Βοίου, Ανοίξεως Γρεβενών, Β' Γουμενίσης Παιονίας, Θηριόπετρας, Άλμωπίας, Καρυδιάς Κομοτινής, Λάγκας Νεστορίου, Μαυροχωρίου Καστοριάς, Νεαπόλεως Βοίου, Β' Πτολεμαίδος, Έορδαίας, Πολυκάρπη Καστορίας, Πυθίου Διδυμοτείχου, Πετεινού Ξάνθης, Πολυκαστάνου Βοίου, Πιπτεριάς Άλμωπίας, Σπηλαίου Όρεστιάδος, Β' Σιατίστης.

η) ΗΠΕΙΡΟΥ

Δημ. Σχολ. Ιστορικού Καλπακίου.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

1) Τό Δημ. Σχολείον «Ό Άπόστολος Παῦλος» Οίνουσσών Χίου, 350 δραχμάς.

2) Τό 1ον Δημ. Σχολείον Σπερχειάδος, άπ' ευθείας 650 δραχμάς.

3) Τό 43ον Δημ. Σχολείον Αθηνών, άπ' ευθείας, γραφικήν ύλην.

4) Τό Δημ. Σχολείον Αγ. Αθανασίου Δράμας, 200 δραχμάς.

5) Τό 17ον Γυμνάσιον Αρρένων Αθηνών, 500 δραχμάς.

6) Τό 4ον Δημ. Σχολείον Σαλαμίνος, 360 δραχμάς.

7) Τό Δημ. Σχολείον Στυλίων Κορινθίας, 60 δραχμάς.

8) Τό Δημ. Σχολ. Μαυροματιού Θηβών, 100 δραχμάς.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΤΡΑΝΩΝ ΑΡΤΗΣ

Τό Δημ. Σχολείον Μονοκλιθίου Ιωαννίνων, 1 κιβώτιον με γραφικήν ύλην, άπ' ευθείας είς τό Δημ. Σχολείον του έκ καθιζήσεως πληγέντος χωρίου Στρανών Αγναντων Αρτης.

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

(Αποστολαί διά του Γραφείου Μεταφορών Ε.Ε.Σ.)

1) Τό Γυμνάσιον Κορωπίου Αττικής, 6 σάκκους με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολ. Κορομηλιάς Μεσσήνης.

2) Τό 67ον Δημ. Σχολείον Αθηνών, 3 δέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολ. Πρασίνου Φλωρίνης.

3) Τό 83ον Δημ. Σχολ. Αθηνών, 7 κιβώτια με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Φούρκας Κονίτσης.

4) Τό 14ον Δημ. Σχολείον Αθηνών, 4 σάκκους και 1 κιβώτιον με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Μαχαλά Πατανοῦσης Ιωαννίνων.

5) Τό Ιδιωτικόν Σχολείον Χρυσοβέργη Πεύκης Αττικής, 7 κιβώτια με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Αρεως Καλαμών.

6) Τό 18ον Δημ. Σχολείον Αθηνών, 8 σάκκους με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Κατακαλίου Κορινθίας.

7) Τό 5ον Δημ. Σχολείον Αιγίου, 3 δέματα άνά έν διά τά Δημ. Σχολεία Αροανίας Καλαβρύτων, Ράμιας Αρτης, 1ον Κλεπας Ναυπακτίας.

8) Τό 73ον Δημ. Σχολείον Αθηνών, 4 δέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Μολυβδοσκεπάστου Κονίτσης.

9) Τό 2ον Δημ. Σχολ. Αγ. Αναργύρων Αττικής, 1 δέμα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Νεραίδας Τρικάλων.

10) Η Ιδιωτ. Σχολή Άννας Πόλλου-Κρουσταλάκη Αθηνών, 3 δέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Σταύλων Εύρυτανίας.

11) Η Ιδιωτ. Σχολή Μεταξά - Χολαργού Αθηνών, 2 σάκκους, με Ιματισμόν διά τό Δημ. Σχολείον Ζυγού Κερκύρας.

12) Τό Γυμνάσιον Ξυλοκάστρου, 2 δέματα με είδη βοηθείας διά τό 1ον και 2ον Δημ. Σχολείον Ραφταναίων Ιωαννίνων.

13) Τό 52ον Δημ. Σχολείον Αθηνών, 3 δέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Άνω Καλλινίκης Φλωρίνης και έτερα 2 δέματα διά τό Δημ. Σχολείον Κρήμνης Σταγείρων.

14) Τό 12ον Γυμνάσιον Θηλέων Αθηνών, 4 δέματα με είδη βοηθείας διά τό Γυμνάσιον Μουζακίου Καρδίτσης, και άνά 5 δέματα διά τά Δημ. Σχολεία Παραμυθιάς Θεσπρωτίας και Μαραθιάς Δωρίδος.

15) Τό Δημ. Σχολείον Αγ. Παρασκευής Καματερού, 2 σάκκους με είδη βοηθείας άνά έν διά τά Δημ. Σχολεία Μαρκάτων Εύβοίας και Σταυρού Καρδίτσης.

16) Τό Δημ. Σχολείον Μακρυσίων Όλυμπίας, 5 κιβώτια με ξηρούς καρπούς διά τά Δημ. Σχολεία Πουνναριάς Γορτυνίας και Αγ. Παντελεήμονος Κερκύρας.

17) Η Ιδιωτ. Σχολή Α. Γ. Τυχοπούλου Αθηνών, 5 κιβώτια και 6 σάκκους διά τό 2ον Δημ. Σχολείον Μαραθών Μουζακίου και 2 σάκκους με Ιματισμόν και παιχνίδια διά τό Νηπιαγωγείον Δεσποτικού Πωγωνίου.

18) Τό 1ον Δημ. Σχολείον Μαρκοπούλου Μεσσηνίας, 47 δέματα με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Τυμφρηστοῦ Φθιώτιδος.

19) Τό 27ον Δημ. Σχολείον Πειραιώς, 3 σάκκους με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Παλαιοκάστρου Γορτυνίας.

20) Τό 1ον Δημ. Σχολείον Κιάτου Κορινθίας, 6 κιβώτια με είδη βοηθείας διά τά Δημ. Σχολεία Καρβασαρά Εύρυτανίας και Κουρέντων Ιωαννίνων.

21) Τό Δημ. Σχολείον Μεταμορφώσεως Βύρωνος Αθηνών, 3 κιβώτια με είδη βοηθείας διά τό Δημ. Σχολείον Κοτομίστης Ζαγορίου, Μεσόδου και 1 κιβώτιον με φάρμακα διά τό Γυμνασιακόν Παρμα Εύπαλίου Δωρίδος.

22) Τό Δημ. Σχολείον Τζιτζιφε Αποκορώνου Χανίων, 1 δέμα με γραφικήν ύλην, διά τό Δημ. Σχολείον Καρυάς Μουζακίου.

23) Τό Δημ. Σχολείον Φαλάκρας Εύβοίας, 2 δέματα με σχολικά είδη, διά τὸ Δημ. Σχολείον Καρυᾶς Μουζακίου.
 24) Τό Δημ. Σχολείον Κερᾶς Πεδιάδος Κρήτης, 1 δέμα με παιγνίδια διά τὸ Δημ. Σχολείον Καρυᾶς Μουζακίου.
 25) Τό Δημ. Σχολείον Γέρακα Ἀττικής, 4 δέματα με είδη βοηθείας, ἀνὰ ἐν δὲ τὰ σχολεῖα Σταυροποτάμου Καστοριάς, Νεοχωρίου Γορτυνίας, Κουρουκλάτων Κεφαλληνίας καὶ Ἀμυγδαλῆς Μουζακίου.
 26) Τό 64ον Δημ. Σχολείον Ἀθηνῶν, 2 σάκους με είδη βοηθείας διά τὸ Δημ. Σχολείον Φράξου Πραμάντων Ἰωαννίνων.
 27) Τό Γυμνάσιον Γλυφάδας Ἀθηνῶν, 2 κιβώτια με είδη βοηθείας διά τὸ Δημ. Σχολείον Μικροῦ Χωριοῦ Εὐρυτανίας.
 28) Τό Δημ. Σχολείον Ἀγ. Ἰωάννου Καρρέα, 10 δέματα καὶ 2 σάκους με ἱματισμὸν καὶ σχολ. βιβλία διά τὸ Δημ. Σχολείον Μικροῦ Χωριοῦ Εὐρυτανίας.
 29) Τό Ἰδιωτικὸν Σχολεῖον «Ἀθηνᾶ» Πειραιῶς, 2 σάκους καὶ 1 δέμα με είδη βοηθείας διά τὰ Δημ. Σχολεῖα Πλατανίτου Ναυπακτίας, Μαραθουπόλεως Τριφυλίας καὶ Ἀγ. Νικολάου Κατούνης Ξηρομέρου.
 30) Τό Δημ. Σχολεῖον Πλατανιά Τριγωνίδος, 1 δέμα με φασκόμηλον διά τὸ Νοσοκομεῖον Ε.Ε.Σ. Ἀμπελοκήτων.
 31) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, 1 ἐπίτοιχον φαρμακεῖον λευκοσιδηροῦν πλήρες διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Στεφάνης Εὐρυτανίας.
 32) Τό 1ον Δημ. Σχολεῖον Κ. Ἡρακλείου Ἀθηνῶν, 1 ἐπίτοιχον φαρμακεῖον λευκοσιδηροῦν πλήρες, διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Μακρυνῆς Φωκίδος.
 33) Τό 7ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, 1 ἐπίτοιχον φαρμακεῖον λευκοσιδηροῦν πλήρες, διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Βίνιανης Φωκίδος.
 34) Τό 45ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, 1 ἐπίτοιχον φαρμακεῖον λευκοσιδηροῦν πλήρες, διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Λιθοχωρίου Εὐρυτανίας.
 35) Τό 1ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, 1 ἐπίτοιχον φαρμακεῖον λευκοσιδηροῦν πλήρες, διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Δάφνης Εὐρυτανίας.
 36) Τό 20όν Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, 1 ἐπίτοιχον φαρμακεῖον λευκοσιδηροῦν πλήρες, διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Καροπλεσίου Εὐρυτανίας.
 37) Τό 34ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν, 1 ἐπίτοιχον φαρμακεῖον λευκοσιδηροῦν πλήρες, διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Κεχρινιάς Ἀμφιλοχίας.

(Ἀποστολαὶ ἀπ' εὐθείας)

1) Τό 1ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, 17 σάκους εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Σχολαρίου Λαγκαδᾶ Θεσσαλονίκης, Σπερχειᾶδος, Φαρακλάτων Κεφαλληνίας, Παλαίρου Βονίτης, Πλάκας Ἀποκορώνου Χανίων, Ἀσσου Κεφαλληνίας, Ἀγ. Βασιλείου Σειρῶν Καλαβρύτων, Πολυσταφύλου Πρεβέζης.
 2) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Ἐλευθεροπόλεως, δέματα με διάφορα είδη εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας.
 3) Τό Δημ. Σχολεῖον Σταυρινίδων Σάμου, ξηροὺς καρπούς εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Πετρώνας Βόλου.
 4) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Μεσολογγίου, 107 δέματα με διάφορα δῶρα εἰς ἀπορα Σχολεῖα Αἰτωλίας.
 5) Τό Δημ. Σχολεῖον Ἐλαιοχωρίου Διδυμοτείχου, 100 δραχμὰς εἰς ἀπόρους μαθητὰς.
 6) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Βύρωνος Ἀθηνῶν, είδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Βασινιάς Καρδίτης καὶ σχολ. δῶρα εἰς τὸ Παιδικὸν Νευροψυχιατρικὸν Νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν.
 7) Τό Δημ. Σχολεῖον Θρεψανοῦ Πεδιάδος Κρήτης, 65 αὐγά εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Ἡρακλείου Κρήτης.
 8) Τό 6ον Δημ. Σχολεῖον Νικαίας, 6 δέματα με είδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Βραχιάς Εὐβοίας.
 9) Τό 70όν Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, 8 σάκους με διάφορα είδη βοηθείας, εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Δάρα Ἀρκαδίας, Τερψιδέας Ναυπακτίας, Ἐλατοῦς Ναυπακτίας καὶ Ζοριάνου Δωρίδος.
 10) Τό 47ον Δημ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν, διάφορα είδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Σταυροποτάμου Καστοριάς.
 11) Τό 2ον Δημ. Σχολεῖον Αἰγίνης, διάφορα είδη βοηθείας εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Πολυνερίου Κρήνης, Πολυσύκου, Καλλικρούωνος Δράμας, Ἀρβέλλας, Ἰατράδων Διδυμοτείχου Ἀμφιτρίτης Ἀλεξ.πόλεως καὶ Ἀμαξιάδων Κομοτινῆς.

12) Τό Γυμνάσιον Θηλέων Ἀργους, διάφορα είδη βοηθείας εἰς Δημ. Σχολεῖον τῆς ὁρεινῆς Ναυπακτίας καὶ εἰς ἑτέρα Δημ. Σχολεῖα τῆς ὁρεινῆς Ἀργολίδος.
 13) Τό 7ον Δημ. Σχολεῖον Χανίων, είδη βοηθείας εἰς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Σχολείου.
 14) Τό 7ον Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν, ἱματισμὸν καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Σίκινου Μήλου.
 15) Τό 1ον Δημ. Σχολεῖον Ὑμηττοῦ Ἀθηνῶν, είδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Δρακότρυπας Καρδίτης.
 16) Τό 3ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Φιλαδελφείας Ἀθηνῶν, 8 δέματα με ἱματισμὸν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Δρυμῶνος Ἀλμυνης Εὐβοίας καὶ 34 δέματα εἰς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Σχολείου.
 17) Τό 4ον Δημ. Σχολεῖον Ἀνω Ἡρακλείου Ἀττικής, είδη βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Μπουφίου Λαγκαδίων Γορτυνίας.
 18) Τό 1ον Δημ. Σχολεῖον Ν. Ἰωνίας Ἀθηνῶν, 8 κιβώτια με ἱματισμὸν καὶ γραφικὴν ὕλην εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Ἀκακίου Μουζακίου.
 19) Τό 26ον Δημ. Σχολεῖον Πατρῶν, είδη βοηθείας καὶ δῶρα εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα Γαλάφου Τριταίας καὶ Πηγᾶδιου Πατρῶν.
 20) Τό Δημ. Σχολεῖον Μαυρομματίου Θηβῶν, 100 δρχ. διά τὸ Δημ. Σχολεῖον Μυροφύλλου Τρικάλων.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον τὸ Γενικὸν Δελτίον ἐγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυρικῶν.
 2) Ἐπιστροφαι, φυλλαδίων Περιδικῶν γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλαδία Μαρτίου 1963 θὰ γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1963.
 3) Τὰ ἐμβάσματα διά τὸ Περιδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως. «Ἐλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», δδὸς Λυκαβηττοῦ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἰσπραξίς.
 4) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρώτων Βοηθειῶν βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ., διά τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διά ταχυδρομικὰ.
 5) Ὑπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖά μας ὥραϊα μεταλλικὰ σήματα Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀνυποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.
 6) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ Γραφεῖά μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν διά νὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ Περιδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν σχετικῶς τὴν Γενεὴν.
 7) Αἱ ἀποστελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφαί νὰ ἀπεικονίζουσιν Ἐρυθροσταυρικὴν δράσιν καὶ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν παραστατικώτεραι, ὥστε ἡ ἐπεξήγησις νὰ εἶναι σχεδὸν περιττὴ (π.χ. μαθηταὶ φυτεύοντες δένδρα ὅχι μεταβαίνοντες ἢ ἐπιστρέφοντες κ.λ.π.) καὶ τὰ πρόσωπα νὰ φαίνωνται τελείως ἀπορροφημένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποῖαν ἐκτελοῦν. Οἱ μαθηταὶ νὰ φέρουσιν τὸ περιβραχιόνιον μετὰ τὸ σῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ (5 ἴσα τετράγωνα).
 8) Κατὰ τὸ 1963, ἔτος ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, πρέπει νὰ ἐνταθῇ ὅσον τὸ δυνατόν ἡ δραστηριότης τῶν μαθητῶν Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς (ὕγιεινὴ, καθαρότης, μαθήματα α' βοηθειῶν, βοήθεια ἐνδεῶν, ἐπισκέψεις νοσοκομείων, ἐτοιμασία λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας με πρωτοτυπίαν καὶ πληρότητα ὥστε νὰ διακριθοῦν εἰς τὰς ὁργανωθεσμένας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Διεθνεῖς Ἐκθέσεις, πίνακες με θέματα ἀπεικονίζοντα α) τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ, γενικῶς, εἰς τὴν χώραν μας, β) ἡθὴ καὶ ἔθιμα, σχολ. ζωὴ κλπ).
 9. Τόσον τὰ λευκώματα ὅσον καὶ οἱ πίνακες καὶ οἱ κοῦκλες πρέπει νὰ σταλοῦν εἰς τὰ Γραφεῖά μας τὸ ταχύτερον δυνατόν.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ

Προσκυνητὰρι ἱερὸ θὰ μείνης τῆς φυλῆς μας μοναστηράκι γραφικὸ σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνας

Λαύρα, Ναὲ τῆς λευτεριάς
τῆς δοξασμένης γῆς μας.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΜΑΡΚΕΥΓΕΝΙΟΥ
Γυμν. Ἐλασσόνος

ΜΙΑ ΖΕΣΤΑΣΙΑ

Οἱ δρόμοι εἶναι γλυστεροί. Οἱ διαβάτες μετὰ δυσκολίας, ἀκουμπώντας στοὺς τοίχους τῶν πεζοδρομίων, προχωροῦσαν. Καὶ ἔκανε ἓνα δυνατὸ κρῦο!

Μεσημέρι! Μὲ τὴν τσάντα στὸ χέρι φορώντας τὸ ζεστὸ μου παλτὸ προχωροῦσα στὸ δρόμο, πηγαίνοντας γιὰ τὸ σπίτι. Ἐνα σκελετωμένο χέρι εἶχε ἀνοιχθῆ καὶ μὴ τρεμάμενη, ροζιασμένη παλάμη ζητοῦσε ἐλεημοσύνη.

Στάθηκα! Ἐψαξα τὶς τσέπες μου, ἀλλὰ δὲν βρῆκα τίποτε. Κίνησα λοιπὸν ἐναντὶ γιὰ τὸ δρόμο μου πρὸς τὸ σπίτι. Μὰ πάλι στάθηκα.

Μέσα μου μὴ μάχη γινόταν. Ἡ συνειδήσις μοῦ κάρφωνε τὰ πόδια στὸ ἔδαφος, καὶ τὸ κρῦο με ἐσπρωχνε νὰ προχωρήσω.

Σκέφθηκα ὅτι σπῆτι μου με περιμένει μὴ ζεστὴ σοῦπα καὶ ἓνα τσάι, ἐνῶ τὸ φτωχὸ καὶ κακομοιριασμένο γεροντάκι ἀσφαλῶς πενοῦσε. Γρήγορα πῆρα τὴν ἀπόφασιν! Γύρισα δέκα βήματα πίσω καὶ στάθηκα μπρὸς τὸν γέροντα.

— Κάντε μὴ ἐλεημοσύνη στὸ δυστυχῆ, ἀκούσθηκε μὴ σβησμένη φωνή.

— Παπού! Ἐλα σπῆτι μου νὰ σοῦ δώσω ἓνα πιάτο φαί νὰ ζεσταθῆς. Καὶ χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ, τὸν σήκωσα, ἦταν πούπουλο ἀπὸ τὴν ἀδυναμία, καὶ κούτα-κούτα τὸν ἔφερα στὸ σπίτι μου, κάπου πενήντα μέτρα πρὸ πέρα.

Ἡ μάνα μου, ἀμέσως, μόλις τὰ βλέμματά μας συναντήθηκαν κατάλαβε περὶ τίνος πρόκειται, καὶ ὑπερήφανη γιὰ τὴν πράξιν μου, περιποιήθηκε τὸν γέροντα τῆς γωνιάς. Ἀφοῦ ἔφαγε ἓνα ζεστὸ πιάτο σοῦπα καὶ ἀφοῦ ἤπιε ἓνα ποτηράκι κονιάκ, ὁ φτωχὸς ζητιάνος, ἐννοίωσε ξαναδυναμωμένος. Ἡ φωνὴ του καθαρὴ καὶ γεμάτη ζωὴ μᾶς εὐχαρίστησε. Μόνος του κούτσα-κούτσα ξαναπῆγε στὴν γωνία του.

Τὸ κρῦο ἔσβησε γιὰ μένα. Ἡ πράξις μου αὐτὴ μοῦ γέμισε τὴν ψυχὴ ζεστασίᾳ, ποὺ πλημμύρισε καὶ προστάτευσε καὶ τὸ σῶμα μου ἀπὸ τὸ κρῦο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΝΟΣ

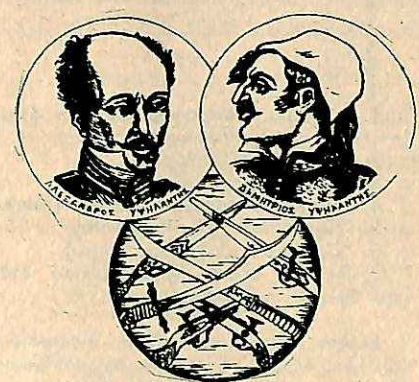
Δ' Γυμν. Πειραιῶς

ΑΙΝΙΓΜΑ

Χειμωνιάτικη νυφούλα
καμαρώνει μοναχῇ.
Τί εἶναι;

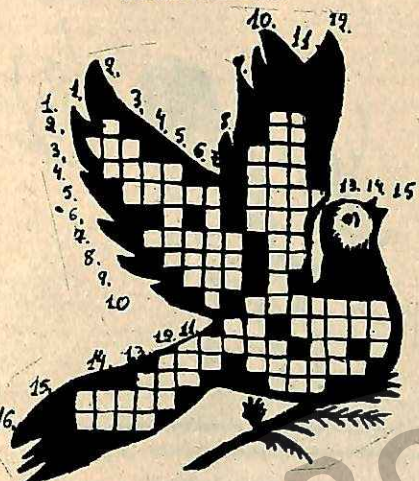
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΜΗ

3ον Δημ. Σχολ. Κ. Ἡρακλείου

ΞΕΝΗ ΤΖΑΒΑΡΑ
Γυμν. Θηλέων Τριπόλεως

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

- 1 .
- 2 . . .
- 3 . . .
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

1. Σύμφωνον
2. Ἀρθρον
3. Τρέξιμο νεροῦ
4. Γυναικίον ὄνομα
5. Σύντροφος τοῦ γεωργοῦ εἰς τὰς ἐργασίας
6. Ὑφοῦται ἅμα τῇ ἀνατολῇ
7. Σχῆμα στερεόν
8. Πόλις τῆς Ἑλλάδος
9. Διπλασιαζόμενον Γαλλικὸς χορὸς
10. Παρατακτικὸς τοῦ εἰμί
11. Σύμφωνον.

Προσοχή! Τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητούμενων λέξεων σχηματίζουν τὸ ὄνομα ἥρωος τοῦ 1821.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Παιδαγ. Ἀκαδημ. Τριπόλεως

κινδύνου. 11. Φέρνει τὴν ἀνοιξί — 101 μουσικὴ νότα. 12. Ὀπῆ. 13. Ἰτέα. 14. Ἀρθρο. 15. παρομοιάζει.

ΜΑΡΙΝΑ ΚΟΛΙΑ
Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Ὅχι (ξεν.). 2. Ὁ πλεονέκτης τὰ θέλει... δικὰ του — χοῖρος. 3. Συμπλεκτικὸς σύνδεσμος — δύο ὁμοία σύμφωνα. 4. ΓΕ — εἶπε. 5. μαλακὴ (ἀπ.) — ἡ κίνησις τῶν ὕδρων. 6. Ἰδικός σας — κενὸ διάστημα, ποὺ προσεγγεῖ φόβο (πληθ.). 7. λαχείο — προτρέπει. 8. Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (δοτ. πληθ. θηλ.) — μία ὥρα παρὰ ...20'. 9. Δυσύλλαβη πρόθεσις — ὁ μήνας ποὺ τρέχει. 10. Μία πανηγυρικὴ πρωτομηνιά — σῆμα

ΑΙΚ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
Α' Γυμν. Θηλέων 'Αθηνών

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΤΡΟΠΗ ΕΙΝΑΙ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΥΧΗΜΑ

«Η φτώχεια και η αρρώστεια του πατέρα ανάγκασε την Άννα, αν και ήταν ακόμα μικρή, και πήγαινε σχολείο, να εργασθεί για να μπορέσει να συντηρήσει την οικογένειά της. Δεν την έμελλε τί εργασία θά έκανε, γιατί μέσα της πίστευε πως η τίμια εργασία δεν είναι ποτέ ντροπή. Ήθελε μονάχα να είναι τέτοια η εργασία της, που να μην την εμποδίσει από το σχολείο της. Έτσι όταν της είπαν να εργασθεί ως καθαρίστρια σε ένα μεγάλο, χάρηκε πολύ, γιατί η εργασία ήταν απογευματινή και έτσι θα μπορούσε να πηγαίνει τακτικά στο σχολείο της. Μόλις τελείωνε το σχολείο, έτρεχε στην εργασία της και το βράδυ διάβαζε ως αργά την νύκτα τα μαθήματά της. Ο ένθουςιασμός της ήταν μεγάλος γιατί βοηθούσε την οικογένειά της οικονομικά, αλλά και συνέχιζε το σχολείο της.

Ένα απόγευμα, την ώρα που καθάριζε τις σκάλες του μεγάρου, την είδε μια πλούσια και τεμπέλα συμμαθήτριά της και άρχισε να την ειρωνεύεται για την δήθεν εξευτελιστική εργασία, που έκανε. Η Άννα τότε ήρεμα και χαρούμενα της είπε:

— Γί' αυτά τα ωραία παπούτσια και το ωραίο φόρεμα που φοράς, κάποιος εργάστηκε για να βγάλει χρήματα να σου τα αγοράσει. Και γι' αυτά τα φτιάξει κάποιος εργάστηκε. Χωρίς εργασία δεν θά υπήρχε αυτός ο ωραίος κόσμος, που εμείς θαυμάζουμε. Γι' αυτό μη με ειρωνεύεσαι, γιατί κι εγώ είμαι μια εργάτρια από τις χιλιάδες των εργατών, που εργάζονται για να δημιουργήσουν τον δικό τους κόσμο.

Η συμμαθήτριά της έσκυψε το κεφάλι της και έφυγε ντροπισμένη. Και ενώ προχωρούσε, σκεπτόταν πως είχε δίκιο η Άννα, πως αλήθεια κάθε εργασία τίμια και ήθικη είναι απαραίτητη για να ζήσουμε και να προσδεύσωμε.

ΜΑΡΙΝΑ ΠΑΣΧΑΛΑΚΗ
20όν Δημ. Σχολ. 'Αθηνών

ΑΙΝΙΓΜΑ

Αφαιρείς και μεγαλώνει
και προσθέτεις και μικραίνει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ
Δημ. Σχολ. Καρπάθου

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ

1
2
3
4
5
6

1. Τρόφιμον παραγόμενον διὰ επεξεργασίας τοῦ γάλακτος.
2. Ζῶον (αἰτ. καθαρ.).
3. Πλοῖον (αἰτ. καθαρ.).
4. Συνήθης ὀνομασία ἐπιταγῶν (ξεν.).
5. Ἡφαίστειον τῆς Ἰσλανδίας.
6. Ὅργανον αἰσθήσεως (δημ.).
7. Ρευστὴ οὐσία χρησιμεύουσα διὰ τὴν θρέψιν τοῦ ὁργανισμοῦ.

Εὑρετε τὰς καταλλήλους ὀνομασίας τῶν ἀνωτέρω. Τὰ ἀρχικὰ σχηματίζουν τὸ δῶμα ἐνὸς διασήμου ζωγράφου, Ὀλλανδικῆς καταγωγῆς, ἀλλὰ ζήσαντος εἰς Ἀγγλίαν.

Ι. Σ. ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ
Γυμν. Ἀρρ. Βύρωνος

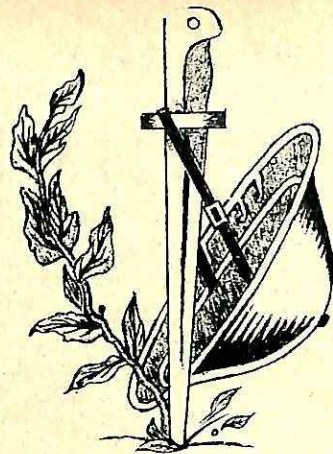
ΠΑΠΑΔΟΜΑΝΩΛΑΚΗ ΣΤΕΦΑΝΗ
Γυμν. Θηλέων Ριθύμνης

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ὁ μικρὸς Ρένος παραξενεύεται γιατί ὁ ἀδελφός του, πού εἶναι μῦωψ, τοὺς διηγείται κάθε ἡμέρα ὄνειρα, καί ρωτᾷ τὴ μαμά του:

— Μαμά, πῶς ὁ Κωστάκης βλέπει ὄνειρα, ἀφοῦ δὲν φορεῖ τὰ γυαλιὰ στὸν ὕπνο του;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Γυμν. Φαρσάλων

Ν. ΓΕΩΡΓΙΛΙΔΑΚΗΣ
τάξ. Δ' Οἰκον. Γυμν. Καλλιθέας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Δύο βοσκοὶ ἔχουν 10 κιλά γάλα. Καὶ θέλουν νὰ τὸ μοιράσουν ἐξ ἴσου. Δὲν εἶχαν τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ τρία καρδάρια, τὰ ὁποῖα χωροῦσαν τὸ ἓνα 10 κιλά, τὸ ἄλλο 7 καὶ τὸ ἄλλο 3. Πῶς τὸ μοίρασαν;

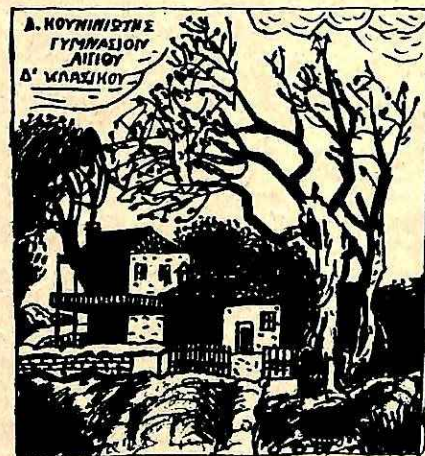
ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΤΕΝΤΗ
Γυμν. Θηλέων Λαρίσης

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Ὁ δικαστής: Ἔσπασες τὴν ὀμπρέλλα σου στὸ κεφάλι τοῦ μνηντῆ. Μετανοεῖς γι' αὐτό;

Ὁ κατηγορούμενος: Καὶ βέβαια, μετανοῶ, κύριε Πρόεδρε! Διακόσιες δραχμὲς τὴν εἶχα ἀγοράσει!

ΝΙΚΗ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΔΟΥ
Α' Γυμν. Θηλ. Ἀθηνών

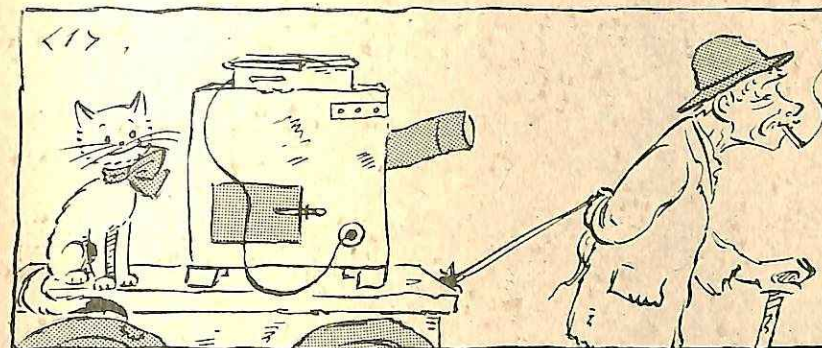
ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ένας βοσκὸς εἶχε 40 ἀγελάδας. Ἐκάστη ἀγελάς εἶχεν τὸν ἀριθμὸ τῆς π.χ. 1, 2, 3, 4, 5, ... Ὅποιον ἀριθμὸ εἶχεν ἑκάστη εἶδνε καὶ τόσα κιλά γάλα, π.χ. ἡ ἀγελάς, πού εἶχε τὸν ἀριθμὸ 35, εἶδνε καὶ 35 κιλά γάλα κ.ο.κ. Ὁ Βοσκὸς αὐτὸς τὶς ἔδωσε στὰ τέσσαρα παιδιὰ του κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ παίρνουν ὅλα του τὰ παιδιὰ ἀπὸ ἴσα κιλά γάλα. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποῖαν ἀγελάδα ἐπῆρε ἑκάστος ὥστε νὰ παίρνουν ὅλοι ἴσα κιλά γάλα;

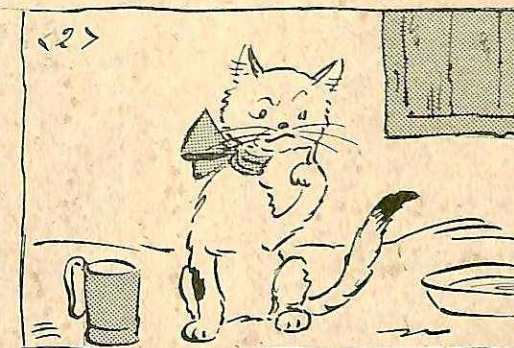
ΣΤΥΡΙΔΩΝ ΚΟΚΚΙΝΗΣ
Γυμν. Τεγέας

Πῶς τὴν ἔπαθε ἡ Μαριωρὴ

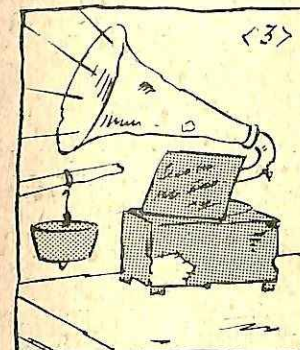
Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

Ὁ μπάρμπα Ρούμπας στὰ χωριά μάζευε παραδάκι, μ' ἓναν κινηματογράφο καὶ μὲ τὸ Μαριωράκι. Μὰ μιὰ βραδυά, πού ἡ Μαριωρὴ στὸ σπίτι ἦταν μονάχη, γιατί ἔτυχε κάποια δουλειὰ τὸ ἀφεντικό τῆς νάχη,

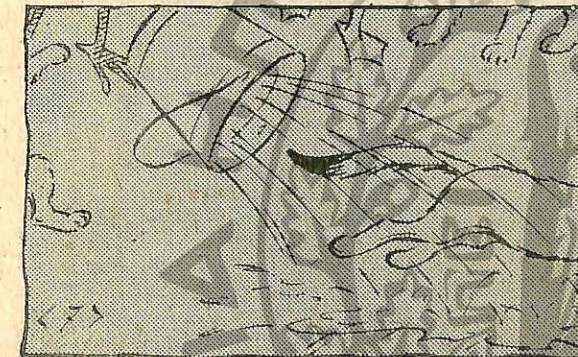
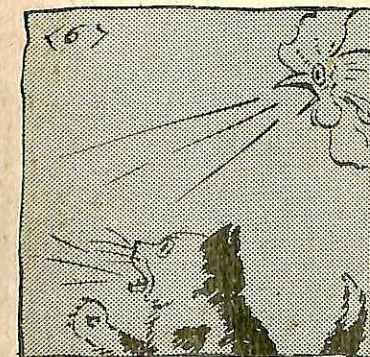
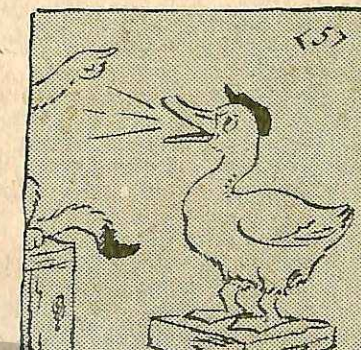
εἶπε, γιατί σὰν ἄνθρωπος κι αὐτὴ νὰ μὴ δουλέψῃ... «Ἐγὼ εἶμαι πιὸ ἐξυπνη». Καὶ δίχως ἄλλη σκέψι, ὥς δέκα ζῶα προσκαλεῖ τὴν ὥρα νὰ περάσουνε, νὰ δοῦν κινηματογράφο καὶ νὰ διασκεδάσουνε.

Ὅσα λοιπὸν τόσον καιρὸ ἔβλεπε ἀπ' τὸν ἀφέντη τῆς τώρα τὰ ἔκανε κι αὐτὴ στὸ πρῶτο τοῦτο γλέντι τῆς. Μ' ἓνα κατσικοκούδουνο λιγάκι κουδουνίζει, ἓναν παλιοφωνόγραφο τὸν βάζει νὰ τσιρίζη,

τοὺς καλεσμένους δέχεται, τριγύρω σκοτεινιάζει, ἀνάβει τὸ μνηάνημα κι ἀρχίζει νὰ φωνάζη: «Ἐδῶ, ἀφέντες, βλέπετε... Βλέπετε, ἀφέντες, τώρα... Βλέπετε ἐδῶ...» Κι ἓνα παπί: «Μᾶς περγελᾶς, Μαριωρᾶ;»

«Ναί» ξεφωνᾷ ἓνας γάταρος. «Ὅλο μᾶς λείει βλέπετε καὶ τίποτα δὲ βλέπομε». Κι ὁ πετεινός: «Δὲν ντρέπεται...» «Γι' αὐτὸ μᾶς μάζεψες ἐδῶ;» φωνάζουν κι ὅλα τ' ἄλλα, τὴν περεχοῦν μ' ἓναν κουβά κι αὐτὴ τὸ σκάει τρεχάλα...

Κι ὕστερα «ἀλλοίμονο, σὲ τί νῶχα λαθῆναι τάχα... Ἐγὼ τὰ πάντα ἐτοίμασα μὲ προσοχὴ σπανία». Κι ἀλήθεια, ὅλα τὰκανε πολὺ σωστά. Μονάχα... πού ἔξεχασε στὴ μηχανὴ νὰ βάλῃ ...τὴν ταινία.

Κι ἔτσι ἡ Μαριὼ δὲν πῆγε πιά σ' ἄλλες δουλιές νὰ μπλέξῃ καὶ γιὰ τὴν ἐξυπνάδα τῆς δὲν ξαναεἶπε λέξι.

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Στίχοι: Β. ΧΑΡΩΝΙΤΗ.

Ν. Ε. ΠΡΕΑΡΗ.
Δημοδιδασκάλου

Ρυθμός Έμβατηρίου

- Σή - με - ρα λάμ - πει γε - λα - στὸς ὁ ἥ - λιος στὴν Ἑλ - λά -
 - δα κ' ἡ δά - φνη ποῦ - χε ξε - ρα - δῆ γιό - μι - σε πρα - σι - νά -
 - δα, κ' ἡ δά - φνη ποῦ - χε ξε - ρα - δῆ γιό - μι - σε πρα - σι - νά - δα.
 Σή - με - ρα φτὰ - νελή Λευ - τε - ριά, ὀγῆ - τε νὰ τὴν δε - χτῇ -
 τε κι' ὅ - σοι ζω - σμέ - νοι τ' ἄρ - μα - τα κι' ὅ - σοι σκυ - φτὰ δω -
 ρεῖ - τε. Πε - ρή - φα - να γιορ - τὰ - σε - τε καὶ κρά - ξε -
 τε στὸν κό - σμο τῆς Λευ - τε - ριάς τ' ἄ γνὸ δεν -
 δρί μ' αἶ - μα καρ - πί - ζει μό - νο τῆς Λευ - τε -
 ριάς τ' ἄ γνὸ δεν - δρί μ' αἶ - μα καρ - πί - ζει μό - νο.